G 4484

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CLEMENTIS
UNDECIMI
PONTIFICIS MAXIMI
HOMILIAE
IN EUANGELIA.

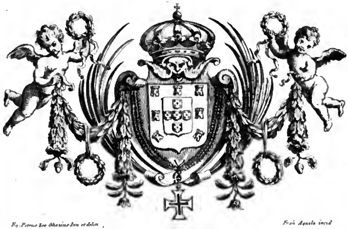
ROMÆ M.DCC.XXII.

Apud Jo: MARIAM SALVIONI Typographum VATICANUM
In Archigymnaſio SAPIENTIÆ.

SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

JOANNI QUINTO
LUSITANORUM REGI
Pio, Magnanimo, Felici

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

ANNIBAL TITULI S. CLEMENTIS PRESBYTER CARDINALIS ALBANUS
S. R. ECCLESIÆ CAMERARIUS
PERENNEM FELICITATEM.

SAcræ teſtantur Literæ Chriſtum Dominum, dum inter homines verſaretur, Diſcipulum habuiſſe, quem præ reliquis, impenſiùs adamavit. Nomen, quo cùm etiam MAJESTAS TUA *exornetur, quam ſa: me:* CLEMENS *XI., Patruus meus beneficentiſſimus, non vulgari dum viveret, benevolen-*

tiâ

tiâ fuit ſemper proſecutus, mihi impræſentiarum aptè ſuggerit Euangelicum illud de Jeſu Joannem diligente Teſtimonium, ſimulque ad dicendum impellit MAJESTATEM TUAM *ex tot chariſſimis ejus Filiis illum fuiſſe, quem* CLEMENS *XI. Chriſti Vicarius inter cæteros diligebat.*

Arcta hæc amoris conjunctio, quæ vitâ functum Pontificem, MAJESTATEMQUE TUAM *perpetuo nexu ſociavit, in cauſa eſt, ut pignus veluti ſtudioſæ ejus, propenſæque voluntatis, quam ille memorem adhuc erga Te ſervat, & gratiſſimam, ejuſdem Homilias, quas publici juris facere ſtatui,* MAJESTATI TUÆ *nuncuparem; ut hac etiam in re ab illius mente, & conſilio nequidquam aberrans, teſtatum omnibus faciam illud idem ſtudium, quod olim in Patruo peculiaris affectio, & paterna in Filium meritiſſimum charitas videbatur, hæreditario quaſi Jure ad Nepotem tranſmiſſum, in hujus animo venerationis, & obſequii erga* MAJESTATEM TUAM *naturam, & mores induiſſe. Nec inconſultò ex literariis* CLEMENTIS *XI. monumentis Sacras ejuſdem Homilias, delegi, quas Regio Tuo Nomini inſcriberem; Cui enim alteri æquiori ratione illas offerrem, qui Te vel enixiùs divini Cultûs incremento incumberet, vel Domorum Domini decorem, & ſanctimoniam diligentiùs procuraret.*

Etſi

Etſi autem non aliunde impellerer ad opus hoc Tibi reverenter exhibendum, impunè tamen obliviſci non poteram gratiarum, quas ingens ille Clementis *animus, licet mortalitatis ſarcinâ exutus, ſe adhuc Tibi habere profitetur quàm maximas ob ea, quæ de tuo contuliſti ad unum, & alterum ex illuſtrioribus ejus vitæ actibus cohoneſtandum.*

Italia, cui in ipſomet aggere, & propugnaculo minæ inferebantur, Barbarorum cupidini erepta, & in libertatem vindicata (opus profectò, quod Clementis *XI. nomini perenne decus, famamque conciliabit)* Majestati Tuæ *ſuam præcipuè debet incolumitatem, quæ non modò defuncti Pontificis precibus, verùm etiam propriæ, avitæque pietatis ſtimulis adacta quàm plures munitiſſimas Naves, ac ſtrenuorum militum copias alacriter miſit, quæ periclitanti Corcyræ opem præſentiſſimam attulerunt.*

Orthodoxæ verò Fidei propagatio, quæ ſemper fuit ſingularis piiſſimorum Luſitaniæ Regum ſollicitudo, & glorioſum iſtius Regii ærarii diſpendium, fortaſſe nunquam aliàs lætiores dies, & ampliora ſpatia ſibimetipſi ſpopondit, quàm eo ſub tempore, quo Clemente *XI. inſtanter ſuadente, Alexandrinus Patriarcha ſub auſpiciis* Majestatis Tuæ *ad Sinas uſque perrexit.*

Sed quid Ego hæc Tibi notiſſima diutiùs commemo-

memoro? cùm CLEMENS *ipſe, juſtus, & acer Tuarum virtutum æſtimator, ſæpe ſæpiùs Senatu coram Apoſtolico, & univerſo Terrarum orbe de inclytis* MAJESTATIS TUÆ *virtutibus, Tuiſque præclariſſimis meritis in ſuis Orationibus Conſiſtorialibus, & Apoſtolicis literis, quas Brevia vocant, modò diſſeruerit, modò ſcripſerit perhonorificè.*

Intuere, quæſo, ſi libet, memoratarum Orationum Volumen à me nuper Typis mandatum. Plura ſparſim in illis de Te ipſo ſumma cum laude prolata reperies; Unde Tibi jure indulgeas, & blandiaris. Perſpicies etenim quanti Ille fecerit magnanimitatem Tuam, & ampliſſimo Rege dignam munificentiam, innumeris erga Ipſum, & Sanctam Sedem beneficiis cumulatam, ſimulque Tecum ipſe perpendes mihi tutò non licuiſſe opportunam hanc occaſionem deſerere, quâ meam erga MAJESTATEM TUAM *obſervantiam, & jamdiù devinctiſſimum animum explicarem.*

Apud MAJESTATEM TUAM *me ſatìs, ſuperque audaciam meam purgaſſe arbitror, & quemadmodum mihi facilè perſuadeo ea, quæ* CLEMENTIS *XI. ſunt, quæque illum Nobis penè exhibent, redivivum, à Te omninò probatum iri, ita in ſpem non dubiam adducor fore, ut qualecumque hoc obſequii mei teſtimonium accipias, tanquam profectum ab homi-*

ne

ne M*AJESTATI* T*UÆ pluribus ſanè nominibus addictiſſimo.*

Unum Te oro, atque obſecro, Rex invictiſſime, ut Regiâ humanitate, ac benevolentiâ Tuâ me aſſiduè complecti non dedigneris, quam uſque ad votorum meorum ſummam exoptans, M*AJESTATI* T*UÆ longævam incolumitatem, ac lætiores in dies rerum eventus à Rege Regum jugiter poſtulare non deſinam.*

del et Scul.

Digitized by Google

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtro.

N. Epiſc. Bojan. Viceſg.

IMPRIMATUR.

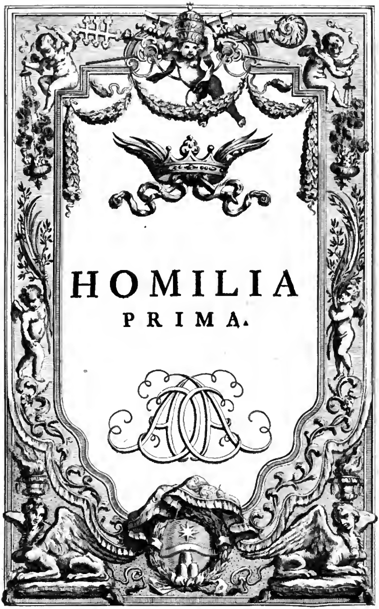
Fr. Gregorius Selleri Ordinis Præd. Sacri Palatii Apoſtolici Magiſter.

Digitized by Google

X.

Digitized by Google

HOMILIA
PRIMA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

A

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMILIA CLEMENTIS XI.

PONT. MAX.

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCI.

Glorioſa nobis, ac ſanè univerſo venerabilis Mundo, (1) ſingulari tamen Urbis noſtræ exultatione, celebranda recurrit dies, Sanctiſſimorum Apoſtolorum ſanguine conſecrata. (2) Hodie ſiquidem, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, hodie Petrus crucifixus eſt, hodie decollatus eſt Paulus. (3) Non ſibi tantùm paſſi, ſed & nobis; ſibi ſcilicet ad præmium, nobis ad exemplum. (4) Hæc ho-

(1) *S. Leo Ser. in Nat. Apoſt. Petr. & Paul. 1. cap. 1.*
(2) *S. Bernard. in feſto SS. Apoſt. Petr. & Paul. Ser. 2. n. 5.*
(3) *S. Maxim. in Hom. in nat. SS. Oct. Avent. & Salvat.*
(4) *S. Bernard. in hoc feſto Ser. 2. n. 5.*

hodiernæ cauſa feſtivitatis; hæc præſentium materia gaudiorum. Debet illis Roma, quod, deterſa veteris impietatis caligine, Euangelicæ veritatis lumen agnoverit, & [1] quæ omnium gentium ſerviebat erroribus, facta ſit omnibus gentibus veræ Fidei magiſtra. Debet illis [2] Eccleſia, tanta divinitus ſoliditate munita, ut [3] portæ Inferi adverſus eam prævalere non poſſint; quod Pontificia alterius poteſtate, [4] Cœleſtis alterius doctrinæ prædicatione, pii demum utriuſque ſanguinis effuſione fundata ſit. Exultemus igitur in Domino, Dilectiſſimi, & ſpiritali jucunditate lætemur, [5] immolantes Deo ſacrificium laudis, quia [6] Magiſtros, Patreſque noſtros, [7] qui per Euangelium nos genuerunt, [8] in tantum apicem inter omnia Eccleſiæ membra provexit, ut eos in Corpore, [9] cui caput eſt Chriſtus, quaſi geminum conſtituerit lumen oculorum. [10] Iſti ſunt conjuncti Viri, habentes ſplendidas veſtes, [11] Viri miſericordiæ, quorum [12] juſtitiæ oblivionem non acceperunt. Iſti [13] ſunt duæ Olivæ ad dexteram Candelabri, & ad ſiniſtram ejus. [14] Iſti ſunt duo filii Olei, qui aſſiſtunt Dominatori univerſæ Terræ. Quis Petro glorioſior? [15] qui in carne poſitus, menſuram carnis egreſſus, [16] divino illuſtratus lumine, altiſſimum Majeſtatis æternæ cognovit, & patefecit arcanum; [17] dum percunctanti Domino, quis eſſe ab hominibus putaretur, reſpondit, ut in Euangelica lectione nuper audiſtis: [18] Tu es Chriſtus Filius Dei vivi. Qua ſublimi confeſſione [19] Dominum divinitatem ſuam ſub ſpecie aſſumpti hominis occultantem, primus omnium omnibus revelavit, & pandidit, quod nemo ante noverat, utriuſque naturæ admirabile Sacramentum. Quis Paulo beatior? cui adhuc mortali carne circumdato [20] ſpeciali divinæ bonitatis gratia, Paradiſus pene-

tra-

[1] *S. Leo Ser. in nat. Apoſt. Pet. & Paul. 1. cap. 1.* [2] *Idem Ser. in anniv. Aſſumpt. ſuæ 2. cap. 3.* [3] *Matt. 16. 18.* [4] *S. Maxim. in nat. SS. Apoſt. Petr. & Paul. homil. 4.* [5] *Pſal. 49. 14.* [6] *S. Maxim. in hoc feſto hom. 2. & 4.* [7] *1. Corinth. 4. 15. S. Bernard. Ser. 3. in hoc feſto ſub fin.* [8] *S. Leo Ser. in hoc feſt. 1. cap. 7. S. Bernard. Ser. in hoc eod. feſt. 1. n. 1.* [9] *Epheſ. 1. 22.* [10] *Brev. Roman. in nat. Apoſt.* [11] *Eccle. 44. v. 10. S. Bernard. Ser. in hoc feſt. ſub init.* [12] *Ezech. 33. 13. 2. Pet. 1. 9.* [13] *Zachar. 4. 11.* [14] *Zachar. ib. v. 14. S. Petr. Dam. Ser. 2. de SS. Apoſt. Petr. & Paul. Gueric. Abb. Ser. 1. de iiſd.* [15] *S. Maxim. in nat. Apoſt. Pet. & Paul. hom. 2.* [16] *S. Maxim. in eodem feſt. hom. 4.* [17] *Idem in eodem feſt. hom. 1.* [18] *Matth. 16. 16.* [19] *S. Maxim. in hoc feſto hom. 4.* [20] *Id. in eod. feſto hom. 2.*

trabilis, & Cœlum pervium fuit, [1] ut Eccleſiarum futurus Magiſter inter Angelos diſceret, quod inter homines prædicaret. Benè hæc agnoverat Sanctiſſimus Antiſtes Joannes Chryſoſtomus, dum amborum Apoſtolorum laudes diſertiſſimè celebrans, tam devotè, tam anxiè glorioſum illorum Sepulchrum videre geſtiebat. [2] Ego Romam ſuſpicio, & diligo, ajebat ille, non propter copiam auri, non propter columnas nec propter alia ſuæ magnitudinis monumenta; ſed propter columnas illas Eccleſiæ. Vellem videre Sepulchrum, quo recondita ſunt [3] arma illa juſtitiæ, [4] arma lucis, membra nunc viventia, tum verò, cum in hac vita eſſent, emortua, in quibus omnibus vivebat Chriſtus. Quis mihi nunc dabit circumvolvi corpori Pauli, affigi Sepulchro, videre pulverem corporis illius, quæ adhuc in Chriſto deerant, adimplentis, ſtigmata illius geſtantis? Quod Beatus Joannes Chryſoſtomus tam ferventibus, piiſque votis optaverat, divino nobis munere conceditur, dum ad utriuſque Apoſtoli Sepulchrum humiliter conſiſtimus, ac ſumma noſtra, [5] omnique nationi, cui taliter non fecit, invidenda felicitate, ſacros illorum cineres veneramur, & colimus. Colamus tamen, & veneremur, Dilectiſſimi, non tantùm Apoſtolorum geſta ſermonibus prædicando, ſed eorum etiam virtutes æmulando; [6] licet enim omnem Eccleſiam, quæ in toto eſt Orbe Terrarum, ut S. Leonis verbis utamur, cunctis oporteat florere virtutibus; Vos tamen præcipuè inter cæteros populos decet meritis pietatis excellere, quos in ipſa Apoſtolicæ Petræ Arce fundatos, & Dominus noſter Jeſus Chriſtus cum omnibus redemit, & Beatus Apoſtolus Petrus præ omnibus erudivit. Imploremus cum fiducia tantorum Patronorum præſidium in præſentibus Eccleſiæ, & Reipublicæ urgentiſſimis neceſſitatibus; ut eorum apud Deum precibus diſcuſſa imminentium malorum procella,

divi-

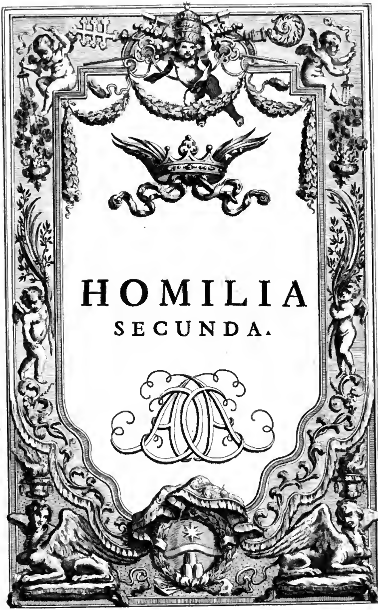
[1] *Id. in eod. feſto hom. 1.* [2] *S. Jo. Chry. in Ep. ad Roman. hom. 32. 12. moral.* [3] *Rom. 6. 13.* [4] *Ibid. 13. 12.*
[5] *Pſal. 147. 20.* [6] *S. Leo Ser. in anniv. aſſumpt. ſuæ 2. in fin.*

(1) divinæ ultionis ſententia flectatur; & qui iram promeremur, ſervemur ad veniam. (2) Præſtabilem ſuper hominum malitiâ Divinam bonitatem invocemus, ut clementiſſimus Dominus cordium contritorum holocauſta [3] in odorem ſuavitatis accipiens, Apoſtolicis intervenientibus meritis, fidelem populum ab iracundiæ ſuæ terroribus liberet, ſemperque [4] protegat Urbem hanc propter David ſervum ſuum, & [5] Aaron ſanctum ſuum.

HO-

[1] *S. Leo Ser. in oct. SS. Apoſt. Petr. & Paul. cap. 1.* [2] *Joel.* 2. 13. [3] *Exod.* 29. 41. *Levit.* 2. 4. 8. 17. *Num.* 15. *Ezech.* 16. 20. *Epheſ.* 5. 2. [4] 4. *Reg.* 20. 6. [5] *Pſal.* 105. 16.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin *Fran. Aqu[illegible]*

HOMILIA

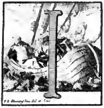
HABITA IN DIE NATALI

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCI.

IMpleta ſunt vota gentium, oracula Prophetarum: æternus ſiquidem rerum omnium Creator, & [1] Dominus ſervilem formam, obumbrata Divinitatis ſuæ majeſtate, ſuſcepit, ut quos ſub immani priſcæ contagionis jugo dura tenebat captivitas, optatâ diu libertate donaret. [2] Miſit Deus Filium ſuum factum ex muliere, factum ſub lege, ut eos, qui ſub lege erant, redi-

(1) *S. Leo Ser. in nat. Dom. 2. cap. 2.*

(2) *Galat. 4. v. 4.*

redimeret. (1) Antiquus dierum factus eſt infans, (2) ut Dei ad humana deſcenſio eſſet hominis ad divina provectio. Infirma facta eſt fortitudo, ut fieret fortis infirmitas. (3) Ad peccatores miſericordia, ad ægros ſalus, ad errantes veritas, ad cæcos lux, ad mortuos vita deſcendit. Ac, ut non aliis demum, quàm, quæ nuper audivimus, Euangelii verbis utamur: [4] Verbum caro factum eſt, & habitavit in nobis. Grande profectò myſterium. Grande reconciliationis noſtræ ſacramentum. Eja igitur, [5] Dilectiſſimi, quos nullis jam digniùs, quàm beatiſſimi Apoſtolorum Principis, alloqui poſſumus verbis, [6] Genus electum, Regale Sacerdotium, gens ſancta, populus acquiſitionis, celebremus in gaudio ſacrum hunc diem, quo [7] germinaverunt campi eremi germen odoris Iſrael: quo (8) veritas de terra orta eſt, & juſtitia de Cœlo proſpexit: quo [9] Parvulus natus eſt nobis, quo Filius datus eſt nobis; Parvulus (10) quem Cœli capere non poterant; Filius unigenitus Dei filius, (11) qui fieri voluit filius hominis, ut nos faceret filios Dei. Exultemus [12] in die ſalutis noſtræ, & [13] divinæ effecti conſortes naturæ, in admirabili adoptantis nos Dei miſeratione lætemur. [14] Laudem Domini loquatur os noſtrum, ac benedicat omnis caro nomen ſanctum ejus, qui [15] propter nos egenus factus eſt, cùm eſſet dives, ut illius inopia ditaremur. Ineffabilem ſuperni operis magnitudinem ſeriò cogitemus; ac quid, quantumve in eo divina nobis dignatio contulerit, humiliter agnoſcamus. Agnoſcunt ſanè idipſum Angeli, qui, ut beatus Gregorius advertit, poſt Chriſti Domini adventum [16] ab hominibus adorari refugiunt, &

quos

[1] *Daniel. 7. v. 9.*
[2] *S. Leo Ser. in nat. Dom. 7. cap. 2.*
[3] *S. Leo Ser. in nat. Dom. 4. cap. 1.*
[4] *Jo: 1. v. 14.*
[5] *S. Leo d. Ser. 4. cap. 6.*
[6] *1. Petr. 2. v. 9.*
[7] *Brev. Rom. in Adv. Dom.*
[8] *Pſal. 84. v. 12.*
[9] *Iſai. 9. 6.*
[10] *Brev. Rom. in off. nat. Dom.*
[11] *S. Leo de nat. Dom. Ser. 6. cap. 2.*
[12] *Iſa. 49. v. 8.*
(13) *2. Pet. 1. v. 4.*
(14) *Pſ. 144. v. 21.*
(15) *2. Corinth. 8. v. 9.*
[16] *Hom. 8. in Euang.*

quos priùs infirmos, abjectoſque deſpexerant, ſocios jam habere non dedignantur. Agnoſcunt Dæmones, redemptioni noſtræ invidentes, qui humanùm genus per ſalutiferam Divini Verbi incarnationem è poteſtate tenebrarum ereptum dolent, quod [1] ſua olim fraude deceptum, cœleſtibus caruiſſe muneribus gloriabantur. Agnoſcamus itaque & nos, Dilectiſſimi, ampliſſima hæc naturæ noſtræ decora, & quam novus homo, veteri labe purgata ad tantæ ſublimitatis apicem mirabiliter evexit, damnatis antiqui hominis ſordibus, nequaquam ampliùs vileſcere patiamur. [2] Proſit moribus, quod myſteriis impendimus: ut humanæ reſtaurationis Sacramentum in noſtram traducatur diſciplinam. Jacet in Præſepio Deus; nulla nos de cætero extollat ambitio. Vilibus, laceriſque pannis contegitur increatus Auctor naturæ; nulla nos temporalium bonorum cupiditas teneat. A Virgine concipitur, è Virgine naſcitur [3] mediator Dei, & hominum Chriſtus Jeſus, [4] Pater futuri ſæculi, Princeps pacis; nulla nos terrenæ voluptatis corrumpat illecebra, nulla nos ira incendat, nulla mordeat invidia, nulla demum cujuſvis turpitudinis inquinamenta commaculent. Sic nobis [5] Natalis Domini, natalis erit pacis, veræ ſcilicet illius, ac cœleſtis pacis, ſinè qua nequit ea ipſa, quam nos, afflictis rebus opem laturi, tam anxiè inquirimus, pax humana ſubſiſtere. Ut hæc etiam igitur terrena pax ab eo, qui facit pacem in ſublimibus, & Reges in Thronis collocat, nobis adjiciatur, [6] pacem primùm habeamus ad Deum: [7] pacem, quam Mundus dare non poteſt: [8] pacem, quam hac ipſa nocte annunciarunt Angeli hominibus bonæ voluntatis; hanc quæramus, hanc poſtulemus, hanc cuſtodiamus; [9] Ipſe enim eſt

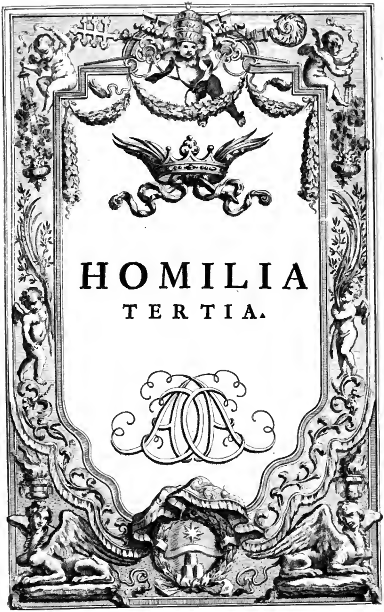
pax

[1] *S. Leo Ser. in nat. Dom. 2. cap. 1.*
[2] *S. Leo Serm. in nat. Dom. 5, cap. 6.*
[3] *1. Timoth. 2. v. 5.*
[4] *Iſai 9. v. 6.*
[5] *S. Leo Ser. in nat. Dom. 6. cap. 5.*
[6] *Rom. 5. v. 1.*
[7] *Miſſ. Rom. orat. pro Pace.*
[8] *Luc. 2. v. 14.*
[9] *Epheſ. 2. v. 14.*

pax noſtra, qui fecit utraque unum, [1] qui potens eſt peccata noſtra delere, & ſua in nobis dona perficere.

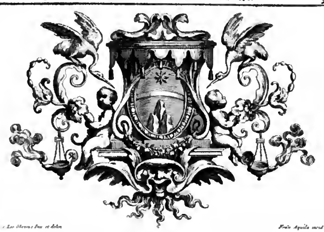
[1] *S. Leo Ser. in nat. Dom. 3. in fin.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. Fran. Aquila incid.

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMILIA

HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI. MDCCII.

HÆc eſt dies, [1] quam fecit Dominus: felix, & triumphalis dies, quam [2] qui fecit omnem diem, ac ſi nullam aliam feciſſet, feciſſe unicè gloriatur. Clara dies; Magna dies; Sancta dies; dies natalis Eccleſiæ, beatæ æternitatis aurora, vitæ immortalis exordium. [3] Exultemus itaque, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii: exultemus, & lætemur in ea. Hodie nimirum [4] novus

Adam,

[1] *Pſ.117. v.24.*
[2] *S. Auguſt. de diverſ. Ser.55. c.1.*
[3] *Pſal.117. ibid.*
[4] *1. Cor.15. v.45.*

Adam, non [1] in animam viventem, ſed in ſpiritum vivificantem formatus apparuit, novam Mundo daturus progeniem, non terrenam, & ſordidam, ſed cœleſtem, & ſplendidam [2]. Hodie verum Dei templum Judaicâ nuper impietate deſtructum Divina poſt triduum Omnipotentia reparavit. [3] Hodie forma ſervi reverſa eſt in formam Dei, ac exinanitio humilitatis ad priſtinæ altitudinis rediit majeſtatem. Hodie conſtabilita eſt fides noſtra. Hodie cœleſtis Patriæ ſpes nobis facta eſt. Hodie ſalutis noſtræ completum eſt Sacramentum. Hodie demum [4] qui traditus fuerat propter delicta noſtra, reſurrexit propter juſtificationem noſtram. Reddunt inferna victorem, ſuſcipiunt ſuperna triumphantem; [5] infirmitas quippe in virtutem, mortalitas in immortalitatem, contumelia tranſivit in gloriam. Unde inquit Apoſtolus: [6] abſorpta eſt mors in victoriâ. Noluit Chriſtus, Judæis illudentibus, de Cruce deſcendere, ut vitam ſervaret ſuam: voluit, Cœlo, Terraque plaudentibus, de Sepulchro ſurgere, ut mortem deſtrueret noſtram; natus eſt, ut doceret; mortuus eſt, ut ſanaret; reſurrexit, ut glorificaret. Repetamus igitur, Dilectiſſimi, pia ad Deum gratiarum actione gaudentes: [7] Hæc eſt dies, quam fecit Dominus; exultemus, & lætemur in ea. Gratulemur Chriſto, gratulemur & nobis: Chriſto, poſt cruenti agonem certaminis opima de hoſtibus ſpolia magnificè reportanti: nobis, poſt diuturnæ vincula captivitatis futuræ ſpecimen gloriæ feliciter recipientibus: Chriſto, quòd, Dæmonis tyrannide everſâ, Inferni [8] portas æreas contriverit, ac vectes ferreos confregerit: nobis, quòd [9] de regione umbræ mortis [10] ad terram repromiſſionis vocati, [11] qui eramus aliquando tenebræ, nunc

lux

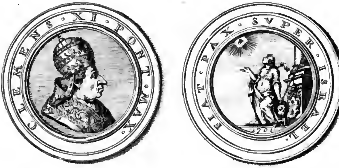
[1] *Gen. 2. v. 7.*
[2] *S. Leo Ser. de Aſcenſ. Dom. 1. c. 1.*
[3] *S. Cyprian. Ser. de Reſur. Dom. n. 40. edit. Roman.*
[4] *Rom. 4. v. 5.*
[5] *S. Leo Ser. de Aſcenſ. Dom. 2. c. 1.*
[6] *1. Corinth. 15. v. 54.*
[7] *Pſalm. 117. v. 24.*
[8] *Pſalm. 106. v. 16.*
[9] *Iſa. 9. v. 2.*
[10] *Hebr. 11. v. 9.*
[11] *Epheſ. 5. v. 8.*

lux in Domino ſimus: Chriſto, quòd receptâ, quam depoſuerat, carnis ſubſtantiâ, nihil in ea habeat amplius caducum, mortale nihil, nihil infirmum: Nobis, quòd à peccati ſervitute erepti, plus per ineffabilem Reparatoris noſtri acquiſiverimus gratiam, quàm per hoſtis humani generis amiſeramus invidiam. Chriſti itaque ſimul, & noſtram ſacræ hujus diei meritò dicamus celebritatem, non tamen ſterili tantùm gratulationis officio, ſed fœcundâ operis exhibitione recolendam. Admonet nos Eccleſia ſic ea meminiſſe, quæ geſta ſunt, ut quæ à nobis ſimiliter gerenda ſint, cogitemus. Euangelicas proinde [1] Mulieres, quæ cum aromatibus ad monumentum venerunt, imitemur; nec aliàs, quàm cum virtutum odoramentis, hoc eſt firmæ fidei, certæ ſpei, ac ſyncer charitatis operibus accedamus ad Dominum. Exuamus [2] veterem hominem cum actibus ſuis, ac mortifera ejus ſpolia in Sepulchro Chriſti, quod revoluto lapide vacuum invenimus, alacri animo deponamus. [3] Expurgemus vetus fermentum, [4] fermentum malitiæ, & nequitiæ, [5] ut ſimus nova conſperſio; ac quemadmodum [6] Chriſtus reſurgens ex mortuis jam non moritur, nec mors illi ultra dominabitur, [7] ita & nos in novitate vitæ ambulemus, [8] ad vetuſtatem, quam deſerimus, non redituri. Nimiùm hucuſque terrena quæſivimus, cœleſtia neglеximus. Incipiamus jam nolle, quæ hactenus voluimus: deſinamus velle, quæ nolle hactenus neſcivimus. Ad æterna [9] vocatos animos peritura bona non teneant: ſurgentem è tumulo Dominum ſequi geſtientes caduca deſideria non retardent; viam veritatis ingreſſos fallaces Mundi illecebræ non deflectant. [10] Quæ ſurſum ſunt quæramus, quæ ſurſum ſunt ſapiamus, non quæ ſuper terram, ut

ita

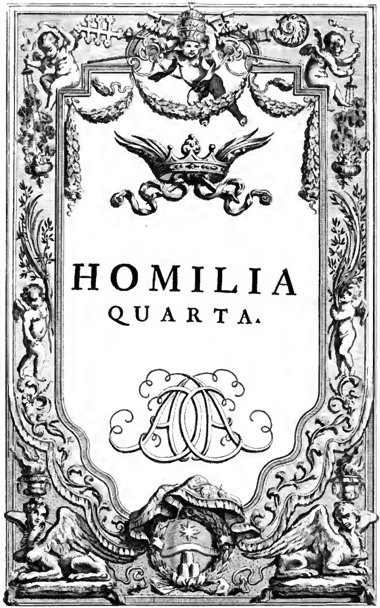
[1] *Marc. 16. v. 1. Luc. 24. v. 1. S. Greg. in Evang. hom. 21.*
[2] *Coloſſ. 3. v. 9.*
[3] *1. Corinth. 5. v. 7.*
[4] *Ibid. v. 8.*
[5] *Ibid. v. 7.*
[6] *Rom. 6. v. 9.*
[7] *Ibid. v. 4.*
[8] *S. Leo Serm. de Reſurr. Dom. 1. cap. 6.*
[9] *S. Leo Serm. de Aſcenſ. Dom. 1. c. 5.*
[10] *Coloſſ. 3. v. 1.*

ita cum Chriſto verè reſurrexiſſe probemur, ac Paſcha Domini[1] in azymis ſynceritatis, & veritatis celebrantes, [2] Salvatorem expectemus Chriſtum Jeſum, qui reformabit corpus humilitatis noſtræ configuratum corpori claritatis ſuæ.

HO-

[1] 1. *Cor.* 5. *v.* 8. [2] *Philipp.* 3. *v.* 20. & 21.

HOMILIA
QUARTA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin — *Fran. Aquila incid*

HOMILIA

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCII.

REdit iterum dies gemini Syderis illuſtrata fulgoribus, hoc eſt [1] Petri Apoſtolorum Principis, Pauli Doctoris Gentium, triumphali clara martyrio. Audiſtis nomina, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, audiſtis nomina: ſatis intellexiſtis encomia. Quis etenim Petri nomine audito, non ſtatim firmiſſimæ illius [2] Petræ reminiſcitur, ſupra quam æterni Patris Filius Eccle-
ſiam,

[1] *S. Anſelm. orat.* 36. & 40.

[2] *Matth.* 16. 18.

ſiam, quam ſuo ipſe ſanguine comparaverat, ita conſurgere voluit, ut portæ Inferi adversùs eam prævalere non poſſent? Quis itidem, Pauli memorato nomine, non ſecum animo reputat inſigne illud [1] vas electionis, ſublimioribus Divinæ gratiæ muneribus à Domino repletum, ut portaret nomen ejus coram Gentibus, & Regibus, ac filiis Iſrael? Petrum diximus: Apoſtolorum apicem, Catholicæ Fidei firmamentum, interpretem Divinitatis, ſupremum Theologorum faſtigium, [2] aſſertorem gratiæ, deſtructorem Synagogæ, [3] cœleſtis Regni Clavigerum diximus. Paulum diximus: Magiſtrum Nationum, Euangelii Præconem, immobilem Eccleſiæ columnam, fulgidiſſimum Chriſtianæ Legis lumen, felicem Cœli hoſpitem, intimum arcanorum Dei ſcrutatorem diximus. Petrum diximus: id ſatis ad laudem. Paulum diximus: prædicavimus ſatis. Quod tamen, Dilectiſſimi, Apoſtolorum laudibus demimus, addamus precibus; noſtriſque calamitatibus eruditi, encomiis vota ſubrogemus. Splendidioribus idcircò nominibus, quibus glorioſos [4] Apoſtolici Ordinis Principes Sanctiſſimi Majores noſtri certatim coluerunt, ac celebrarunt, prætermiſſis, juvat illos non alio nunc, quàm ſuavi [5] Patrum, ac Patronorum noſtrorum nomine, inter graviſſimas, quibus circumquaque premimur, ærumnas, advocare. Adeſte igitur Urbis noſtræ, quam tam eximiè dilexiſtis, quam verbo edocuiſtis, quam exemplo ſanctificaſtis, quam ſanguine conſecraſtis, Parentes optimi, Patroni amantiſſimi, adeſte Gregi, adeſte Paſtori; ut veſtris intervenientibus meritis, omnipotens Illius dextera, [6] quæ mari, ventiſque imperat, quæque veſtrum alterum [7] gradientem in fluctibus, ne mergeretur, erexit, alterum tertiò naufragantem de profundo pelagi liberavit, ſimiliter glorificetur in nobis; quippe quæ efficere ſo-

la

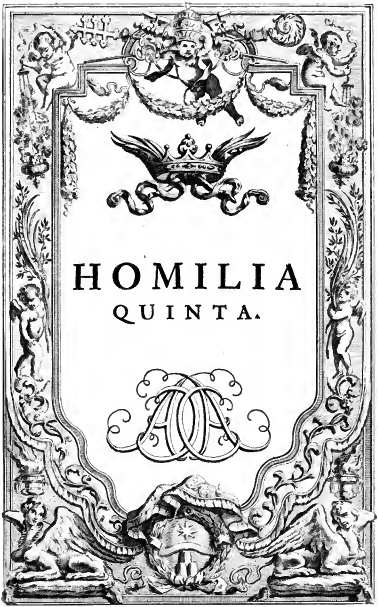
[1] *Act.9. 15.*
[2] *S. Aug. de ſanct. Ser.29.*
[3] *S. Anſelm. orat.40.*
[4] *S. Leo Ser. in nat. SS. Apoſt. Petr. & Paul. 1. cap. 3.*
[5] *S. Leo Ser. in nat. Apoſt. Petr. & Paul. cap. 1. & 7.*
[6] *Matth. 8. 26.*
[7] *Brev. Rom. in Oct. SS. Apoſt. Petr. & Paul.*

la poteſt, ne [1] tempeſtas demergat nos, qui [2] venimus in altitudinem maris, ut Divinæ vocis obſequeremur imperio. [3] Potens eſt dextera illa ſuſcitare de lapidibus filios Abrahæ. [4] Fecit illa de Saulo Paulum, ac de Simone Petrum, hoc eſt, de Chriſtianæ Gentis Perſecutore Euangelicæ veritatis Prædicatorem, ac de humili Piſcatore ſupremum humani generis Paſtorem. Illa igitur nos, licèt in tanto rerum diſcrimine, quantum afflicta undique, ac luctuoſa Chriſtianæ Reipublicæ facies miſeris hiſce temporibus præſefert, conſtitutos, [5] nullis ſinat perturbationibus concuti, quos in Apoſtolicæ Confeſſionis Petra ſolidavit.

HO-

[1] *Pſal.68. 16.*
[2] *Ibid. v.3.*
[3] *Luc.3. 8.*
[4] *S. Auguſt. de ſanct. Ser.25. Guerric. Abb. Ser. de SS. Ap. Petr. & Paul. 2. n.2. S. Ambroſ. in Pſal.38. n.33.*
[5] *Eccleſ. in Collect.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. — *Fran. Aquila incid.*

D

H O M I L I A

HABITA IN DIE NATALI

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCII.

NOx [1] præceſſit, dies appropinquavit: [2] dies Redemptionis novæ, reparationis antiquæ, felicitatis æternæ, in quo ſcilicet [3] fecit Dominus novum ſuper terram; noſtræque memor infirmitatis, de ſummâ paternæ claritatis altitudine deſcendens, terrena viſitare non eſt dedignatus, & amiſſam mortalibus lucem fulgidâ adventus ſui coruſcatione reſtituit. [4] Venit deſi-

dera-

[1] *Rom.13.v.12.*
[2] *S.Leo Ser. in nat.Dom.2. ſub init. & S.Bernard.Ser.2. in vig. nat. Dom. n.3.*
[3] *Jerem.31.v.22.*
[4] *Aggæi 2.v.8.*

deratus cunctis gentibus: [1] à Libano venit: [2] à regalibus ſedibus venit; [3] aperta eſt terra, & germinavit Salvatorem. [4] Omnis jam veteris prævaricationis ſolutus eſt metus, quem Dæmonis dudum fraudibus circumventa incurrerat humana fragilitas. [5] Redit in honorem ſuum ab antiquis contagiis purgata natura, [6] redit in innocentiam iniquitas, in novitatem vetuſtas; [7] Deos quippe facturus, qui homines erant, homo factus eſt, qui Deus erat; nec amittens quod erat, fieri voluit ipſe quod fecerat. [8] Fecerat Deus hominem in exordio temporis ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam: [9] factus eſt Deus homo in plenitudine temporis ad imaginem, & ſimilitudinem noſtram. [10] Primus homo de Terra terrenus, ſecundus homo de Cœlo cœleſtis. Ille [11] præcepta Dei negligens, peccati induxit damnationem: hic [12] factus ſub lege reddidit juſtitiæ libertatem. Ille, [13] cùm eſſet homo, Deus eſſe voluit, ut periret: hic, cùm eſſet Deus, homo eſſe voluit, ut, quod perierat, vivificaret. Ita ſanè, qui ante tempora erat unicus Patri, unicus in tempore natus eſt Matri. Immortalis cum Patre, mortalis ex Matre. De Patre principium vitæ, de Matre finis mortis. Poſt Matrem de Matre factus, ante Matrem de Patre non factus: ſine quo Pater nunquam fuit, ſine quo Mater nunquam fuiſſet. Mirabilis quidem potentia, ſed planè mirabilior miſericordia, quod ille, qui ſic naſci potuit, ſic naſci voluerit. Voluit ſic naſci Deus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, humanæ [14] ſuperbiæ vulnera divinæ humilitatis remedio curaturus: eo proinde tempore inter homines adſcribendus, quo gentium Imperatrix Roma humani generis capita ſingula, ad ſuperbam imperii gloriam, juſſerat

recen-

[1] *Cantic.4. v.8.*
[2] *Sap. 18. v.15.*
[3] *Iſai. 45. v.8.*
[4] *S. Maxim. in nat. Dom. hom.3.*
[5] *S. Leo Serm. in nat. Dom.2. cap.4.*
[6] *Idem Ser. in nat. Dom.7. cap.2.*
[7] *S. Auguſt. de temp. Ser.16. cap.1.*
[8] *Gen.1. v.26.*
[9] *S. Auguſt. de temp. Ser.9.*
[10] *1. Corinth. 15. v.47.*
[11] *S. Leo Serm. in nat. Dom.5. cap.5.*
[12] *Galat.4. v.4.*
[13] *S. Auguſt. de temp. Ser.25. cap.7.*
[14] *S. Leo Serm. in nat. Dom.5. cap.5.*

recenſeri. Virgineo pendentem ex ubere natum Dominum primi omnium pauperes gregum cuſtodes, monentibus Angelis, invenere; ea nimirum, quæ [1] à ſapientibus, & prudentibus abſconderat Altiſſimus, parvulis revelavit, voluitque nativitatis ſuæ teſtes eſſe Paſtores, qui Diſcipulos excepturus erat Piſcatores. Cœleſtem Infantem vilibus involutum pannis gelidâ noƈte hyberna frigora geminante, agreſtes paleæ, aſpera gramina circumdant. Divinam Genitricem, cui [2] locus in diverſorio non fuerat, antrum excipit ſuburbanum. [3] Inops Mater: inops Filius: inops Tugurium. Mater in fœno, Filius in præſepio. Hoc elegit Mundi fabricator hoſpitium: has habuit delicias Sacræ Virginis puerperium. O inanem hominum faſtum naſcentis inter mortales Dei humilitate depreſſum! O fallaces divitias, Chriſti paupertate damnatas! O fluxas Mundi voluptates, Redemptoris noſtri cunabulis ſubverſas! Addiſcamus, Dileƈtiſſimi, nova hæc erudientis nos ſapientiæ documenta [4] à nondum loquente Magiſtro. [5] Falsò Chriſtiani dicimur, ſi Chriſti imitatores non ſumus. [6] Attendamus ad petram, unde exciſi fuimus, & ad cavernam laci, de qua præciſi fuimus. Amemus Filii, quæ Pater amavit, ſequamur Servi viam, quam ſecutus eſt Dominus. Diximus nuper cum Apoſtolo: [7] Primus homo de terra terrenus, ſecundus homo de Cœlo cœleſtis. Addimus nunc cum eodem Apoſtolo: [8] Sicut portavimus imaginem terreni, portemus & imaginem cœleſtis. [9] Abjiciamus opera tenebrarum, quas Filius Dei venit diſſolvere: [10] induamur arma lucis, quam oriens æternus Sol de Cœlo portavit; ut ita regenerationis noſtræ reſpondentes dignitati, ac [11] ſicut in die, honeſtè ambulantes, [12] auxiliante Domino, & perdu-

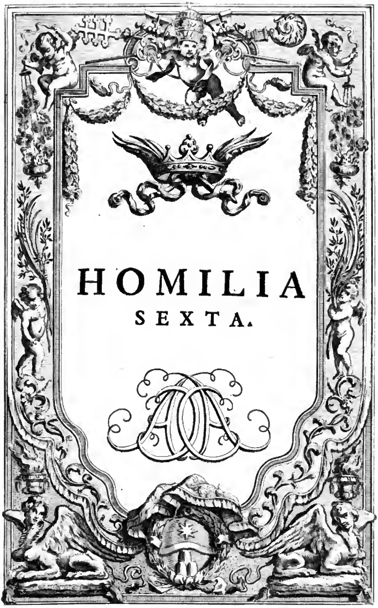
cen-

[1] *Matth.11. v.25.*
[2] *Luc.2. v.7.*
[3] *S. Cyprian. de nat. Chriſt.*
[4] *S. Auguſt. Hom.188. in Natali V.*
[5] *S. Leo Ser. in nat. Dom. 5. ſub fin.*
[6] *Iſai.51. v.1.*
[7] *1. Cor.15. v.47.*
[8] *Ibid. v.49.*
[9] *Rom. 13. v.12.*
[10] *Ibid.*
[11] *Rom.13. v.13.*
[12] *S. Leo Ser. in nat. Dom.3. cap.5.*

cente nos ad promiſſiones ſuas, Salvatorem Mundi, quem hodie in noſtrâ carne naſcentem adoramus in Terris, perpetuò in ſuâ Majeſtate regnantem videre mereamur in Cœlis.

HO-

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

Digitized by Google

HOMILIA

HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCIII.

TRemuit Terra Chriſto moriente; tremit iterum Chriſto reſurgente: diſpari ſanè tempore, luctus, & gaudii: pari tamen Æternæ Sapientiæ conſilio, pari Divinæ Clementiæ beneficio. Fecit ſiquidem moriente Domino in hominum mentibus trementis Terræ vox, quod Chriſti prædicatio non fecerat; cujus ſcilicet illi inter mortales agentis contempſère mira-

cula,

cula, nutante ſolo, cùm expiraret in Cruce, confeſſi ſunt Filium Dei. Facit itidem hodie in cuſtodibus Sepulchri militibus concuſſæ Telluris fragor, quod Angeli è Cœlo deſcendentis fulgor non fecerat; quippe quos cœleſtis illa lux ab incredulitatis ſomno minimè revocavit, terreſtris trepidationis excitat rumor, impioſque Miniſtros Dominicæ Paſſionis, teſtes jubet eſſe Reſurrectionis. Adeò verum eſt luce ipsâ Solis clariorem eſſe [1] lucem ſagittarum Domini, & fulgurantis ejus haſtæ ſplendorem, ut idem ille, qui inter proſpera Mundi propitio Solis lumine illuſtratus, Domino dixerat: [2] Auditu auris audivi te; ſplendidiori fulgurum luce inter adverſa percuſſus, exclamaverit: [3] Nunc autem oculus meus vidit te. Vidimus & nos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, inter Terræ tremores, vidimus Dominum, oculis noſtris vidimus, [4] in luce ſagittarum vidimus; vidimus excitantem procellas, & [5] effundentem iras. Vidimus [6] de Sion rugientem, & dantem de Jeruſalem vocem ſuam; ac ſicuti de Angelo ad Chriſti tumulum ſedente Euangelica narrat hiſtoria, vidimus [7] aſpectum ejus, ſicut fulgur: vidimus nuditatem noſtram, cùm illius [8] vocem, tanquam vocem tonitrui magni, trementes audivimus: [9] vidimus paupertatem noſtram in virga indignationis ejus; oculos quippe noſtros, quos Terræ clauſerat amor, Cœli timor aperuit: Felix ille timor, de quo per Prophetam locutus eſt Dominus: [10] dabo timorem meum in corde eorum, ut non recedant à me ſancto hoc timore muniti, ut imminentem peccatis noſtris animadverſionis gladium effugeremus, le-

vavi-

[1] *Habac.3.v.11.*
[2] *Job. 42. v.5.*
[3] *Ibid.*
[4] *Habac.3. v.11.*
[5] *Ezech.7. v.8.*
[6] *Joel 3. v.16. Amos 1. v.2.*
[7] *Matth.28. v.3.*
[8] *Apocal.14. v.2.*
[9] *Thren.3. v.1.*
[10] *Jerem.32. v.40.*

vavimus corda noſtra cum manibus ad Deum, [1] & non ſumus decepti: nunquam enim aliàs [2] ſpecioſiorem miſericordiam ejus, quàm in tempore tribulationis, quaſi nubem pluviæ in tempore ſiccitatis, agnovimus: adeout cum Regio Propheta compulſi fuerimus dicere: [3] illuxerunt coruſcationes tuæ Orbi Terræ, dum commota eſt, & contremuit Terra. Quemadmodum ſcilicet olim, cùm Deus Moyſi legem ediceret, [4] Terra mota eſt; etenim Cœli diſtillaverunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Iſrael: ſic iterum Terram noviſſimè concutere viſus eſt Dominus, ut peccatores ad ſemitas legis, à quibus declinaverant, miſericorditer revocaret. Reliquum nunc eſt, Dilectiſſimi, ut grandia, quæ nobis contulit, dona Divina dignatio, jugiter cuſtodire ſatagamus. Curemus itaque, ut [5] quæ nova facta ſunt, non redeant ad vetuſtatem: non omittat opus ſuum, qui [6] manum miſit ad aratrum; ad hoc attendat, quod ſerit; non ad id reſpiciat, quod reliquit: [7] Revolutus eſt lapis ab oſtio monumenti, cum trepido tumultu dehiſcens terra nutaret; ut mulieres ingreſſæ Sepulchrum, quod prius clauſum fuerat, verè Chriſtum ſurrexiſſe probarent; ut nos è ſepulchro egreſſi, quo priùs clauſi fuimus, verè cum Chriſto ſurrexiſſe probemur. Sit igitur perpetua reſurrectio noſtra, ſicut perpetua fuit reſurrectio Chriſti: oſtendit hic exemplo, quod nobis promiſit in præmio: [8] nemo in id recidat, unde ſurrexit: nemo ad ſuperna vocatus ad ima deflectat; nemo ad antiqui hominis ſpolia, quæ depoſuit, revertatur: quæramus cœleſtia, terrena deſpiciamus: [9] ibi deſiderium noſtrum figamus, ubi quod affertur, æternum

eſt;

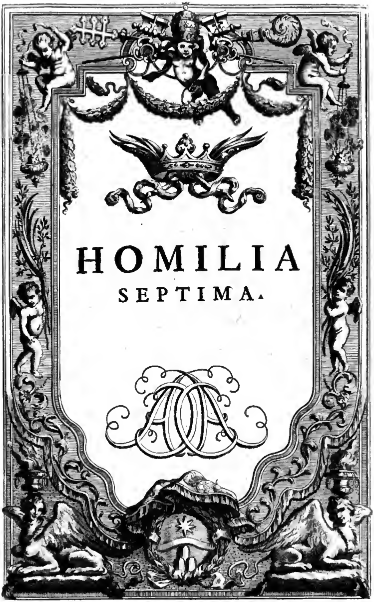
[1] *Pſal.76. v.2.*
[2] *Eccli.35. v.26.*
[3] *Pſal.76. v.19.*
[4] *Pſal.67. v.9.*
[5] *S. Leo Ser. de Reſurr. Dom.1. cap.6.*
[6] *Luc.9. v.62.*
[7] *Marc. 16. v.3.*
[8] *S. Leo Serm. de Reſurr. Dom.1. cap.6.*
[9] *Id. ibid. cap.5.*

eſt; ut ita [1] cœptam in Chriſto priorem reſurrectionem imitantes, ad aliam incorruptibilem glorificandæ carnis reſurrectionem feliciter, adjuvante Domino, perducamur.

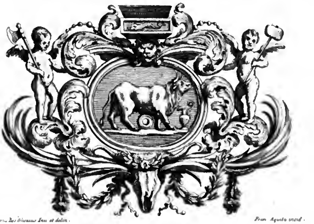

HO-

[1] *S. Leo Serm. de Reſurr. Dom. 1. cap. 6.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Rom. et delin. *Fran. Aquila inc.*

H O M I L I A

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCIII.

ECcleſiam [1] ſupra Petram à Domino ædificatam, hoc eſt, in Apoſtolorum Principis ſoliditate firmatam, Euangelica nos admonente lectione, recolimus hodie, & gratulamur. Nec ſanè uberior unquam, aut juſtior eſſe nobis poteſt cauſa lætandi, quàm quæ Arcem hanc Religionis in ampliſſimum terrarum faſtigium extulit, Cœloque finitimam fecit. Meruit hoc, Vene-

rabi-

[1] *Matth.16.v.18.*

rabiles Fratres, Dilecti Filii, meruit hoc Petri fides; meruit confeſſio, qua nimirum ille humana ſupergreſſus, cæteris ſilentibus Apoſtolis, non ea profectò, [1] quæ caro, & ſanguis revelaverat, terrenis oculis reſpiciens; ſed quæ cœleſtis [2] Pater Apoſtolico inſpiraverat cordi, ſublimiori mentis obtutu recogitans, abſconditam Chriſti Divinitatem primus agnovit, primus promulgavit. Hinc meritò Beatus à Domino vocatus, validum, ac forte [3] totius Chriſtiani Operis factus eſt fundamentum, quod nullo incumbentis ſibi molis pondere nutaret. Hinc veteri mutato nomine, ſacram inviolabilis [4] Petræ firmitatem, quæ nullis ſævientium hoſtium impulſionibus quateretur, Divino munere accepit; tantoque donatus eſt animi robore, ut qui in Chriſti expaverat paſſione, in ſuo poſtea ſupplicio minimè formidaverit. Hinc tam intrepidæ charitatis ignem concepit, ut [5] trophæum Crucis Chriſti Romanis arcibus impavida intulerit manu, [6] nec Mundi dominam timuerit Romam, qui in Caiphæ Domo metuerat Sacerdotis Ancillam. [7] Incurvavit habitantes in excelſo: Civitatem ſublimem humiliavit: humiliavit eam uſque ad terram: detraxit eam uſque ad pulverem, ut feliciorem imperio ſubiret ſervitutem, ubi [8] eam conculcaſſent pedes pauperis, greſſus egenorum. Pauper ſcilicet, ac rudis piſcatoriæ cymbæ Navicularius, inſanientis ſapientiæ Sacraria dejecit, teterrima errorum monſtra fugavit, Ethnicæ ſuperſtitionis Oraculis ſilentium indixit; & parvus [9] lapis, qui ſtatuam percuſſerat, factus eſt mons magnus, ac univerſam terram implevit. Hunc propterea [10] lapidem Divinus Jacob erexit in titulum, magnumque adeò, ac mirabile contulit ei potentiæ ſuæ conſortium [11] angularis ipſe lapis Chriſtus Jeſus,

[1] *Matth.16. v.17.*
[2] *S. Leo Ser. de Aſſumpt. ſua 2. cap.3.*
[3] *S. Maxim. de Petr. Ap. hom.4.*
[4] *S. Leo Serm. de Aſſumpt. ſua 2. cap.3.*
[5] *S. Leo Ser. 1. de SS. Ap. Pet. & Paul. cap.5.*
[6] *Ibid. cap.4.*
[7] *Iſai. 26. v.5.*
[8] *Ibid. v.6.*
[9] *Dan.3. v.35.*
[10] *Geneſ.28. v.18.*
[11] *Epheſ.2. v.20.*

ſus, ut hominis judicium Dei ſequeretur ſententia, illudque tandem ratum eſſet in Cœlis, quod Petri ſediſſet arbitrio. Præclara hæc ſunt, Dilectiſſimi, hodiernæ lætitiæ argumenta, præclara itidem Urbis noſtræ decora, propter quæ Urbs quidem ipſa [1] in ſuperbiam ſeculorum poſita, [2] Civitas Sacerdotalis, & Regia, Civitas Domini, [3] Sion Sancti Iſrael, jure optimo prædicatur. Vos verò ſanctæ Civitatis felices incolæ, genus electum, populus juſtorum, Apoſtolicæ plantationis germina, meritò vocamini. Magna hæc profectò ſunt ſupernæ dignationis dona: magna miſerentis Dei beneficia: magna demum diuturnarum, quibus undequaque premimur, calamitatum levamenta. Utcumque ſcilicet Tartareus hoſtis novas in dies Chriſtiano Gregi moliatur inſidias: utcumque fluctibus, ac periculis Petri navis agitetur: novimus illam jactari quidem poſſe, mergi non poſſe: novimus Petram, cui Catholicæ Eccleſiæ ſuperſtruitur altitudo, adversùs irruentis Inferi portas ſemper ſtantem, ſemperque conſtituram. Verùm non adeò hæc ſunt, uti diximus, lætitiæ argumenta, ut non ſint ipſa magis irritamenta timoris. Nihil ſiquidem nobis magis timendum eſt, quàm ipſa divina bonitas, quæ tantis nos muneribus cumulavit. Si [4] enim, cum augentur dona, rationes etiam donorum augeri compertum eſt, quanta à nobis exiget in diſtricto judicio Deus, qui tanta nobis donavit? Quantæ rei erimus noxæ, ſi ſanctam hanc Urbem inhabitantes, almæ Sionis incolas non æmulemur? Quàm rigidam æterno Judici, qui [5] non fecit taliter omni Nationi, de collatis ab ipſo donis rationem reddere cogemur, ſi veluti Columbæ in ſacræ hujus [6] Petræ foraminibus ſingulari Dei beneficio nidificantes, tam ſalutari præſidio, ad impetrandam peccatis noſtris veniam, & medelam vulneribus, uti ne-

[1] *Iſai. 60. v. 15.*
[2] *S. Leo Ser. in Nat. SS. Pet. & Paul. cap. 1.*
[3] *Iſai. 60. v. 14.*
[4] *S. Gregor. homil. 9. in Evang.*
[5] *Pſal. 147. v. 20.*
[6] *Cant. 2. v. 14.*

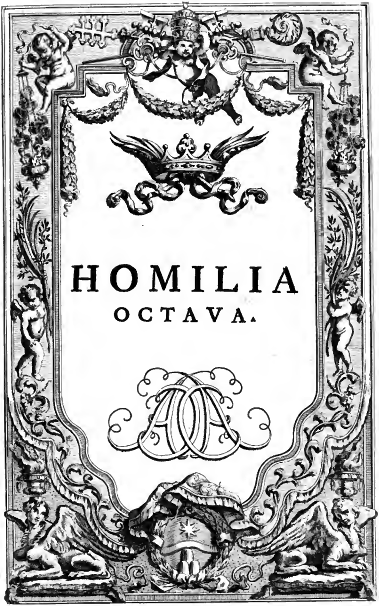
neglexerimus? Quàm ſeveræ animadverſionis gladio feriemur, ſi prope Apoſtolorum Cineres ſancto divini amoris igne, quo illi, dum in humanis eſſent, tam feliciter æſtuabant, fortaſſe adhuc calentes, frigeſcere inveniamur? Quàm gravi denique plecti merebimur pœnâ, ſi Apoſtolici cœtus Principum monitis eruditi, ſanguine roborati, cæteris univerſi Orbis fidelibus ſalubrioris doctrinæ verba, ſanctioris vitæ exempla minimè præbuerimus? Quæ igitur, & quanta unuſquiſque noſtrum à Domino acceperit, ſedulò conſideremus: quæ, & quanta viciſſim de acceptis lucra retulerit, trepidi cogitemus: [1] qua enim hora non putamus, Filius hominis veniet; in cujus tremendo judicio ab iis, quibus plus datum eſt, plus etiam requiretur.

HO-

[1] *Luc.12. v.40.*

HOMILIA
OCTAVA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

F 2

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMILIA
HABITA IN DIE NATALI
CHRISTI DOMINI
Inter Miſſarum Solemnia
IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM
ANNO DOMINI MDCCIII.

ECce jam [1] venit plenitudo temporis, in quo miſit Deus Filium ſuum in terras. Gaudia nobis [2] cœlitus nunciantur, gaudia imperantur. Erumpant igitur montes jucunditatem, [3] & colles juſtitiam. Abſcedat timor, ſuccedat amor: [4] fugiat dolor, & gemitus. [5] Induere veſtimentis gloriæ tuæ, Civitas Sancti: excutere de pulvere: conſurge, ſede, Jeruſalem. Solve vincula col-

[1] *Galat.4.v.4.*
[2] *S. Cyprian. de nat. Chriſt. in princip.*
[3] *Pſal.71.v.3.*
[4] *Iſai.35.v.10. & 51.v.11.*
[5] *Idem 52.v.1.2.*

colli tui captiva filia Sion. Hodie ſcilicet, effuſo in Terras Cœlo, [1] benignitas, & humanitas apparuit Salvatoris noſtri Dei. Hodie lux orta eſt nobis: hodie [2] gloria Domini ſuper nos deſcendit: (3) hodie melliflui facti ſunt Cœli: hodie (4) ſempiterni, & ingeniti Patris unigenitus Filius ſuſceptâ (5) carne prodiit amictus, ut illam ſpiritaliter reformaret, [6] excluſis antiquitatis ſordibus expiatam. Naſcitur ex incorruptâ Virgine Filius Dei, pauper de noſtro, dives de ſuo; ut pœna peccati, quæ per ſcelus corruptæ mulieris intravit in Mundum, per inviolatæ Virginis partum exiret è Mundo. [7] Venit cœleſtis de Cœlo Medicus; & quum eſſemus infirmi, noſtram aſſumpſit infirmitatem, ut & ſua nobis inſereret, & in ſe noſtra curaret. De Sion venit [8] Legifer noſter Dominus, ut humanum genus ab æternitatis arce dejectum, amiſſæ reſtitueret dignitàti, & cujus fuerat conditor, eſſet etiam reparator. [9] Venit à Libano Deus, & (10) Cœlos, quos creaverat, inclinavit, [11] formam Servi accipiens ſinè ſuæ detrimento Majeſtatis, [12] humana provehens, Divina non minuens. [13] Venit Rex ille manſuetus, (14) jugum captivitatis antiquæ à noſtris cervicibus ſolvens: [15] mœrorem Mundi æterna libertate lætificans. Sic [16] propter nos homines, & propter noſtram ſalutem [17] factus eſt in tempore, per quem facta ſunt tempora. Sic [18] Verbum, quod in principio erat apud Deum, & Deus erat, naſci voluit ex homine, ut homo naſci poſſet ex Deo. (19) Sic Deus dilexit Mundum, ut Filium ſuum unigenitum daret. Sic dedit, ut quibus (20) illum dedit, dederit etiam poteſtatem filios Dei fieri. (21) Magnum profectò, &

præ-

[1] *Tit. 3. v. 4.*
[2] *Iſai. 60. v. 1.*
[3] *Brev. Rom. in off. Nat. Dom.*
[4] *S. Leo Serm. in nat. Dom. 8. cap. 1.*
[5] *Hymn. in Dom. Paſſion.*
[6] *Tertull. de carn. Chriſt. cap. 17.*
[7] *S. Auguſt. de verb. Ap. Ser. 9.*
[8] *Iſai. 33. v. 22.*
[9] *Cant. 4. v. 8.*
[10] *Pſal. 17. 10. Iſai. 42. 5.*
[11] *Philipp. 2. v. 7. S. Leo Ser. in nat. Dom. 8. c. 1.*
[12] *Idem Ser. 3. cap. 2.*
[13] *Matth. 21. v. 5.*
[14] *Gen. 27. v. 40. S. Maxim. hom. in Nat. Dom. 3. ſeu S. Auguſt. de temp. Ser. 11.*
[15] *S. Auguſt. Serm. 122. in Natali 6.*
[16] *Symbol. Nicen.*
[17] *S. Auguſt. de temp. Ser. 25. cap. 2.*
[18] *Jo. 1. v. 1.*
[19] *Jo. 3. v. 16.*
[20] *Jo. 1. v. 12.*
[21] *S. Leo Serm. in nat. Dom. 6. cap. 4.*

præcipuum hoc eſt, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, divinæ dignationis Sacramentum. Omnia quippe dona excedit hoc donum, ut Deus hominem vocet Filium, & homo Deum Patrem appellet. Agamus itaque gratias Redemptori noſtro ſuper inenarrabili ejus dono. Immenſam ſuperni beneficii largitatem dignis laudibus recolamus; & quod [1] annuâ nobis revolutione reparatur, ſalutis noſtræ myſterium ab initio promiſſum, in fine redditum, ſinè fine manſurum, effuſis gaudiis celebremus. Verùm ut idipſum pleniùs, ac uberiùs peragamus, [2] tranſeamus cum Paſtoribus uſque Bethlehem, & videamus hoc Verbum, quod factum eſt, quod Dominus oſtendit nobis; ut inde cum illis [3] reverti poſſimus glorificantes, & laudantes Deum. Videamus divini operis magnitudinem, divinæ charitatis prodigia. Videamus fecundam Virginem, integram Genitricem, quippe cui [4] gloria Libani data eſt, decor Carmeli, & Saron. Videamus in exinanitione Dei exaltationem noſtram; & quem non aliàs olim, quàm inter diſruptarum nubium fragores tonantem trepidi venerabamur, tenebras inter adultæ noctis in præſepio vagientem ad amoris lucem, & facem ſecuri demiremur. Hæc tamen omnia ut videre poſſimus, meminiſſe nos convenit, non aliàs [5] claritatem Dei circumfulſiſſe Paſtores, quàm [6] cuſtodientes vigilias noctis ſuper greges ſuos; ipſóſque Paſtores, ſtatim ac nunciantis Angeli voces audierunt, nullas injeciſſe moras, ſed [7] feſtinantes veniſſe, ut natum Deum adorarent. Vigilemus igitur, Dilectiſſimi, ut vocemur: vocati feſtinemus, ut vocanti obſequamur. Nihil eſt ſomno dandum, ut veniente Domino pervigiles inveniamur. Nihil deſidiæ, nihil cunctationi tribuendum, ut Chriſtum inveniamus. Ita ſanè vigiles, ac feſtinantes Bethlehemicos Paſtores

imi-

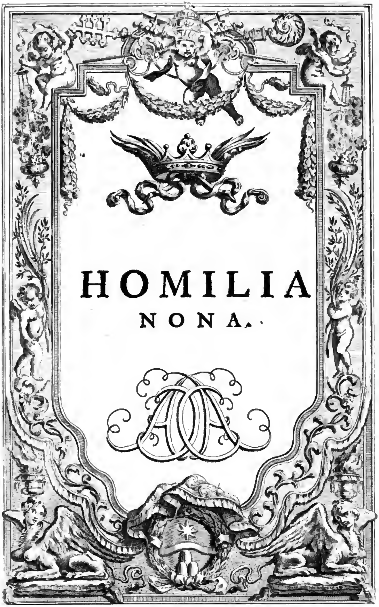
[1] *S. Leo Ser. in Nat. Dom. 2. cap. 1.*
[2] *Luc. 2. v. 15.*
[3] *Id. ibid. v. 20.*
[4] *Iſa. 35. v. 2.*
[5] *Luc. 2. v. 9.*
[6] *Id. ibid. v. 8.*
[7] *Id. Ibidem v. 16.*

imitabimur; ac tranſire cum eis merebimur in cœleſtem illam Bethlehem, verè [1] domum panis, portum ſecuritatis, arcam ſalutis æternæ, in qua [2] videbimus Deum, ſicuti eſt, & videntes amabimus, & amantes in æternum laudabimus.

HO-

[1] *S. Gregor. hom. 8. in Euang. & Euſeb. Emiſſen. hom. in Epiph.* [2] 1. *Jo.* 3. *v.* 2.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

G

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMILIA

HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCIV.

MAgnum hodie, ac triumphale gaudium Filiis ſuis annunciat pia Mater Eccleſia: ejuſque in glorioſâ reſurrectione pſallit exultans, in cujus antea triſtiſſimo funere flebiliter atrata doluerat, totâ planè in hoc ipſum conveniente rerum univerſitate; quippe quæ omnium propemodum convulſo elementorum ordine noviſſimè turbata, completo nunc humanæ redemptionis operi læta gratulatur: ac redivivo Domino fulgidiori So-

Solis luce congaudet, quæ morienti nuper Auctori ſuo meridianis tenebris parentaverat. Apertus hodie [1] Tartarus reddit mortuos; innovata terra germinat reſurgentes; Cœlum reſeratum ſuſcipit aſcendentes; Chriſti ſcilicet reſurrectio elevat de infimis, ſuſcitat de terrenis, collocat in excelſis: defunctis proinde eſt vita, eſt peccatoribus venia, Sanctis eſt gloria. Quomodo ergo, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, quomodo non lætabimur hac die, qua humani generis Reparator, devictæ mortis ſpoliis onuſtus, [2] de imis ad ſuperiora conſcendens, nos quoque ad altiora de inferioribus ſublevavit? Migravit ab inferis Chriſtus victor ad ſuperos, ut nos de morte transferret ad vitam. [3] Noſtra eſt celebritas, quam recolimus, noſtrum eſt decus, quod veneramur, noſtra eſt victoria, quam prædicamus; [4] accepto nimirum promiſſionis exordio, fidei oculis, quæ ſunt futura, jam cernimus, & naturæ provectione gaudentes, quod credimus, jam tenemus. [5] Cantemus igitur Domino: glorioſè enim magnificatus eſt. [6] Vir dolorum, cui non erat ſpecies, neque decor, deſpectus, & noviſſimus virorum, in quo poſuit Dominus [7] iniquitatem omnium noſtrum, factus eſt [8] ſpecioſus præ filiis hominum: [9] factus eſt incorruptibilis, qui potuit vulnerari: factus eſt immortalis, qui potuit occîdi: factus eſt impaſſibilis, qui potuit crucifigi; adeout ſacra illa vulnera manibus, pedibuſque impreſſa Reſurgentis, jam non ſint paſſionis inſignia, ſed gloriæ monumenta; [10] nec amplius jam Diſcipulis Chriſti mors Magiſtri ſit horrori, neque pœna ſit dolori, neque Crux ſit pudori. Crux ſcilicet Chriſti. [11] quæ ſalvandis eſt impenſa mortalibus, Sacramentum eſt, quo virtus impletur divina; exemplum eſt, quo pietas incitatur huma-

na.

[1] *S. Anſelm. Serm.52. de die ſancto Paſcha.*
[2] *S. Ambroſ. Ser.53. de innovat. fidel.*
[3] *S. Thom. à Villanova Ser.1.*
[4] *S. Leo Serm.1. de Reſurr. Domini.*
[5] *Exod. cap.15. v.1.*
[6] *Iſaias cap.53. v.2. & 3.*
[7] *Id. ibid. v.6.*
[8] *Pſalm.44. v.3.*
[9] *S. Leo ubi ſupra.*
[10] *S. Cyprian. de reſurrect. Chriſti.*
[11] *S. Leo Serm.2. de reſurr. Dom.*

na. Intelligamus, Dilectiſſimi, Sacramentum hoc, & exemplum. [1] Peccata noſtra pertulit Chriſtus in corpore ſuo ſuper lignum, ut peccatis mortui juſtitiæ vivamus. [2] Qui igitur vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei, qui pro omnibus mortuus eſt, & reſurrexit. [3] Occumbant vetera, ut oriantur nova: [4] non alia ſcilicet eſſe poteſt divinæ reſurrectionis imitatio, quàm depoſitio vetuſtatis. Intraturi nuptiale convivium nova fulgeamus veſte virtutum; ſanctarum profectò exemplo Mulierum, quæ, ut in Euangelicâ lectione nuper audiſtis, non aliàs, quàm cum aromatibus, hoc eſt, cum bonorum operum fragrantiâ ad Chriſti monumentum acceſſerunt. [5] Emerunt Mulieres aromata, ut venientes ungerent Jeſum; non enim inerti ſperanda ſunt deſiderio, ſed actuoſo laborum pretio comparanda illarum odoramenta virtutum, quibus Domino placeamus. [6] Valdè manè ad monumentum venerunt, [7] ut quæſtum inventionis vigilantia dilectionis mereretur; Divini ſanè illius moniti memores: [8] Qui manè vigilant ad me, invenient me. [9] Neſcit tarda molimina Sancti Spiritus gratia; neſcit moras, qui Chriſtum ſequitur; neſcit cunctari, qui novit amare. Exurgamus itaque diluculò; [10] curramus fidei greſſibus, miſericordiæ operibus, amore veritatis; & ſtatim atque Divinæ juſtitiæ Sol per cœleſtis ſuæ gratiæ radios nobis affulſerit, appropinquemus ad Dominum. Dicebant Mulieres ad invicem: [11] Quis revolvet nobis lapidem ab oſtio monumenti? Noverant ſiquidem ſuſcepti operis difficultates: noverant grandia, quæ Chriſtum invenire ſatagentibus obverſantur, impedimenta. Non tamen propterea ab arrepto itinere deflexerunt. [12] Perfecta charitas foràs miſit timorem; non eas terruit revolvendi la-

pidis

[1] *1. Petri cap. 2. v. 24.*
[2] *2. ad Cor. cap. 5. v. 15.*
[3] *S. Leo Ser. 1. de reſurr. Dom.*
[4] *Idem Ser. 12. de Quadrageſ.*
[5] *Marc. cap. 16. v. 1.*
[6] *Idem ibid. v. 2.*
[7] *S. Cyprian. ubi ſupra.*
[8] *Proverb. cap. 8. v. 17.*
[9] *S. Ambroſ. in Luc. lib. 2. n. 19.*
[10] *S. Leo Ser. 8. de paſſ. Dom. circa fin.*
[11] *Marc. d. cap. 16. v. 3.*
[12] *1. Joann. cap. 4. 18.*

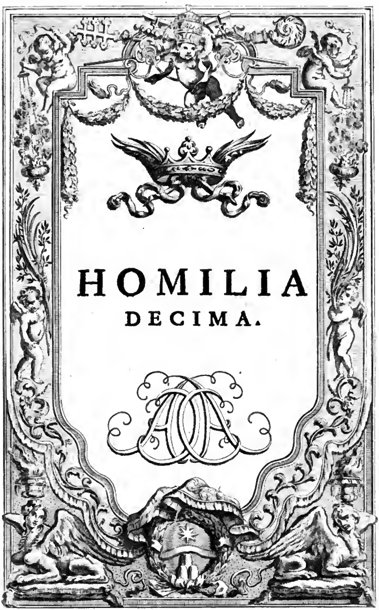
pidis moles; non Crucis recordatio; non horror Sepulchri: ut nos edocerent quærentibus Dominum nulla eſſe metuenda pericula: omnia eſſe ſperanda miracula. Ideò [1] reſpicientes viderunt revolutum lapidem; erat quippe magnus valdè; viderunt revolutum, quia magnus erat: eò ſcilicet promptiora ſunt ſequentibus Chriſtum divina præſidia, quò magis deſunt humana conſilia. Erudiamur, Dilectiſſimi, Euangelicis monitis, inſtruamur exemplis: ut verè [2] quærentes Jeſum, & hunc crucifixum, [3] ſanctæ ejus reſurrectionis mereamur eſſe participes, quæ tranſitum nobis de regione umbræ mortis ad terram repromiſſionis aperuit.

HO-

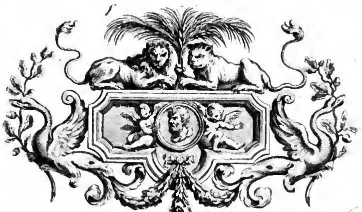
[1] *Marc. cap.16. v.4.*
[2] *1. ad Corinth. cap.2. v.2.*
[3] *S. Leo Ser.8. de paſſ. Dom. in fine.*

HOMILIA
DECIMA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inu et delin. — Fran. Aquila incid.

Digitized by Google

Fr. Petrus Leo Ghezius Inv. et delin — *Frañ Aquila incid*

H O M I L I A

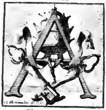
HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCIV.

AUdiſtis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Euangelicæ verba lectionis; placeat nunc myſteria perpendere, documenta ſcrutari: ut ſanctam hodiernæ celebritatis lætitiam ſalutaris fidelium inſtructio conſequatur. [1] Ac quoniam vivus eſt ſermo Dei, & efficax, ac penetrabilior omni gladio ancipiti: nullis jam verborum phaleris, nullis eloquentiæ ornamentis divini ſer-
mo-

[1] *Hebr. 4. v. 12.*

monis vires obtundamus. Quid de ſe dicant homines, humili Chriſtus inveſtigatione perquirit. [1] Quem dicunt homines eſſe Filium hominis? Magni conſilii Angelus, [2] Pater futuri ſeculi, Princeps Pacis, illorum adſcribi conſortio non dedignatur, de quibus ſcriptum novimus: [3] Filii hominum uſquequò gravi corde? Vani filii hominum: (4) Mendaces filii hominum: Vulgari nimirum hoc, ac deſpecto filii hominis nomine, quo æterni Patris Filius vocari amat, ſtulta, & inanis hominum damnatur ambitio, qui vanis honorum titulis intumeſcunt. Quem dicunt homines eſſe filium hominis? Nihil profectò habebat Chriſtus, quod in ſe emendaret: quæſivit quid de ſe dicerent homines, ut alios inſtrueret. Habemus nos multa, quæ in nobis emendemus: quæramus quid, de nobis dicant homines, ut ab aliis inſtruamur; ac humilitatem, quam in ſcientiâ Chriſti docere debuimus, in correctionis noſtræ tribulatione diſcamus. Varia tamen, & prorſus fallacia ſunt humana ſentientium judicia. At illi dixerunt: [5] Alii Joannem Baptiſtam, alii autem Eliam, alii verò Jeremiam, aut unum ex Prophetis. Ubi ſcilicet ea, quæ Dei ſunt, Mundi rationibus expendimus, neceſſe eſt, ut fallamur; nec certa poſſunt umquam eſſe judicia, quæ humanæ prudentiæ viribus, non divinæ veritatis argumentis, innituntur. Illis proinde, qui homines ſunt, [6] humana opinantibus, ad eos, qui ſupra homines ſunt, interrogatio convertitur. [7] Vos autem, quem me eſſe dicitis? Humanam propè ſortem egrediuntur, qui Chriſti ſectantur veſtigia; nihil illos ſapere decet terrenum, & humile; nihil fluxum, & caducum, ac penitus humanum nihil: adeo ut non eos amplius fas ſit homines credere, [8] ſed Deos, & filios Ex-

celſi

[1] *Matth.16. v.13.*
[2] *Iſa. cap.9. v.6.*
[3] *Pſalm.4. v.3.*
[4] *Pſal. 61. v.10.*
[5] *Matth.16. v.14.*
[6] *S. Hier. lib.3. comm. in Matth. c.16.*
[7] *Matth. ubi ſupr. v.15.*
[8] *Pſalm.81. v.6.*

celſi omnes. [1] Hos inter prior fuit in Domini confeſſione, qui primus erat in Apoſtolicâ dignitate. Diſcant qui aliis præſunt, illorum, qui ſibi ſubſunt, tarditatem verbo excitare; exemplo prævenire. [2] Reſpondens Simon Petrus dixit: Tu es Chriſtus filius Dei vivi. Primus reſpondit Petrus, & ſolus; neque enim ambigi poteſt, num idem alii ſentiant, dum Petrus loquitur: illiuſque ardore fidei loquitur: qua primus pariter, & ſolus in mare deſcenderat, ut ad Jeſum veniret: non quidem conſiderans, [3] ubi pedum veſtigia poneret, ſed tantùm videns, ubi figeret veſtigium charitatis: ſuſtentavit ſcilicet fides, quem unda mergebat; & quem fluctuum procella turbabat, Salvatoris dilectio confirmavit. Poterant eorum varia eſſe reſponſa, qui humana ſapiebant: non poterant non eadem illi reſpondere, [4] quorum erat una fides, cor unum, & anima una. [5] Hinc omnis lingua, quæ confitetur Dominum, magiſterio hujus vocis imbuitur: Tu es Chriſtus Filius Dei vivi. Dixerat ſe Chriſtus filium hominis: [6] dixit eum Petrus Filium Dei; commendavit Verbum Dei humilitatem ſuam: agnovit homo Domini ſui claritatem: [7] Hæc revelatio Patris eſt, hoc Eccleſiæ fundamentum eſt, hæc ſecuritas æternitatis. [8] Reſpondens autem Jeſus dixit ei: Beatus es Simon Bariona, quia caro, & ſanguis non revelavit tibi, ſed Pater meus, qui in Cœlis eſt. [9] Cœleſtis ſcilicet Pater, cùm dixit: Hic eſt filius meus; Petro revelavit, ut diceret: Tu es Filius Dei. Carnis, & ſanguinis revelatio divinæ revelationi conſona eſſe non poteſt. [10] Prudentia enim carnis mors eſt: ſapientia carnis inimica eſt Deo. Beatus hinc meritò dicitur Petrus, [11] quem carnalis non fefellit opinio, ſed inſpiratio cœleſtis inſtruxit,

ut

[1] *S. Leo Ser. 3. in die anniverſ. ſuæ Aſſumptionis.*
[2] *Matth. ubi ſupr. v. 16.*
[3] *S. Ambroſ. Ser. 47. de fide Petri Apoſt.*
[4] *Act. c. 4. v. 32.*
[5] *S. Leo Ser. 2. in die anniverſ. aſſump. ſuæ.*
[6] *S. Auguſt. tract. 25. in Joann. n. 11.*
[7] *S. Hilar. de Trin. lib. 6. n. 37.*
[8] *Matth. ubi ſupr. v. 17.*
[9] *S. Hilar. ubi ſupr. n. 36.*
[10] *Roman. c. 8. v. 6. & 7.*
[11] *S. Leo d. ſer. 3.*

ut Chriſtum Dei filium palàm fateretur, & crederet. Digna ſanè confeſſio, [1] quæ omnium humanarum opinionum incerta tranſcendit, & firmitatem petræ, quæ nullis impulſionibus quateretur, accepit. [2] Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam. [3] Attendamus itaque ad hanc petram, unde exciſi ſuimus; ſectemur fidem; charitatem æmulemur; ut illius ſoliditate firmati irruentis Inferi portas minimè formidemus. [4] Et portæ Inferi non prævalebunt adverſus eam. Ædificavit Vir ſapiens domum ſuam ſupra petram, & [5] deſcendit pluvia, & venerunt flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat ſupra petram. Et portæ Inferi non prævalebunt. Verùm non modò Petrus meruit à Chriſto Domino appellari Petra, [6] quippe quæ totius Chriſtiani operis compagem, molemque ſuſtineret; ſed Regni inſuper Cœlorum (7) janitor conſtituitur, ac ligandorum, & ſolvendorum arbiter, manſura etiam in Cœlis judiciorum ſuorum definitione, præficitur. [8] Et tibi dabo claves Regni Cœlorum, & quodcumque ligaveris ſuper terram, erit ligatum & in Cœlis; & quodcumque ſolveris ſuper terram, erit ſolutum & in Cœlis. (9) Permanet adhuc, Dilectiſſimi, ſemperque permanebit, quod in Chriſto Petrus credidit: permanet itidem, ſemperque permanebit, quod in Petro Chriſtus inſtituit. [10] Timeant igitur ligati, timeant ſoluti. Qui ſoluti ſunt, timeant ne ligentur: qui ligati ſunt, orent ut ſolvantur. Oremus & nos ſimiliter miſericordem Dominum, prope ſacros Apoſtolorum cineres ſuppliciter deprecantes, [11] ut illorum intervenientibus meritis ſedium ſuarum aſſiſtricem ſapientiam tribuat: Nobis quidem, ut

com-

[1] *S. Leo Ser. 2. in die anniverſ. aſſump. ſuæ.*
[2] *Matth. ubi ſupr. v. 18.*
[3] *Iſai. c. 51. v. 1.*
[4] *Matth. ubi ſupr. v. 18.*
[5] *Matth. c. 7. v. 24. & 25.*
[6] *S. Ambroſ. ubi ſupr.*
[7] *S. Leo d. ſer. 2.*
[8] *Matth. d. cap. 16. v. 19.*
[9] *S. Leo d. Ser. 2.*
[10] *S. Auguſt. Serm. 295. alias de diverſis 108.*
[11] *Sapien. cap. 9. v. 4.*

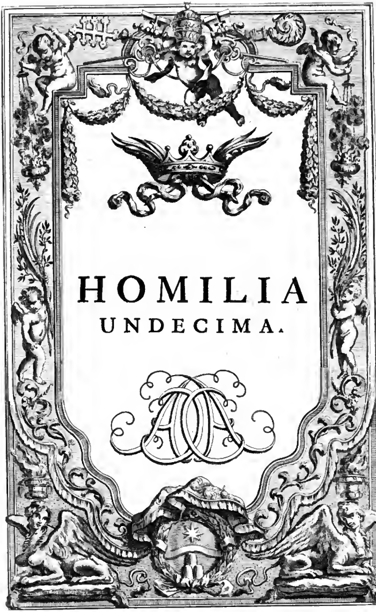
commiſſum humilitati noſtræ Apoſtolicum munus ſalubriter exequi valeamus; cæteris verò fidelibus omnibus, ut piiſſimam, ac veram matrem Eccleſiam, [1] quæ nec peccantibus filiis ſuperbè inſultat, nec correctis difficilè ignoſcit, humiliter agnoſcentes, agnoſcant pariter, metuant, ac revereantur ligandi, atque ſolvendi poteſtatem illam, quæ Petro à Domino tradita in indigno hærede non deficit.

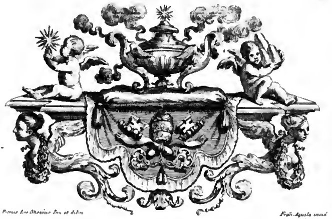

HO-

[1] *S. Auguſt. lib. de Agone Chriſtiano c.30.* [2] *S. Leo d. ſer. 2.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

HOMILIA

HABITA IN DIE NATALI

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA LIBERIANA S. MARIÆ AD PRÆSEPE

ANNO DOMINI MDCCIV.

INeffabile Divinum Verbum, quod [1] in principio erat, & apud Deum erat, & Deus erat: è Patris ſinu prodiens, Patri coexiſtens, Patri coæternum, in ipſa Patris ſubſtantiâ ſemper manens, & ex ipſa ſemper effulgens: Verbum, per quod [2] facta ſunt omnia, & ſinè quo factum eſt nihil: per quod perfecta eſt creatio initio temporis: per quod perfecta eſt redemptio in ple-

[1] *Joan. cap. 1. v. 1.* [2] *Idem d. cap. v. 3.*

plenitudine temporis; hoc ſanè Verbum, ut nuper audiſtis, [1] Caro factum eſt, & habitavit in nobis. In [2] nobis, quos Verbi ſibi Divinitas coaptavit, cujus caro de utero Virginis ſumpta nos ſumus, geminâ nimirùm in unam perſonam conveniente naturâ, verus Deus, & verus homo natus eſt Chriſtus, ut illi [3] vera ineſſet Deitas ad miracula operum, nec vera deeſſet humanitas ad tolerantiam paſſionum. Mirabile hoc, ac ſupernum Dominicæ Nativitatis myſterium non alio profectò melius explicari nobis poterat eloquio, quàm Diſcipuli illius, qui fluenta Euangelii de ſacro Dominici pectoris fonte in cœnâ potaverat. Sed quia adhuc homo erat, [4] qui de Deo dixit, non totum dixit, quod eſt, dixit quod potuit. Excedit ſiquidem, [5] longèque ſupergreditur humani ſermonis facultatem Divini operis magnitudo; & inde oritur difficultas loquendi, unde adeſt ratio non tacendi. Gaudeamus tamen, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, gaudeamus, quòd ad eloquendam ſalutis noſtræ altitudinem impares ſumus: gaudeamus, probè agnoſcentes bonum nobis eſſe, quod vincimur; ac quoniam infirmitatis noſtræ præpedimur anguſtiis, quominùs tantæ miſericordiæ Sacramentum dignè promere valeamus; veneremur obſequio, quod eloquio explicare non poſſumus. Verùm, ut Nativitatem [6] Domini, qua Verbum caro factum eſt, non tam prætentam recolamus, quàm præſentem quodammodo inſpiciamus, piæ cogitationis greſſibus ſacrum adeamus puerperæ Virginis diverſorium; ac Bethlehemicum antrum, in quo [7] cognovit Bos poſſeſſorem ſuum, mente luſtrantes, vagientem Filium, orantem Matrem, Nutricium ſedulum, canentes Angelos, Paſtores vigiles contemplemur, mixtiſque gaudio [8] fletibus dica-

[1] *Joann. d. cap. 1. v. 14.*
[2] *S. Leo Ser. 10. in ſolemn. Nativit. D. N. J. C.*
[3] *Idem Ser. 8. in eadem ſolemn.*
[4] *S. Auguſt. in Joan. tract. 1. n. 1.*
[5] *S. Leo ſer. 9. in ead. ſolemn. in princ.*
[6] *S. Leo d. ſer. 9.*
[7] *Isai. c. 1. v. 3.*
[8] *S. Hieron. ad Euſtochium Epitaph. Paulæ matris Epiſt. 27. v. 22.*

dicamus: Salve Bethlehem domus panis, in qua natus eſt ille panis, [1] qui de Cœlo deſcendit: Salve Ephrata, regio uberrima, cujus fertilitas Deus eſt. Salve felix Terra Juda, nequaquam [2] minima in principibus Juda; Ex te enim [3] ortus eſt dominator in Iſrael, cujus egreſſus ab initio, à diebus æternitatis. Sed cur jam quærimus animo, quæ oculis cernimus? Gratulemur, Dilectiſſimi, felicitati noſtræ; nobis quippe datum eſt hodie in hoc Sacratiſſimo Templo, in hac ipsâ, ad quam litamus, Ara prope intueri, ac venerari Sacra Cunabula Salvatoris. Hoc in Præſepi reclinatus Æterni Patris unigenitus Filius, in ſimilitudinem [4] hominum factus apparuit, & habitu inventus ut homo. Hîc gelidas inter tenebras brumalis noctis frigore obriguit Parvulus, qui [5] natus eſt nobis, & Filius, qui datus eſt nobis. Hîc reciprocantis ſpiritus calidis vicibus è brutorum pectore animantium olentem animam reflantibus incaluit. Hîc pannis [6] involutus à Matre: hîc viſus à Paſtoribus: hîc demonſtratus à Stellâ: hic adoratus à Magis. Hîc tenero ſubſtrata capiti pungentia gramina aſperioribus adultam frontem coronaturis vepribus proluſere. Hîc uberes effudit lacrymas Divinus Infans, ſui olim pro redemptione noſtra fundendi ſanguinis tyrocinia. Hîc virgineis exceptus ulnis tremulus puer, caſtiſſimæ Genitricis amplexibus ventura lenivit vincula crudelitatis, quæ ſibi parari noverat ab oſculo proditoris. Verùm, ut Beatus ait Hieronymus, diuturnis olim, dum viveret, Bethlehemici ſpecus incola, nunc verò propè Bethlehemicum Præſepe in hac Baſilica conditus: [7] *Præſepe illud, in quo infantulus vagiit, ſilentio magis, quàm infimo ſermone honorandum eſt.* Igitur taceamus; prius tamen pacis [8] Principem, qui huma-

[1] *Joann. c.6. v.33. & 51.*
[2] *Matth. cap.2. v.5.*
[3] *Michea cap.5. v.2.*
[4] *Philippenſ. cap.2. v.7.*
[5] *Iſai. cap.9. v.6.*
[6] *S. Hieron. ad Marcellam epiſt.18. v.13.*
[7] *Idem ad Marcell. ubi ſup.*
[8] *Iſai. cap.9. v.6.*

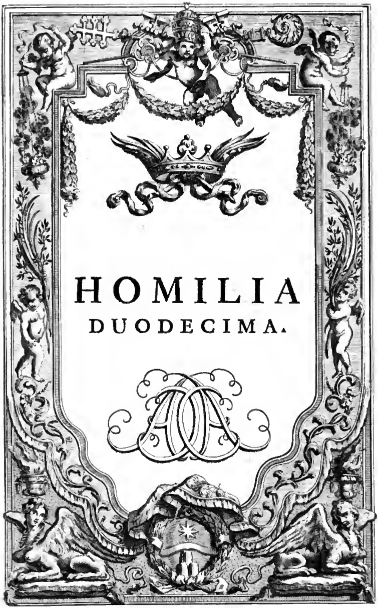
manum genus æterno Patri reconciliaturus, Præſepe hoc non abhorruit, ſuppliciter deprecemur, ut quemadmodum naſcens olim in terris, pacem hominibus per Cœlites annunciari voluit, pacem hodie itidem [1] loquatur gentibus, quæ conflantes [2] gladios ſuos in vomeres, & lanceas ſuas in falces, non ultrà exerceantur ad prælium, ac Regem pacificum, cujus eſt terrena bella reſtinguere, verè adveniſſe lætentur.

HO-

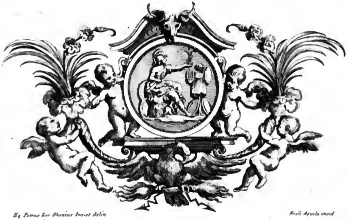
[1] *Zac. cap. 9. v. 10.* [2] *Iſai. cap. 2. v. 4.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMILIA

HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCV.

Urrexit. [1] Non eſt hîc: ecce locus, ubi poſuerunt eum. Verè Chriſtus ſurrexit, quia ibi amplius non eſt, ubi mortuus jacuerat; verè ſurrexit, quia procul à Sepulchro receſſit; verè ſurrexit, quia non amplius moriturus ſurrexit. Hinc Angelo grande myſterium Euangelicis mulieribus annuncianti, ad veritatem Dominicæ Reſurrectionis comprobandam, non ſatis

fuit

[1] *Marc. cap. 16. v. 6.*

fuit dixiſſe, quod ſurrexit, niſi etiam addidiſſet, non eſt hîc: ac locum, ubi eum poſuerant, vacuum oſtendiſſet. Surrexit, non eſt hîc: ecce locus, ubi poſuerunt eum. Celebrantes [1] itaque, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Paſchalis Feſti ineffabile Sacramentum, agnoſcamus, docente ſpiritu Dei, ad cujus gloriæ participationem vocemur: imitemur quod colimus, ac cum Chriſto verè reſurgente, tanquam membra cum capite, verè itidem reſurgamus. Non verè ſurrexit, qui inibi adhuc permanet, ubi fuerat mortuus. Non verè ſurrexit, qui à ſepulchro non abeſt. Non verè ſurrexit, qui in id amat [2] recidere, unde ſurrexit. Quomodò ergo Chriſtus [3] ſurrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vitæ ambulemus; hoc eſt; quomodò Chriſtus, depoſitis [4] corruptelæ corporalis exuviis, redivivâ carnis aſſumptione refloruit, ita & nos antiquis peccatorum ſordibus abjectis ſpiritaliter reformemur, ſecuritatem [5] habentes æternitatis in reſurrectione Salvatoris. Exuamus antiquum [6] hominem cum actibus ſuis, induentes novum, qui ſecundum Deum creatus eſt. Deponamus veterem ſarcinam carnalis cœni, ac fœda detersâ labe vitiorum, rediviva [7] gratiâ immortalitatis ornemur. Appareant [8] in Civitate ſancta, in Eccleſia Dei, futuræ reſurrectionis indicia, & quod faciendum eſt in corporibus, fiat in cordibus. Revolvatur lapis, vincula diſſolvantur, & qui terrenarum cupiditatum pondere prægravantur, diſcuſsâ [9] obſtaculorum mole, proſiliant. Hæc [10] eſt ſalutis via, & cœptæ in Chriſto veræ reſurrectionis imitatio. Chriſtus ſcilicet reſurgens [11] ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur; quòd enim mortuus eſt peccato, mortuus eſt ſemel. Si igitur & nos,

Dile-

[1] *S. Leo Ser. 13. de paſſione Domini.*
[2] *Idem Serm. 1. de Reſurr. Dom. circa fin.*
[3] *Roman. c. 6. v. 4.*
[4] *S. Ambroſ. ſer. 54. de innovatione fidelium.*
[5] *Idem in Commentar. in epiſt. ad Roman. c. 6.*
[6] *Coloſſ. cap. 3. v. 9. & 10.*
[7] *S. Ambroſ. Ser. 54. de innovatione fidelium.*
[8] *S. Leo Serm. 13. de paſſione Domini.*
[9] *Idem ibid.*
[10] *Idem Ser. 1. de reſurr. cir. fin.*
[11] *Roman. cap. 6. v. 9. & 10.*

Dilectiſſimi, [1] mortui ſumus peccato, quomodò adhuc vivemus in illo? Si culpas flevimus, [2] quid cauſæ eſt, ut in eaſdem relabamur? Dicamus cum Sponſa: Expoliavi [3] me tunicâ meâ, quomodò induar illâ? Lavi pedes meos, quomodò inquinabo illos? Pudeat ea iterum ſequi, quæ fugienda cognovimus. Pudeat ad Mundi illecebras reverti, quibus per pœnitentiam renunciavimus. Pudeat demum, poſtquam nova [4] ſuſcepimus indumenta Sanctitatis, in veterem [5] vilitatem degeneri converſatione redire. Hoc ſciamus, [6] quia vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruatur corpus peccati, & ultra non ſerviamus peccato. Irriſor [7] enim eſt, non pœnitens, qui ea adhuc agere pergit, quæ flere non deſinit. Melius erat [8] illi non cognoſcere viam juſtitiæ, quàm poſt agnitionem retrorſum converti ab eo, quod illi traditum eſt, ſancto mandato. Terra ſcilicet [9] ſæpe venientem ſuper ſe bibens imbrem, atque adhuc proferens ſpinas, ac tribulos, reproba eſt, & maledicto proxima. Qui itaque hac die, quam fecit Dominus, fermento [10] veteris malitiæ abjecto, in azymis ſynceritatis, & veritatis Paſcha Domini celebratis, cavete ne, [11] cùm mortui fueritis ſemel, iterum moriamini; jam enim non peccato moriemini, ſed veniæ. Cavete, ne ipſius pœnitentiæ [12] pœnitentiam agentes, exprobrari vobis audiatis propheticum illud: Quàm [13] vilis facta es nimis, iterans vias tuas! ac cum filiis [14] deſertoribus reputemini, addentes peccatum ſuper peccatum, & theſaurizantes vobis [15] iram in die iræ. Cavete, ne gravem hanc æterni luminis candori contumeliam faciatis, ut qui antiquæ noctis caliginem cognoviſtis, illam iterum diurnæ luci præferatis: com-

[1] *Roman. c.6. v.2.*
[2] *S. Bern. Serm. in die ſanct. Paſch.*
[3] *Cantic. cap.5. v.3.*
[4] *S. Ambroſ. Ser.54. de innovatione fidelium.*
[5] *S. Leo Ser.1. in ſolem. Nat. D.N.J.C. circ.fin.*
[6] *Roman.1. cap.6. v.6.*
[7] *Ex Iſidoro Can.irriſor.cauſa 33.quæſt.3.de pœnit.diſt. 3.*
[8] *2. Petr. cap.4. v.21.*
[9] *Hebr. cap 6. v.7. & 8.*
[10] *S.Leo Serm.14. de paſſione Domini in fin.*
[11] *S. Ambr. in Pſal.118. ſer.18. cap.2.*
[12] *Idem lib.2. de pœnit. c.9.*
[13] *Jerem.cap.2. v.36.*
[14] *Iſai. cap.30. v.1.*
[15] *Roman. cap2. v.5.* Hoc eſt theſaurizare iram Dei peccata iterare. *S. Bonavent. in cap.5.Joann. collat.26.*

comparationem [1] quippe videtur egiſſe, qui utramque cognoverit, & judicatò pronunciaſſe eam meliorem, cujus ſe rurſus eſſe maluerit. Noſtis profectò deſerentibus Ægyptum [2] aperuiſſe Dominum vias maris, circumfuſis deinde aquis illas texiſſe; ut ad deſertum pœnitentiæ properantibus patefaceret iter, clauderet reditum. Noſtis quæ ſermo divinus admonet: Fili [3] peccaſti? non adjicias iterum, ſed de priſtinis deprecare, ut tibi dimittantur. Unuſquiſque proinde noſtrum iiſdem planè verbis, quibus Reparator noſter Paralyticum incolumitati reſtitutum moneri voluit, monitum ſe ſimiliter arbitretur: ecce [4] ſanus factus es, noli jam amplius peccare, ne deterius tibi aliquid contingat: noli [5] peccare poſt veniam, noli vulnerari poſt curam, noli ſordere poſt gratiam. Indulgentiæ ſiquidem ingratus eſt, qui poſt veniam peccat: ſanitate indignus eſt, qui [6] priori vix curato vulnere, novum amat vulnus, & quærit: nec mundari meretur, qui ſe poſt gratiam coinquinat. State igitur, Dilectiſſimi, & ſi verè conſurrexiſtis cum Chriſto, nolite [7] iterum jugo ſervitutis contineri; ſtabiles [8] eſtote, & immobiles, abundantes in opere Domini; ut cum beato Job dicere poſſitis: juſtificationem [9] meam, quam cœpi tenere, non deſeram. Id porrò ut feliciter aſſequi valeamus, reſurgentem Dominum enixè deprecemur, ut qui Paſchalia feſta [10] peragimus, hæc eo largiente moribus, & vita teneamus. Rogemus miſericordiarum Patrem, ut nobis potenti ſuæ dexteræ auxilio dignetur adeſſe, eique cum duobus Diſcipulis, qui ipſum, poſtquam reſurrexerat à mortuis, in fractione panis cognoverunt, fidenter dicamus: Mane [11] nobiſcum Domine, quoniam adveſperaſcit, & inclinata eſt jam dies. Ubique tenebræ, ubique

[1] *Tertull. lib. de pœnit. c.5.*
[2] *S. Eucher. de Laude Eremi.*
[3] *Eccli. c.21. v.1.*
[4] *Joann. c.5. v.14.*
[5] *S. Jo. Chryſoſt. ſer. de lapſu primi hominis in fin.*
[6] *Idem Homil. 25. ad popul. Antioch.*
[7] *Galat. cap.5. v.1.*
[8] *1. Corinth. cap.15. v.58.*
[9] *Job cap.27. v.6.*
[10] *Eccl. in Collect. Dominic. in Albis.*
[11] *Luc. cap.24. v.29.*

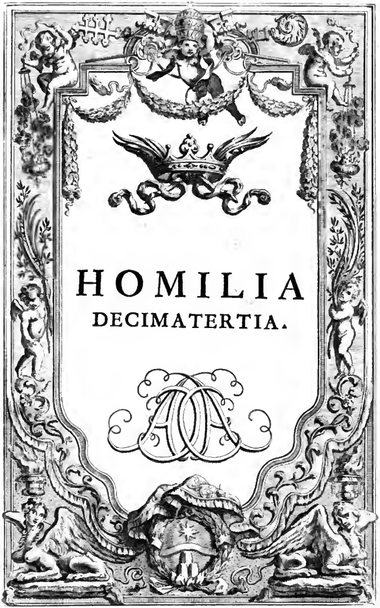
que luctus, ubique languor, ubique formido. Ingemiſcimus ſanè inter ærumnarum præteritarum recordationem, præſentium ſenſum, & metum futurarum. Inclinata eſt jam dies. Vide Domine [1] afflictionem noſtram. Vide ſanctiſſimam Petri Navem tot minarum ventis, tot bellorum fluctibus agitatam. Vide Eccleſiæ tuæ faciem, quà multiplicatis in Religione diſſidiis laceram, quà filiorum ſuorum iniquitatibus ſordidatam. Inclinata eſt jam dies. Ne igitur nos [2] deſeras, Domine, in tempore malo, qui naſcendo, [3] contuliſti nobis conſortium naturæ; moriendo, beneficium gratiæ; reſurgendo, complementum gloriæ. Cuſtodi vineam tuam [4] electam, quam plantaſti. Mane nobiſcum Domine: mane nobiſcum.

HO-

[1] *Jerem. Thren. cap.1. v.9.*
[2] *2. Machab. c.1. v.5.*
[3] *S. Bonav. ſer.1. de reſurrect.*
[4] *Jerem. c.2. v.21.*

HOMILIA
DECIMATERTIA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

H O M I L I A

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCV.

SUpra petram ædificata, impulſa pluries, everſa nunquam, ſtat, ſtetit, ſemperque ſtabit Eccleſia. Irruant licèt adversùs eam furentis Inferi ferales portæ, irritâ ſemper colluctatione deficient: pugnabunt, non expugnabunt: certabunt, non vincent: [1] bellabunt, non [2] prævalebunt. Ea nimirum eſt ſolidiſſimæ illius petræ inviolabilis virtus, ut nullo unquam adverſantium

[1] *Jerem. c.1. v.9.*

[2] *Matth. cap.16. v.18.*

tium poteſtatum impetu fracta, nulla deſævientium hoſtium incurſione dejecta, ſed ſuiſmet aucta periculis, ac ipſis, quibus aſſiduè exagitatur, ventis validior effecta, firmior ſemper, atque immobilior conſiſtat. Petra hæc, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, petra hæc Petrus eſt; à quo ſcilicet [1] nobis admirandæ divinitatis fides & cœpit, & permanet. Hîc nempe ille eſt Petrus, qui ſuorum, ſi fas eſt dicere, ope diſcriminum, tam feliciter crevit, ut qui ſibi [2] antea infirmus fuerat, factus ſit omnibus firmamentum, ſuoque nos exemplo docuerit fieri nobis à Domino cum [3] tentatione proventum. Hîc ille eſt Petrus, qui, dum Chriſtum [4] reſpicit, procellas non cogitat, ejuſque illectus amore, dum deſcendit è navi, ſolidum inter undas veſtigium invenire non dubitat. Hinc, ventis licèt pelagus conturbetur, jactetur fluctibus mare, non turbatur Petri ſemita, quæ ducit ad Dominum; eadem ſcilicet unda, quæ fluctuat, ambulantem ſuper aquas ſuſtentat Apoſtolum: idemque, qui mergere natus eſt, gurges generoſi Viatoris pedibus fideliter famulatur. Hîc demum ille eſt Petrus, qui ab Herode apprehenſus, [5] ut placeret Judæis, dum inter cuſtodes milites vinctus catenis duabus ſervabatur in carcere, Danielis ad inſtar, intrà ſepta crudelitatis ſecurus, tam placido ſopore dormiebat, ut minimè viſo lumine, quod refulſerat in habitaculo, nonniſi ab Angelo percutiente ejus latus excitari potuerit; adeò hæc demirante Chryſoſtomo, [6] ut, ſi ſibi datum eſſet eligere, an vellet eſſe Angelus Petrum ſolvens, aut Petrus vinctus, ſe potius eſſe velle Petrum dormientem, & catenis vinctum, quàm Angelum excitantem, & à vinculis exolventem liberè pronunciaverit. Didicerat profectò ſomnum hunc amantiſſimus

[1] *S. Maxim. Hom. 1. de Nat. Apoſt.*
[2] *S. Ambr. de fide Petri Apoſt. ſer. 47.*
[3] *1. Cor. c. 10. v. 13.*
[4] *S. Ambroſ. ubi ſupra.*
[5] *Act. Apoſt. cap. 21. v. 3. & ſeqq.*
[6] *S. Joann. Chryſoſt. Homil. 8. in epiſt. ad Epheſ.*

mus Diſcipulus à Magiſtro, quippe qui, cùm motus [1] magnus factus eſſet in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, imperturbatus dormiebat. Nunquam ſiquidem quietiùs dormit Petrus, quàm catenis vinctus. Nunquam ſecuriùs incedit, quàm cùm ambulat ſuper aquas. Nunquam procellis magis inſultat navis, in qua confidet Chriſtus, quàm cùm fluctibus operitur. Nunquam ſupra petram fundata Eccleſia immota magis, atque inconcuſſa ſubſiſtit, quàm cùm gravibus undequaque anguſtiis conflictata, vehementioribus minarum ventis impellitur: eiſdem ſanè, quibus divinitùs extructa eſt, machinis nunquam non manſura, ærumnis nimirùm in felicitatem converſis. In hac itaque petrâ à Domino [2] exaltati, dum anxiatur cor noſtrum, aſſiduas, quibus premimur calamitates, minimè formidemus. Juxta [3] eſt Dominus iis, qui tribulato ſunt corde: ſtatuet (4) Ipſe ſuper petram pedes noſtros, & diriget greſſus noſtros; propterea (5) non timebimus, dum turbabitur terra, & transferentur montes in cor maris. Migrabunt in ſpem lætitiæ timoris nomina, cedentque in argumentum victoriæ ipſa cladium inſignia. Qui enim Apoſtolici Ordinis Principem ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit, illumque de [6] manu Herodis, & de omni expectatione plebis Judæorum, eripuit: Ipſe adjutor noſter erit in [7] tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis: excutiet ipſe flammam [8] ignis de fornace, & faciet medium fornacis, quaſi ventum roris flantem: Ipſe in pharetrâ ſua (9) abſcondet nos: Ipſe in foraminibus [10] firmiſſimæ hujus petræ cuſtodiet nos. Oportet tamen nos meminiſſe admirandam illam Petri quietem inter catenas, ac conſtantiam inter fluctus, opus fuiſſe excelſæ illius charitatis, [11] quæ foràs mittit timo-

[1] *Matth. c.8. v.24.*
[2] *Pſal.60. v.1.*
[3] *Pſal.33. v.19.*
[4] *Pſal.39. v.3.*
[5] *Pſal. 45. v.3.*
[6] *Act. Apoſt. c.12. v.12.*
[7] *Pſal.45. v.1.*
[8] *Daniel. c.3. v.49. & 50.*
[9] *Iſai. cap.49. v.2.*
[10] *Cantic. cap.2. v.14.*
[11] *S. Joann. cap.4. v. 18.*

timorem; illic ſcilicet plena ſecuritas, ubi[1] perfecta dilectio: charitas ignis eſt: eventilant ignem tempeſtates, non extinguunt: augent, non minuunt; hæc ignis ſecuritas eſt, agitari. Accendamur igitur, Dilectiſſimi, divinâ hac flammâ æternæ charitatis, quam trinâ[2] confeſſione conteſtatus eſt Petrus. Conflagremus beati illius ignis ardore, quem ſuo Mundum renovaturus illapſu divinus Spiritus ſibi adoptavit in typum; ut ita quâvis humanorum affectuum glacie diſſoluta, etiam inter catenas dormiamus impavidi, ac ſupra tumidum maris dorſum ſubſtratis fluctibus ambulemus: noſtro confirmantes exemplo, nullis unquam illos poſſe perturbationibus concuti, quos divina charitas in Apoſtolicæ confeſſionis petrâ ſolidavit.

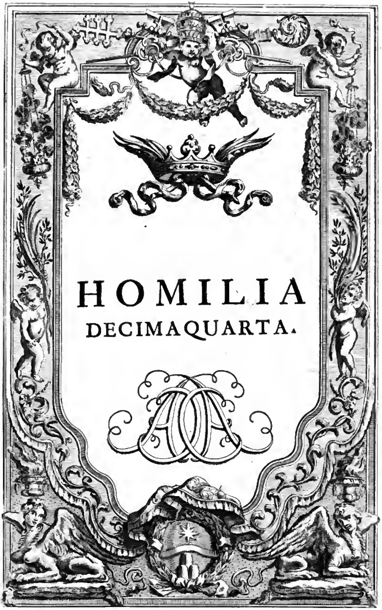

HO-

[1] *S. Ambr. in Luc. lib.4.c.5. prop. fin.*

[2] *S. Joann. c.21. v.15. 16. & 17.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin — *Fran. Aquila incid*

Digitized by Google

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin *Fran. Aquila incid*

HOMILIA

HABITA IN DIE NATALI

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA LIBERIANA S. MARIÆ AD PRÆSEPE

ANNO DOMINI MDCCV.

SIc Deus [1] dilexit Mundum, ut Filium ſuum unigenitum daret; Sic Mundus neglexit Deum, ut Filium ejus unigenitum non cognoverit. In Mundo [2] erat, & Mundus per ipſum factus eſt, & Mundus eum non cognovit. Unigenitum, (3) qui eſt in ſinu Patris, quot ſæculorum vota, quot gentium ſuſpiria vocarunt, ut roris ad inſtar antelucani placidiſſimè flueret? Ro-

rate

[1] *Joann. cap. 3. v. 16.* [2] *Ibid. cap. 1. v. 10.* [3] *Ibid. v. 18.*

rate [1] Cœli deſuper, (una omnium vox erat) & nubes pluant juſtum. Venit tandem deſideratus [2] cunctis gentibus: venit, dum quietum [3] ſilentium contineret omnia, & nox in ſuo curſu medium iter haberet: è regalibus [4] ſedibus venit: nec [5] ſecus, ac pluvia [6] in vellus è Cœlo deſcendens, tacito in terras permeavit illapſu. Sic tamen venientem Mundus eum non cognovit. Clariora idcircò Dominus mirabilis adventus ſui dare debuit indicia, [6] ut jam non expectaretur, quaſi venturus, ſed qui venerat, videretur. Hinc nox illa quavis die ſplendidior emicuit, ut videre poſſet [7] omnis caro ſalutare Dei. Adſunt [8] Angeli, alloquuntur Paſtores, reconciliata terreſtria Superis conclamant: & ſi unus pridem Gabriel obumbrationem virtutis Altiſſimi ſecretò nunciaverat Virgini, multitudo [9] nunc militiæ Cœleſtis Salvatorem mundi, gratulationes inter, & plauſus, publicè prædicat adveniſſe. Vagit inter homines Deus: pacificam terris næniam concinunt Cœlites, ſed adhuc Mundus eum non cognovit, ſomnoque ſepultus ingrato, nec cœleſti cantu, nec divino vagitu excitatur. Quid ultra ſupererat Dei charitati, quàm ut, qui intrà ſe diù ſe dilexerat, ſe etiam diligeret extra ſe, & elevaret ad Deum, quod infra Deum erat? De nihilo [10] creavit nos Deus, & quidquid habemus, donavit; ſed quia plus dileximus datum, quàm Datorem, & in laqueum cecidimus culpæ, ut nos non tam ſibi, quàm nobis recuperaret Altiſſimus, ſeipſum dedit, & quidquid habebat, donavit; nec ſanè habuit, quid amplius donaret, qui dedit fontem donorum. Miſit Pater Filium ſuum, ut redimeret ſervos, & ſervos, quos redemerat, adoptaret in filios; dedit filium in pretium redemptionis: ſe totum dedit in præmium adoptionis.

Ea

[1] *Iſai. cap. 45. v. 8.*
[2] *Aggai cap. 2. v. 8.*
[3] *Sapien. cap. 18. v. 14.*
[4] *Ibid. v. 15.*
[5] *Pſal. 71. v. 6.*
[6] *S. Cyprian. de Nativitat. Chriſt. in princ.*
[7] *Luc. cap. 3. v. 6.*
[8] *S. Cyprian. ubi ſupr.*
[9] *Luc. cap. 2. v. 13.*
[10] *S. Auguſt. in manual. cap. 26. n. 1. & 2.*

Et tamen Mundus eum non cognovit. Jacebat in lecto [1] mortuus Sunamitidis filius, cùm olim Eliſeus coarctatus in puerum calorem ei, ac ſpiritum vitæ oris halitu inſpiravit. Incurvavit ſe ſuper eum, & calefacta eſt caro pueri: oſcitavit puer ſepties, aperuitque oculos. Contrahitur itidem Dei Verbum in puerum, ſuamque immenſitatem noſtræ humanitatis anguſtiis accommodat, ut exanime humanum genus calore animet, ac ſpiritu vitæ. Quantus ſanè fuit is calor, à quo nemo [2] ſe abſcondit! At Mundus, qui jacuerat mortuus, renuit adhuc oculos longâ nocte caligantes aperire, & Mundus eum non cognovit. O verè miſeros, [3] qui Deum neſciunt, etiamſi alia noverint! O illos felices, qui Deum norunt, etiamſi alia neſciant! Ut enim per Prophetam monuit nos Dominus: non [4] glorietur fortis in fortitudine ſuâ: non glorietur dives in divitiis ſuis; ſed in hoc glorietur, qui gloriatur ſcire, & noſſe me. Noſſe ſcilicet Deum [5] conſummata juſtitia eſt: & ſcire juſtitiam, ac virtutem ejus, radix eſt immortalitatis. Hæc profectò dum animo nobiſcum ſedulâ cogitatione verſamus, unuſquiſque noſtrum, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, ſorti ſuæ gratulans, benè ſibi ominari non dubitat, quippe qui natum in terris Deum fideliter agnoſcentes, ac in Præſepio reclinatum humiliter adorantes, Mundum illum nos eſſe non credimus, de quo dicit Euangelium: & Mundus eum non cognovit. Caveamus tamen, Dilectiſſimi, caveamus, ne fidentior, quàm par eſt, nos animus fallat. In hoc [6] ſiquidem ſcimus, quoniam cognovimus eum, ſi mandata ejus obſervemus; Qui dicit ſe noſſe eum, & mandata ejus non cuſtodit, mendax eſt, & in hoc veritas non eſt. Falsò dicimus noſſe Deum, ſi vias ejus non diligimus, ſi legem ejus non implemus, ſi Mundum, qui

fu-

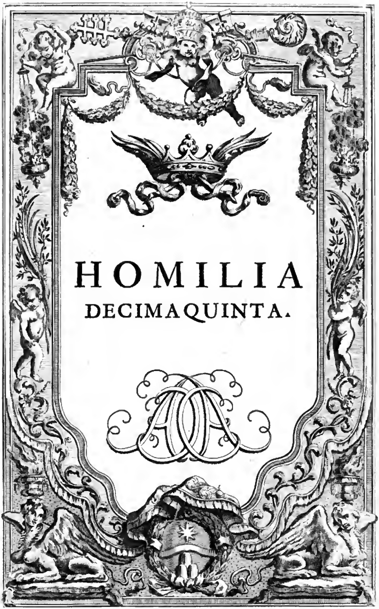
[1] *4. Regum cap.4. v.32. 34. & 35.*
[2] *Pſalm.18. v.7.*
[3] *Ex S. Auguſt. Confeſſion. lib.5. cap.4.*
[4] *Jerem. cap.9. v.23. & 24.*
[5] *Sapien. cap.15. v.3.*
[6] *1. Joann. c.2. v.3. & 4.*

fugit, & labitur, adhuc amare non deſinimus, ſi fugientem [1] ſequimur, ſi labenti inhæremus: & quia labentem retinere non poſſumus, cum ipſo labimur, quem cadentem tenemus: Illi dicti ſunt non cognoviſſe, [2] qui amando Mundum dicti ſunt Mundus. Inexcuſabiles porrò nos erimus, ſi Mundum amare pergamus, dum verè cum Beato Gregorio nunc dicere poſſumus: [3] *Aliquando nos Mundus retraxit à Deo; nunc tantis plagis plenus eſt, ut ipſe nos Mundus mittat ad Deum*. Ne igitur ille Mundus dicamur, qui eum non cognovit, illum ipſum, quem [4] cognoſcere volumus, plenâ priùs charitate diligamus: pietatis opera cum voce religionis conjungamus: ſequamur ſemitas, quas Chriſtus in Præſepio natus, in Cruce mortuus, verbo, & exemplo nos docuit: quæcumque demùm terrena [5] deſideria fugiamus, nihilque nos delectet in infimis, qui Patrem habemus in Cœlis.

HO-

[1] *S. Gregor. in Evang. lib. 2. hom. 28.*
[2] *S. Auguſt. in Joan. cap. 1. tract. 2. n. 11.*
[3] *S. Gregor. d. hom. 28. circa finem.*
[3] *S. Auguſt. de morib. Eccleſ. Cathol. cap. 25.*
[4] *S. Greg. in Evangel. d. lib. 2. hom. 29. circa fin.*

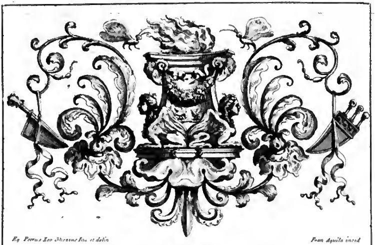

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

M

Digitized by Google

Digitized by Google

Fran. Aquila incid

HOMILIA

HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCVI.

DIcebant [1] ad invicem: Quis revolvet nobis lapidem ab oſtio monumenti? & reſpicientes, viderunt revolutum lapidem; erat quippe magnus valde. Ubi primùm Euangelicæ Mulieres valde manè, impigrâ ſcilicet charitate, feſtinantes ingreſſæ ſunt iter, ut quærerent Jeſum, ingentia illarùm animis obverſata ſunt ardui ſuſcepti operis impedimenta. Dicebant ad invicem: Quis revol-

[1] *Marci cap.16. v.3. & 4.*

revolvet nobis lapidem ab oſtio monumenti? Verùm ſtatim ac non tam corporis, quàm impavidæ fidei oculis ſanctæ peregrinationis metam, hoc eſt, Chriſti tumulum reſpexere, facta ſunt aſpera [1] in vias planas, lapiſque revolutus eſt, qui magnus erat. Et reſpicientes, viderunt revolutum lapidem; erat quippe magnus valde. Antiqua hæc eſt, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, noſtræ humanitatis infirmitas, ut, quas inire renuimus, vias obſtructas undique vepribus facilè credamus, fingentes [2] laborem in præcepto, quod implere refugimus. Ut enim bene Salomon ait; iter [3] pigrorum, quaſi ſepes ſpinarum. Impervium damnamus iter, quod cupimus declinare, nec cum mulieribus ad Sepulchrum properantibus Crucifixum quærimus, quia Crucem invenire formidamus. Hinc jugum [4] Domini, quod ſuave eſt, durum dicimus, ac onus ejus, quod leve eſt, grave prædicamus. Amamus vincula, quibus nos ſolvi poſſe diffidimus: fovemus vulnera, quibus ſanari deſperamus; nec tot inter mala ad aram ſalutis confugimus, quia magni revolvendi lapidis terremur imagine. Magnus ſcilicet filiis hujus ſæculi videtur lapis, blandientem ſenſibus voluptatem forti animo deſpicere, terrenos affectus carnis caſtigatione compeſcere, humanæ conditionis dignitatem veſanâ cupidine ſauciatam, ſalutaris abſtinentiæ ſtudio reformare. Magnus itidem ab inanis [5] gloriæ cupidis reputatur lapis, faſtum deponere, humanas laudes effugere, fluxos, & caducos honores Chriſtianâ humilitate contemnere. Magnus inter noſtræ hujus noctis tenebras apparet lapis, bona [6] gratis exhibere, mala libentiùs tolerare, quàm facere, pro veritate contumeliam lucrum putare, nullam injuriarum ultionem quærere, inimicos diligere, pro maledicentibus orare, percutienti maxil-

[1] *Iſai. cap.40. v.4.*
[2] *Pſalm.93. v.20.*
[3] *Proverb. cap.15. v.19.*
[4] *Matth. cap.11 v.*
[5] *Galat. c.5. v.25.*
[6] *S. Gregor. moral. l.10. in cap.12. Job. cap.16.*

xillam, alteram præbere. Magnus denique carnalis ſapientiæ trepidis oculis occurrit lapis, paupertatem [1] quærere, poſſeſſa relinquere, rapienti non reſiſtere, Crucem tollere, Patrem, [2] Matrem, filios, fratres, adhuc autem & animam ſuam, propter Chriſtum odiſſe. Magni profectò, ac graves lapides iſti videntur, carniſque illecebris aſſuetos oculos longè deterrent. Verùm ut facilè revolvantur, ſatis eſt reſpicere. Et reſpicientes, viderunt revolutum lapidem. Reſpiciamus itaque, Dilectiſſimi, reſpiciamus Sepulchrum Chriſti, Crucem Chriſti, Paſſionem Chriſti; ſic enim reſpicentes, videbimus revolutum lapidem, qui magnus erat. Videbimus rupes aſperas, & juga montium excelſa ſpatioſam detumeſcere in planitiem? unde cum Regio Prophetâ dicere poterimus: Statuiſti [3] in loco ſpatioſo pedes meos; nec ſanè quidquam amplius timebimus, dum quidquid timere poſſumus, Chriſtum tuliſſe videbimus. Duo [4] enim ſunt, quæ timet humana fragilitas: pudor, & dolor; utrumque Chriſtus ſuſcepit, dum morte, & morte [5] turpiſſima damnatus fuit. Recogitemus ergo [6] eum, qui talem ſuſtinuit à peccatoribus adversùs ſemetipſum contradictionem, ut non fatigemur, animis noſtris deficientes. Aſpiciamus [7] auctorem fidei, & conſummatorem Jeſum, qui propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit Crucem, confuſione contemptâ: Sic reſpicientes, videbimus revolutum lapidem. Videbimus quàm levia ſint [8] amantibus, quæ dura ſunt laborantibus. Diffuſa [9] ſcilicet in cordibus noſtris per Spiritum Sanctum, qui datus eſt nobis, charitas Dei [10] hæc eſt, ut mandata ejus cuſtodiamus, & mandata ejus gravia non ſunt. Videbimus quàm ſuave

ſit

[1] *S. Greg. ibidem.*
[2] *Luc. cap. 14. v. 26.*
[3] *Pſal. 30. v. 9.*
[4] *S. Bern. ſer. 4. in Vigil. Nativit. Domini n. 3.*
[5] *Sapien. cap. 2. v. 20.*
[6] *Hebr. cap. 12. v. 3.*
[7] *Ibid. v. 2.*
[8] *Ex S. Auguſtin. ſer. 70. aliàs 9. de verbis Domini circa fin.*
[9] *Roman. c. 5. v. 5.*
[10] *1. Joann. cap. 5. v. 3.*

ſit jugum Chriſti, bonum [1] velle, malum nolle, amare omnes, odiſſe nullum, æterna conſequi, præſentibus non capi: jugum ſanè, quod ſubeuntium [2] cervices non atterit, ſed demulcet. Videbimus è contra quàm aſperum ſit jugum mundi, ambire (3) terrena, retinere labentia, velle ſtare in non ſtantibus, appetere tranſeuntia, & cum tranſeuntibus nolle tranſire. Videbimus quantò faciliùs (4) ad veram beatitatem charitas faciat, quod ad miſeriam difficiliùs cupiditas facit. Videbimus quàm ſordeant viles illæ deliciæ, quas nunc tam perditè amamus, & quas amittere [5] metus fuerat, amiſiſſe gaudium erit. Videbimus denique per [6] quot pericula amatores ſæculi ad grandius periculum pervenire nitantur. Mundi ſiquidem ſarcina [7] pondus habet: Chriſti ſarcina pennas habet; Chriſti ſarcina ſublevat nos: Mundi ſarcina premit nos. Premunt [8] proſpera, dum appetuntur: premunt adverſa, dum formidantur; & quæ priùs mentem deſiderio adeptionis afflixerant, pavore poſtmodùm amiſſionis excruciant. Reſpiciamus, placet iterum repetere, reſpiciamus, quem hodie cum beatis mulieribus quærimus, (9) Jeſum Nazarenum Crucifixum. Erit ipſe ſerpens (10) ille æneus pro ſigno poſitus, quem cùm percuſſi aſpicerent, ſanabantur. Dabit ille nobis ſcutum (11) cordis laborem ſuum; quippe qui exultans, (12) ut Gigas ad currendam viam, terrena bona (13) omnia contempſit, terrena mala omnia ſuſtinuit, ut neque in illis felicitatem quæreremus, neque in iſtis infelicitatem timeremus. Chriſtus (14) paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut ſequamini veſtigia ejus. Inſpiciamus, (15) & facia-

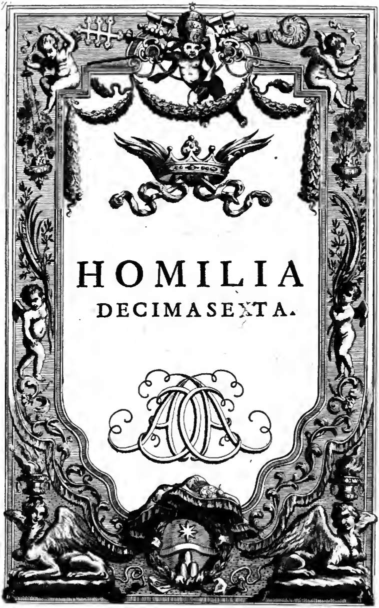
cia-

[1] *S. Hilar. comment. in Matth. c.11. num.13.*
[2] *S. Gregor. Nyſſen. orat. 2. de pauper. amand. poſt med.*
[3] *S. Gregor. moral. lib.30. in cap.39. Job. c.12.*
[4] *Ex S. Auguſt. d. ſer.70. aliàs 9. de verbis Domini circa fin.*
[5] *Ex eod. Confeſſ. lib.8. c.1.*
[6] *Ex eod. Confeſſion. lib.8. cap.6. n.5.*
[7] *Ex eod. enarrat. in Pſal.59. propè med.*
[8] *S. Gregor. moral. d. l.30. in cap.39. Job. c.12.*
[9] *Marci cap.16. v.9.*
[10] *Num. c.21. v.9.*
[11] *Thren. c.3. v.65.*
[12] *Pſal.18. v.6.*
[13] *Ex S. Auguſtin. lib. de catechiz. rudibus cap.22.*
[14] *1. Petr. cap.2. v.21.*
[15] *Exod. cap.25. v.40.*

ciamus ſecundùm exemplar, quod nobis in monte monſtratum eſt. Solvamus vincula, in quibus verſamur; rumpamus nodos, quibus ligamur, ut ita cujuſvis revolvendi lapidis timore poſthabito, per Chriſti Paſſionem, & Crucem ad reſurrectionis gloriam feliciter perducamur.

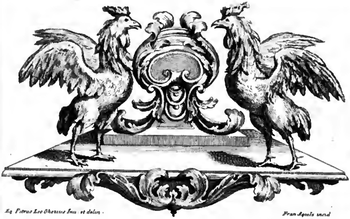

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

N

Digitized by Google

H O M I L I A

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCVI.

FElicem hunc, & lætiſſimum diem, quo Chriſti Domini Eccleſia ſupra petram ædificata, univerſarum gentium gratulatione recolitur, præcipuo ſanè jure Arx hæc noſtra Religionis veneratur, & celebrat. Hæc ſiquidem Urbs populorum, terrarumque omnium grande compendium, talem, ac tantam à propiori ſolidiſſimæ illius petræ conſpectu dignitatem accepit, ut, quæ omni olim ſcelerum, errorumque colluvione deformabatur,

nunc

nunc Divinitatis Interpres, veritatis Magiſtra prædicetur: ſuumque toto jam terrarum orbe majus imperium novâ ligandi atque ſolvendi poteſtate ad Cœlum uſque protulerit. Hinc quæ ſylva [1] fuerat frementium beſtiarum, & turbulentiſſimæ profunditatis Oceanus, exultat hodie Roma per Sacram Beati Petri Sedem Dei Regia in terris effecta, Chriſtianæ gentis commune perfugium, Euangelicæ veritatis ineluctabile propugnaculum. Exultat Roma, firmiſſimo Apoſtolicæ petræ fundamento in excelſum adeò rerum humanarum faſtigium evecta, ut latiùs [2] jam præſideat Religione divinâ, quàm olim præfuerit dominatione terrenâ. Exultat Civitas Sacerdotalis, & Regia, ac propheticum illud benè in ſe novit impletum: Erunt [3] Reges nutritii tui, & Reginæ nutrices tuæ: vultu in terram demiſſo adorabunt te, & pulverem pedum tuorum lingent. Ingentia porrò inter hæc exultantis Romæ gaudia agnoſcamus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, ingentia itidem Romæ pericula. Agnoſcamus quantum divinæ bonitati tot, tantiſque ditata muneribus Urbs hæc noſtra debeat: quantum etiam debeant, qui Urbem inhabitant: quantum qui in Urbe refulgent. Roma, Roma: Hieronymi verbis ad te loquimur, quæ ſcriptam in fronte blaſphemiam Chriſti confeſſione deleſti: Urbs potens, Urbs Orbis domina, Urbs Apoſtoli voce laudata, interpretare vocabulum tuum. Roma aut fortitudinis nomen eſt apud Græcos, aut ſublimitatis apud Hebræos; ſerva, quod diceris; faciat te virtus excelſam, non voluptas humilem. Roma, Roma, ſerva quod diceris. Poſtulat id à te, ac jure exigit Petri doctrina, qua fuiſti erudita: Petri ſanguis, quo fuiſti conſperſa: Petri tumulus, quo fuiſti illuſtrata. Scias tibi dictum fuiſſe à Domino: Dedi [5] te in lucem gentium, ut ſis ſalus mea uſque ad extremum terræ. Parum

eſt,

[1] *S. Leo ſer. 1. in Natali SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli.*
[2] *Ex S. Leo ubi ſup.*
[3] *Iſai. cap. 49. v. 23.*
[4] *S. Hieron. adverſ. Jovinianum lib. 2. in fine.*
[5] *Iſai. cap. 49. v. 6.*

eſt, ut ſis mihi ad ſuſcitandas tribus Jacob, & fœces Iſrael convertendas. Dedi te in lucem gentium. Induere [1] igitur fortitudine tuâ Sion, induere veſtimentis gloriæ tuæ Civitas Sancti: quia non adjiciet ultrà, ut pertranſeat per te incircumciſus, & immundus: excutere de pulvere: conſurge. Poſt hæc [2] vocaberis Civitas Juſti, Urbs fidelis, Jeruſalem nova: quippe quam Joannes vidit deſcendentem [3] de Cœlo, à Deo paratam, ſicut Sponſam ornatam Viro ſuo: cujus [4] imitatione pulchra, cujus comparatione fœda ſint cetera. Audite hæc, qui Civitatem Sancti, Civitatem Juſti, Urbem fidelem, Jeruſalem novam inhabitatis: cujus imitatione pulchra, cujus comparatione fœda ſint cetera. Monſtrum eſt Romæ eſſe, & ſanctum non eſſe. Cavete ergo, ne vobis exprobrari audiatis à Domino. Væ [5] tibi Corozaim, væ tibi Bethſaida: quia ſi in Tyro, & Sidone factæ eſſent virtutes, quæ factæ ſunt in vobis, olim in cilicio, & cinere pœnitentiam egiſſent. Tyro, & Sidoni remiſſius erit in die judicii, quàm vobis. Terreant vos Prophetæ verba: In terra [6] Sanctorum iniqua geſſit: non videbit gloriam Domini. Noſtis peccaſſe hominem, peccaſſe & Angelum: Redemit Deus hominem, Angelum non redemit; veniam ſcilicet meruit homo, quia peccavit in terrâ, non meruit Angelus veniam, quia peccavit in Cœlo. Gravi ruit lapſu, qui è Cœlo decidit: ejuſque inexpiabilis eſt culpa, qui in terrâ Sanctorum delinquit. Quid jam de iis dicemus, qui in terrâ ipſâ Sanctorum ſanctiorem obtinent locum? Totius [7] profectò honeſtatis, & ordinis ipſi ſunt ſpeculum, ipſi ſunt forma. Clerum ſcilicet illum ordinatiſſimum eſſe decet, ex quo præcipuè in omnem Eccleſiam Cleri forma proceſſit. Quid verò in illo unquam ſuſpicere [8] poſſet populus, ſi ſua in eo recognoſceret? ſi nihil in illo aſpiceret, quod ultra ſe inveniret? ſi quæ in ſe erubeſcit, in eo for-

[1] *Iſai. c.52. v.1.*
[2] *Idem cap.1. v.26.*
[3] *Apocal. cap.21. v.2.*
[4] *S. Auguſt. de ordin. lib.2.*
[5] *Matth. c.11. v.21.*
[6] *Iſai. cap.26. v.10.*
[7] *S. Bernard. de conſid. ad Eugenium lib.4. cap.2.*
[8] *Ex S. Ambroſ. epiſt.28. ad Irenæum.*

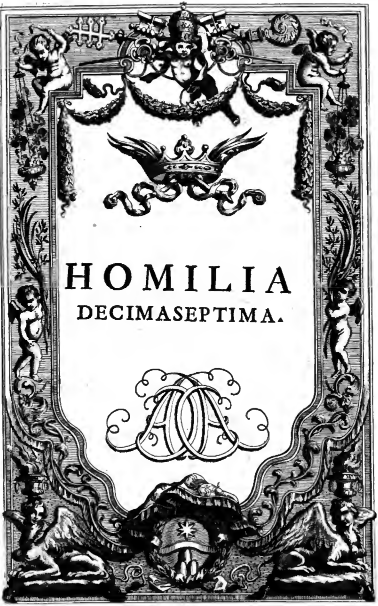
forſan offenderet? Splendidæ [1] veſtis manifeſtiores ſunt maculæ; ipſe enim errores noſtros honor, quem tenemus, accuſat: nec atrociùs unquam, quàm ſub ſancti nominis profeſſione peccamus. Gens ſancta, [2] genus electum, Regale Sacerdotium, agnoſcite dignitatem veſtram: agnoſcite periculum veſtrum. Lætati [3] eſtis ad aſcenſum, timeatis ad lapſum. Non eſt tanti gaudii excelſa tenuiſſe, quàm mœroris de ſublimioribus corruiſſe. Agnoſcite, Dilectiſſimi, in quo ſita ſit non ex vulgi errore, ſed ex judicio Sapientum vera dignitas veſtra. In vos fidelium omnium converſi oculi ſalutaris doctrinæ verba, & ſanctioris vitæ exempla à vobis expectant. Vos [4] vidiſſe erudiri eſt. Luceat [5] ergo lux veſtra coram hominibus, ut videant opera veſtra bona, & glorificent Patrem veſtrum, qui in Cœlis eſt. Supergredimini [6] ſæculi ſemitas, ac detritæ viæ orbitas declinate, ut quæ diſſitæ à Petro gentes noſtris non acquieſcunt [7] monitis, veſtris formentur exemplis: atque ita de petrâ illa excisi noſcamini, ſupra quam ædificavit Chriſtus Eccleſiam, & adverſum quam [8] portæ Inferi non prævalebunt.

HO-

[1] *Nazianzen. or.31.*
[2] *1. Petr. cap.2. v.9.*
[3] *S. Hieronym. in Ezechiel. lib.13. cap.44.*
[4] *Ex Ennodio opuſc.6.*
[5] *Matth. cap.5. v.16.*
[6] *Ex S. Ambroſ. ubi ſup.*
[7] *Ex Ennodio ubi ſup.*
[8] *Matth. 16. v.18.*

HOMILIA
DECIMASEPTIMA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin.

Fran. Aquila incid.

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMILIA
HABITA IN DIE NATALI
CHRISTI DOMINI
Inter Miſſarum Solemnia
IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM
ANNO DOMINI MDCCVI.

LUx in tenebris lucet, [1] & tenebræ eam non comprehenderunt. Lux [2] venit in Mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm lucem. Falsò ergò queritur humanum genus, dum ſuis prætendere ſatagens excuſationes erroribus, improborum hominum verbis illis dolet: Sol intelligentiæ [3] non eſt ortus nobis: juſtitiæ lumen non luxit nobis. Verè ſiquidem lux in tene-

[1] 1. *Joann. cap.* 1. *v.* 5. [2] *Idem c.* 3. *v.* 19. [3] *Sapien. cap.* 5. *v.* 6.

tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt: verè lux venit in Mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm lucem. Illuminavit Dominus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, illuminavit Dominus [1] abſcondita tenebrarum illuſtratione [2] adventus ſui. Habitantibus [3] in regione umbræ mortis lux orta eſt eis. Ortus eſt Sol juſtitiæ: orta eſt Stella ex Jacob, ortus eſt inter homines Deus; ita ſanè declinante ad nos Cœlo, ut non jam Solem è longinquo ſuſpiciamus cæcutientes, ſed propinquâ, ac penè nobis domeſticâ ejus luce colluſtremur. Tanti luminis coruſcante fulgore, qui adhuc non vident, ſuorum agnoſcant vitium oculorum, non lucem accuſent. Deus [4] lux eſt, & tenebræ in eo non ſunt ullæ. Tanto rebelles [5] lumini, qui errores ſuos veritati præferentes, in iis potiùs verſari malunt, quàm lucem illos redarguentem recipere, culpare nequeunt lumen, quod refugiunt; tenebras quippe magis diligentes, quàm lucem, recta quidem [6] cognoſcunt, quæ ſequi debeant, ſequi tamen deſpiciunt, quæ cognoſcunt. Indè verò ſequitur, ut qui prius videre deſpexerunt, obſcurentur [7] ſubindè oculi eorum, ne videant, & dorſum eorum ad ferenda peccatorum onera ſemper incurvetur; qui enim priùs fuerunt rebelles lumini, quod noverunt, poſtmodùm [8] excæcantur, ut neſciant: & quia bonum noluerunt facere, quod ſciebant, jam non cognoſcant bonum, quod faciant. Carnalium ſcilicet deſideriorum ſupercecidit [9] ignis, & non viderunt ſolem; unde cum Regio Prophetâ exclamare compelluntur: comprehenderunt [10] me iniquitates meæ, & non potui ut viderem; dereliquit [11] me virtus mea, & lumen ocu-

[1] 1. *Corinth. c.4. v.5.*
[2] 2. *Theſſal. c.2. v.8.*
[3] *Iſaias c.9. v.2.*
[4] 1. *Joann. c.1. v.5.*
[5] *Job c.24. v.13.*
[6] *Ex S.Greg. moral.lib.16. in cap.24. Job c.24. in princ.*
[7] *Pſal.68. v.24.*
[8] *Ex S. Gregor. ibid.*
[9] *Pſal. 57. v.9.*
[10] *Pſal.39. v.13.*
[11] *Pſal.37. v.11.*

oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum. Quid porrò luce pulchrius, quid innocentius? Quid contra tenebris fœdius, quid criminoſius? Et tamen ſic [1] in tenebris, quaſi in luce ambulant: ita [2] gaudentes in nocte peccati, ac ſi eos lux juſtitiæ circumfunderet; dicentes (3) enim ſe eſſe ſapientes, ſtulti facti ſunt: & obſcuratum eſt inſipiens cor eorum. Cæci ſunt, & putant ſe videre: ſervi (4) ſunt, & ſervitutem amant: vincti ſunt, & vincula non horrent: miſeri ſunt, nec agnoſcunt ſe eſſe miſeros. Quid jam [5] miſerius miſeris non miſerantibus ſeipſos? Tanti eſt lucem, quæ in tenebris lucet, non recipere. Tanti eſt tenebras magis diligere, quàm lucem. Tanti eſt bonum noſſe, & à malo non declinare: tanti denique eſt orientem æternæ lucis ſplendorem in Chriſti nativitate recolere, & adhuc opera [6] tenebrarum non abjicere. Verùm, ne, quam aliis facimus, recidat in nos exprobratio, perpendamus ſedulò quantâ nos Dominus, qui certè non [7] fecit taliter omni nationi, dignatus fuerit luce perfundere; perpendamus itidem, an eo, quo debemus, ſolicito ſtudio rectas illas, quas ſplendidior ea lux nobis oſtendit, ſemitas jugiter inire ſatagamus. Quantâ, ut bene noſtis, illuxit nobis, & adhuc illucet, Dominus luce gratiarum! Quantis ipſam etiam ſagittarum [8] lucem, quæ nobis aliquando, ut nos emendaret, illuxit, miſericordiarum radiis temperavit! Caveamus, Dilectiſſimi, ne tot inter lumina ſimus (9) adhuc tenebræ, non autem lux in Domino, & filii lucis. Surgent profectò in judicio cum nobis Viri (10) Ninivitæ, & condemnabunt nos: quia pœnitentiam egerunt in prædicatione Jonæ. Et ecce pluſquam Jonas hic; qui

[1] *Job. c.24. v.17.*
[2] *S. Gregor. ubi ſup. c.25.*
[3] *Roman. cap.1. v.21. & 22.*
[4] *Ex S. Auguſt. ſoliloq. cap.6.*
[5] *S. Auguſt. Confeſſion. lib.1. cap.13.*
[6] *Roman. c.13. v.12.*
[7] *Pſalm.147. v.20.*
[8] *Habac. c.3. v.11.*
[9] *Epheſ. c.5. v.8.*
[10] *Matth. c.12. v.41.*

qui toties de Sion [1] rugiens dedit de Jeruſalem vocem ſuam, ut nos ad pœnitentiam vocaret. Regina [2] Auſtri ſurget in judicio cum nobis, & condemnabit nos: quia venit à finibus terræ audire ſapientiam Salomonis. Et ecce pluſquam Salomon hic: qui venit ad nos Rex pacificus, ad docendum nos viam prudentiæ. Surgent in judicio cum nobis remotiſſimæ Sinarum gentes, longo terrarum, mariumque intervallo à nobis diſſitæ, quæ miſſos ab hac Petri Sede divini Verbi Præcones inſuetis honorum ſignificationibus exceperunt, & novos licet, ac extremos Euangelicæ lucis radios non deſpexerunt. Surgent gentes iſtæ in judicio cum nobis, & condemnabunt nos, quippe qui in ſplendoribus (3) Sanctorum, adeôque inter ipſos meridianæ lucis fulgores, caligantibus penè oculis, opera tenebrarum abjicere adhuc neſcimus. Surge ergo, [4] illuminare Jeruſalem, quia venit lumen tuum, & gloria Domini ſuper te orta eſt: ſuper te orta eſt. Super te Jeruſalem ortus (5) eſt Dominus, & gloria ejus in te viſa eſt. Orta eſt [6] in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ factæ ſunt, ſicut meridies. Super nos, Dilectiſſimi, orta eſt magna illa lux, quam [7] populus vidit, qui ambulabat in tenebris. Super nos orta eſt gloria Domini, qui tot, tantiſque nos cumulans Divinæ ſuæ clementiæ beneficiis, fulgidiori illuſtravit nos lumine ſuæ claritatis. Tranſierunt [8] tenebræ, & verum lumen jam lucet. Ne igitur ſimus rebelles lumini, quo tam ſplendidè collucemus; hoc [9] in noſtro reſplendeat opere, quod per fidem fulget in mente. Annuntiemus [10] virtutes ejus, qui de tenebris nos vocavit in admirabile lumen ſuum. Ambulemus in luce, [11] ne

nos

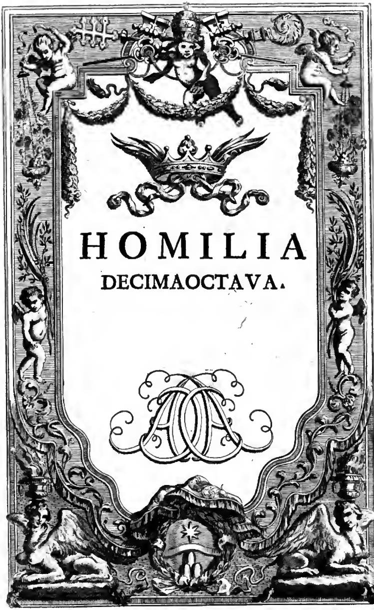
[1] *Joel c. 3. v. 16. & Amos c. 1. v. 2.*
[2] *Matth. c. 12. v. 42.*
[3] *Pſal. 109. v. 3.*
[4] *Iſai. cap. 60. v. 1.*
[5] *Idem ibid. v. 2.*
[6] *Idem cap. 58. v. 10.*
[7] *Idem cap. 9. v. 2.*
[8] *Joann. c. 2. v. 8.*
[9] *Ex Oration. 2. Miſſæ in Nativ. Domin.*
[10] *Petri c. 2. v. 9.*
[11] *Joan. c. 12. v. 35.*

nos tenebræ comprehendant; fructus verò lucis [1] ſit in omni bonitate, & juſtitiâ, & veritate.

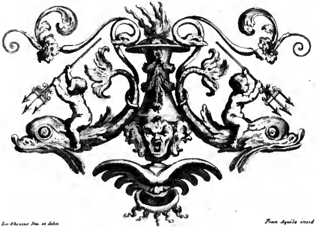

HO-

[1] *Epheſ. c.5. v.9.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. Fran. Aquila incid.

Fran. Aquila incid.

H O M I L I A

HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCVII.

PRoperantes hodie ad Chriſti tumulum piæ Mulieres, ſtatim ac revoluto lapide ſedentem inibi Juvenem ſtolâ candidâ indutum viderunt, ſubito timore perculſæ obſtupuerunt; ſed omnem prorſus excutere formidinem jubentur ab Angelo ſic eas alloquente: Nolite [1] expaveſcere; Jeſum quæritis Nazarenum Crucifixum; quaſi diceret: Non expaveſcant qui Jeſum quærunt, &

[1] *Marc. cap. 16. v. 6.*

& Crucifixum quærunt; illi timeant, illi expaveſcant, qui aut Jeſum non quærunt, aut non quærunt Crucifixum. Multi ſunt, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, multi ſunt, qui credi volunt Jeſum quærere; ſed quia Crucifixum non quærunt, verè nec Jeſum quærunt. Quærunt ſcilicet plerique Jeſum, ſive leproſos mundantem, ſive cæcis oculos aperientem, ſive ſurdos audire,[1] & mutos loqui facientem, ſive annoſos ægri languores in Piſcinâ ſanantem, ſive demum quatriduanum Lazarum è ſepulchro revocantem. Hi ſunt, de quibus habemus in Euangelio: & ſequebatur[2] eum multitudo magna, quia videbant ſigna, quæ faciebat ſuper his, qui infirmabantur. Illi ſcilicet, qui Dei aliàs immemores, graveſque morbos animæ negligentes, in ſuis dumtaxat temporalibus neceſſitatibus, & periculis ad aram ſalutis confugiunt: verè non quærentes Crucifixum, quia Crucem ferre detrectant. Placet aliis Jeſum quærere, ſive in Galilæis nuptiis aquas in vina convertentem, ſive in deſerto Bethſaidæ multiplicatis panibus turbas ſaturantem. Hi ſunt, qui minimè formidantes Euangelicum illud: Væ[3] vobis, qui ſaturati eſtis: non alio conſilio ſacris Eccleſiæ caſtris adſcribuntur, quàm ut opulenti[4] fiant in Sion, & de annona Chriſti ſplendidiùs paſcantur: ut hydrias, quas attulerunt ſolâ âqua plenas, vino onuſtas accipiant: ac cophinos[5] fragmentorum, quæ ſunt vota fidelium, pretia peccatorum, & patrimonia pauperum, ſacrilegâ crudelitate[6] pauperibus ipſis, quorum ſunt, ea ſurripientes, ad domos ſuas reportent. Quærunt iſti quæ[7] ſua ſunt, imò & quæ ſua non ſunt, non quæ Jeſu Chriſti. Unde eis meritò ipſemet Chriſtus exprobravit dicens: Quæritis me,[8] non quia vidiſtis ſigna, ſed quia

man-

[1] *Ex Marc. c.7. v.37.*
[2] *Joann. cap.6. v.2.*
[3] *Luc. c.6. v.25.*
[4] *Ex Amos cap.6. v.1.*
[5] *Ex Joan. c.6. v.13.*
[6] *Ex S.Bernard. ſeu Gaufrido Abbate in declamationibus.*
[7] *Philippen. cap.2. v.21.*
[8] *Joann. c.6. v.26.*

manducaſtis ex panibus, & ſaturati eſtis, hi ſanè non quærunt Jeſum Crucifixum: utinam non quærerent, ut crucifigant. Alii demum Jeſum quærunt, non alibi tamen, quàm in Monte illo præcelſo, ubi medius [1] apparens inter Moyſen, & Eliam, oſtendit ſe Diſcipulis in claritate vultus ſui, ut de illorum [2] cordibus Crucis opprobrium tolleretur, nec conturbaret eorum fidem voluntariæ humilitas paſſionis, quibus revelata fuerat abſconditæ excellentia dignitatis. Hoc in Monte figere illi vellent cum Petro ſua tabernacula, non intelligentes inter [3] tentationes hujus vitæ prius nobis tolerantiam poſtulandam eſſe, quàm gloriam, quia tempora patiendi non poteſt felicitas prævenire regnandi. Hi ſunt, qui minimè recogitantes, quanta oportuit [4] pati Chriſtum, & ita intrare in gloriam ſuam, de ſuſcipiendæ [5] Crucis aſperitate trepidantes, non ſocii patientis, ſed ſolùm conſortes eſſe vellent reſurgentis; veriùs ſanè, ac Mater illa filiorum Zebedæi, neſcientes quid petant: ad dexteram ſcilicet, & ad ſiniſtram in regno Chriſti ſedere ambitioſè geſtientes, calicem tamen, quem Chriſtus bibit, bibere recuſantes. Hi certè nec Crucem quærunt, nec Crucifixum, & quia Crucifixum non quærunt, Jeſum etiam nec quærunt, nec inveniunt. His planè omnibus Jeſum Crucifixum verè non quærentibus minimè dixiſſet Angelus, ne expaveſcerent; neque enim timere non poſſunt, quæ verè timenda ſunt, qui amant quæ verè amanda non ſunt. Pauci ideò ſunt qui verè timere non debent, quia pauci ſunt qui verè amant, quæ amare debent. Ne itaque, Dilectiſſimi, trepidi ſemper, ſemperque pavidi cum iis eſſe cogamur, qui verè Jeſum non quærunt, amemus Crucem, quæramus Crucifixum. Totus figatur [6] in corde, qui pro no-

[1] *Ex S. Auguſtin. tract. 17. in Joan. poſt init.*
[2] *S. Leo in Homil. de transfigurat. Domini circa med.*
[3] *S. Leo ubi ſup.*
[4] *Luc. cap. 24. v. 26.*
[5] *Ex S. Leone ubi ſup.*
[6] *Ex S. Auguſtin. de S. Virginitate c. 55. in fin.*

nobis fixus fuit in Cruce. Ibi ſpes, ibi ſalus, ibi ſecuritas, ubi Crux Chriſti. Non amat [1] Chriſtum, qui non amat Crucem Chriſti. Armemur ergo Chriſti [2] Cruce, ut Chriſto digni habeamur. Tollat [3] unuſquiſque Crucem ſuam quotidie, & ſequatur Chriſtum: majores divitias æſtimans theſauro [4] Ægyptiorum improperium Chriſti. Præceſſit ille bajulans ſibi Crucem, & mortuus eſt pro nobis in Cruce, ut noſtram portantes Crucem, mori etiam geſtiamus in Cruce. Si audiat impietas, [5] grande ludibrium: ſi pietas, grande myſterium: Evacuatum enim eſt [6] ſcandalum Crucis, quæ lignum [7] vitæ eſt his, qui apprehenderit eam, & qui tenuerit eam, beatus; per illam ſcilicet credentibus [8] datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte. Crucem itaque alacres [9] aſcendamus, vivamus in Cruce, moriamur in Cruce: [10] nec quempiam deſcenſum à Cruce nobis ſuadentem audiamus. Sic quærentes ignominiam paſſionis, gaudia inveniemus reſurrectionis, nobiſque nunciari audiemus ab Angelo: Nolite expaveſcere. Magnum, Dilectiſſimi, interjacet mare [11] inter infimam exilii hujus noſtri vallem, & Patriam noſtram cœleſtem. Inſtituit Deus lignum, quo mare hoc tranſeamus; nemo ſiquidem tranſire poteſt mare hujus ſæculi, niſi Cruce Chriſti portatus. Per lignum [12] è Patriâ ejecti fuimus: per lignum ad Patriam revocamur. Hoc vecti ligno propinquemus ad Jeſum, nec ventum [13] validum timeamus, calcantes [14] mare, ne mergamur in mari. Abſit igitur nobis [15] gloriari, niſi in Cruce Domini noſtri Jeſu Chriſti, quæ licet Judæis ſit ſcandalum, [16] gentibus autem

ſtul-

[1] *S. Petr. Dam. ſerm. 18. de invent. S. Crucis poſt med.*
[2] *Ex S. Leon. ſer. 9. de Quadrag. circa med.*
[3] *Luc. c. 9. v. 23.*
[4] *Hebr. c. 11. v. 26.*
[5] *Ex S. Auguſt. tract. 117. ſup. Evang. Joan. cap. 19. circa med.*
[6] *Galat. cap. 5. v. 11.*
[7] *Proverb. cap. 3. v. 18.*
[8] *S. Leo Serm. 8. de paſſione Domini verſus fin.*
[9] *S. Gregor. Nazianzen. orat. 2. in Paſchat.*
[10] *Ex S. Bonavent. ſer. 3. Domin. in octav. Paſch. ante med.*
[11] *Ex S. Auguſt. tract. 2. in Joann. num. 2.*
[12] *Ex S. Petr. Dam. d. ſer. 18. de invent. S. Crucis paulò poſt init.*
[13] *Ex Matth. c. 14. v. 30.*
[14] *Ex S. Auguſt. in Pſal. 39.*
[15] *Galat. c. 6. v. 14.*
[16] *1. Corinth. c. 1. v. 23.*

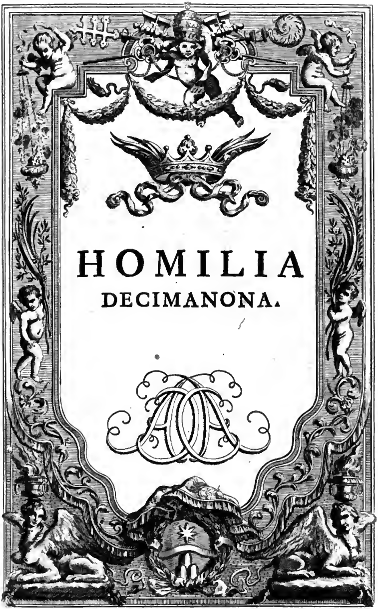
ſtultitia, [1] nobis tamen Dei virtus eſt, Deique ſapientia. Placeamus [2] nobis in infirmitatibus noſtris, in contumeliis, in neceſſitatibus, in perſecutionibus, in anguſtiis pro Chriſto. Hæc [3] nobis ſit conſolatio, ut affligens nos dolore, non parcat. Lenit quippe dolores noſtros recordatio Crucis Chriſti, in quo eſt ſalus, vita, & reſurrectio noſtra: Nam ſi commortui ſumus, [4] & convivemus: ſi ſuſtinebimus, & conregnabimus: atque unâ cum Euangelicis mulieribus quærentes Jeſum, & hunc Crucifixum, de ſanctâ, & admirabili ejus reſurrectione lætabimur; fructus enim Crucis [5] gloria eſt reſurrectionis.

HO-

[1] *S. Leo ſer. 5. de Paſſion. Domin. in princ.*
[2] *2. ad Cor. cap. 12. v. 10.*
[3] *Job. c. 6. v. 10.*
[4] *2. Timoth. c. 2. v. 11. & 12.*
[5] *Ex S. Auguſt. ſer. 2. fer. 3. poſt domin. Quadr. & in ord. 101. in fin.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. — *Fran. Aquila incid.*

Digitized by Google

HOMILIA

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCVII.

VBi primùm Apoſtolici cœtus Princeps humani generis Reparatori Diſcipulos ſuos interroganti, quem ipſi eum eſſe dicerent, fideli, ac liberâ confeſſione reſpondit: *Tu es* [1] *Chriſtus Filius Dei vivi*; beatus illico à Domino prædicatur, Petrus dicitur, fœlix [2] ædificandæ Eccleſiæ fundamentum in novi nominis nuncupatione conſtituitur, cœleſtis Regni Claviger denunciatur, ligan-

[1] *Matth.* 16.

[2] *Ex S. Hilar. cap.* 19. *in Matth.*

ligandorumque, [1] ac ſolvendorum arbiter, manſurâ etiam in Cœlis judiciorum ſuorum definitione, præficitur. Tanti fuit, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, tanti fuit generoſus ille fidei ardor, quo Petrus, virtute [2] indutus ex alto, aliorum Chriſti Diſcipulorum tarditatem præveniens, ac omnia [3] humanarum opinionum incerta tranſcendens, impavidâ voce feſtinanter pronunciavit: *Tu es Chriſtus Filius Dei vivi*; digna ſanè fidei vox, quam nec caro, nec ſanguis Galilæo Piſcatori revelavit, ſed Divinus Pater, qui in Cœlis eſt, Apoſtolico [4] cordi inſpiravit. Hæc ſcilicet fides naturæ fines excedens, ac humanæ rationis terminos ſupergrediens, arcana detegit, attingit [5] inacceſſa, deprehendit ignota, comprehendit immenſa, noviſſima apprehendit, ipſam etiam æternitatem ſuo vaſtiſſimo ſinu circumcludit. Hæc fides educens nos de [6] terrâ Ægypti, monſtranſque nobis iter in deſerto, per diem in columnâ nubis, & per noctem in columnâ ignis, navis [7] tutiſſima eſt, quæ ducit ad portum: via eſt, [8] qua Verbum Dei aſcendit ad cor: lampas [9] eſt, quæ animam illuſtrat: ſcutum eſt, quo [10] ignea nequiſſimi hoſtis tela retunduntur: oſtium [11] eſt, per quod vitam ingredimur, & ad filiorum Dei [12] conſortium pervenimus. Hæc eſt, quæ cæcos [13] illuminat, infirmos ſanat, pœnitentes reparat, juſtos roborat, martyres coronat. Hæc fides terrena ſpernens, cœleſtia reſpiciens, mollia [14] calcat, aſpera tolerat, in proſperis non erigitur, in adverſis non dejicitur. Hæc fides pietatem aſſerit, ſanctitatem [15] firmat, calamitates [16] expellit fœlicitatem conciliat. Ipſa eſt humanæ ſalutis [17] initium, origo juſti-

[1] *S. Leo ſer. 2. in anniverſ. die aſſumpt. ſuæ cir. med.*
[2] *Ex Luc. c. 24. v. 49.*
[3] *S. Leo ibid.*
[4] *Ex S. Leone ibid.*
[5] *S. Bernard. ſer. 76. ſup. Cant.*
[6] *Exod. cap. 13. v. 14. & 21.*
[7] *S. Jo. Chryſoſt. Hom. 5. ſup. 1. Tim. cir. med.*
[8] *Gloſ. interl. ſuper Matth. c. 3.*
[9] *Ex S. Jo: Chryſ. Hom. 52. ſup. c. 25. Matth. oper. imperf. ante medium.*
[10] *Epheſ. c. 6. v. 16.*
[11] *Ex Euſeb. Emiſſ. hom. 2. de Symb.*
[12] *Conc. Trid. ſeſſ. 6. de juſtificat. c. 8.*
[13] *S. Aug. de Verb. Apoſt. ſer. 1. in fin.*
[14] *S. Thom. de Villanov. in oct. Paſc.*
[15] *S. Jo. Chryſ. ſer. de fid. Abrah. in princ.*
[16] *Ex Philon. Jud. lib. de Abraham ſub fin.*
[17] *Conc. Trid. ubi ſup. & S. Auguſt. vel S. Fulg. de fid. ad Petr. poſt init. prolog.*

juſtitiæ, columen veritatis, altiſſimum [1] Dei donum, Religionis baſis, virtutum [2] omnium mater, & radix, totius denique Chriſtiani [3] ædificii, hoc eſt, omnis gratiæ, gloriæque omnis conſtans, ac ſolidum fundamentum. Hæc fides [4] Diabolum vincit, & captivorum ejus vincula diſſolvit. Hæc erutos Mundo inſerit Cœlo, & portæ Inferi adversùs eam prævalere non poſſunt. Hæc eſt [5] victoria, quæ vincit Mundum, fides noſtra; Petri fides, Sancta fides, Divina fides, ſinè qua nihil ſanum, nihil ſanctum, nihil tutum, nihil bonum, [6] nihil purum eſt, nihil eſt vivum. Sed heu! quot, quanta, & quàm gravia in hujus nunc fidei trepidâ facie vulnera cernimus, & dolemus! Quàm degenerem ab ea exhibet indolem, quam in ſuâ ſpirabat infantiâ! Quàm diſcolor ab illo nunc tempore aſpicitur, quo pro eâ fortiter aſſerendâ invicti Chriſti pugiles ligabantur, [7] includebantur, cædebantur, torquebantur, laniabantur, trucidabantur, in uſum nocturni luminis urebantur, & tamen adhuc multiplicabantur. Neque enim ullo crudelitatis [8] genere deſtrui potuit Sacramento Crucis Chriſti fundata Religio. Non minuta fuit perſecutionibus Eccleſia, ſed aucta; ſemperque apparuit Dominicus ager ſegete ditiori veſtitus, dum grana, quæ ſingula cadebant, multiplicata naſcebantur. Quàm alienæ ſunt hodie timidæ fidelium viæ ab eorum ſemitis, qui magiſterio [9] Apoſtolicæ illius vocis imbuti: *Tu es Chriſtus Filius Dei vivi*: ibant [10] gaudentes à conſpectu Concilii, quoniam digni habiti fuerant pro nomine Jeſu contumeliam pati. Multitudinis [11] credentium, charitate [12] fraternitatis ſe invicem diligentium, erat tunc cor unum, & anima una. Quot nunc armorum, diſcordia-

rum

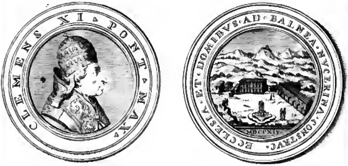
[1] *Ex S. Bonav. ſer. 1. de plur. mart. 18. in ord.*
[2] *Clem. Alex. l. 2. ſtromat. longè ante med. & S. Ambr. l. 2. de Cain. & Abel. c. 9.*
[3] *Ex S. Bernardin. Sen. ſer. 4. art. 1. c. 1.*
[4] *S. Leo d. ſer. 2. in anniverſ. die aſſumpt. ſuæ.*
[5] *1. Joann. c. 5. v. 4.*
[6] *Ex S. Leon. ſer. 4. in Nativit. Domini in fin.*
[7] *S. Auguſt. de Civit. Dei lib. 22. c. 6. circa. med.*
[8] *S. Leo ſer. 1. in natali SS. Apoſtol. Petri, & Pauli verſus fin.*
[9] *Ex S. Leon. d. ſer. 2. in anniv. die aſſumpt. ſuæ.*
[10] *Act. c. 5. v. 41.*
[11] *Act. c. 4. v. 32.*
[12] *Roman. cap. 12. v. 10.*

rum flammis, quot irarum, & bellorum facibus univerſa penè ardet Chriſtiana Reſpublica! Tenera erat Fides, & lactens, cùm naſcentis Eccleſiæ Proceres non alio conſilio Regna, & Imperia inter ſe partiebantur, niſi ut illa Euangelicæ veritatis luce illuſtrarent, charitate foverent, ſudore, & ſanguine fœcundarent. Adultâ nunc immò, & annosâ jam fide, quæ, & qualia ſint eorum ſtudia, qui de Regnis, & Imperiis tantâ contentione decertant, ſcrutari refugimus, ne diutiùs in hoc inviſo argumento verſemur, cogamurque noſtra vulnera ad impatientiam doloris exaſperare. Obſcuratum eſt, [1] Dilectiſſimi, obſcuratum eſt aurum, mutatus eſt color optimus. Refrigeſcente [2] ſcilicet charitate, decolor evaſit fides, & exanimis. Quis enim [3] ſalubriter fidelis eſt, niſi eâ fide, quæ per dilectionem (4) operatur? Vita corporis [5] eſt anima, vita fidei eſt charitas. Si itaque charitatem non habemus, non in hoc nobis [6] nomine, quod Chriſtiani dicimur, blandiamur; ſed potiùs propter hoc ipſum nos judicandos eſſe credamus, quia nomen nobis falsò vindicamus alienum. Nomen [7] habent, quod vivant, & mortui ſunt, qui confitentur [8] ſe noſſe Deum, factis autem negant. Hinc admirabili nexu irroratus è Cœlo divinus Spiritus ignem ſociavit, & linguas. Vera ſiquidem fides, quæ charitatis ignem cum voce Religionis conjungit: Vera [9] fides eſt, quæ in hoc, quod verbis dicit, operibus non contradicit. Qui igitur Petri fidem tenemus, Petri etiam charitatem æmulemur: charitatem, quæ [10] nunquam excidit: charitatem, quæ foràs [11] mittit timorem: charitatem, quæ operit (12) multitudinem peccatorum. Hanc Petrus ipſe, precibus noſtris aſſuetus, nobis impetrare

digne-

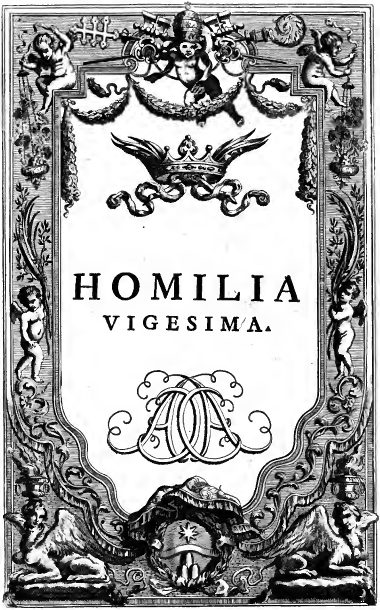
[1] *Thren. c.4. v.1.*
[2] *Ex S. Bernar. ſer.2. de reſurr.*
[3] *S. Auguſtin. tract.87. in Joan.*
[4] *Galat. cap.5. v.6.*
[5] *S. Bernard. ibid.*
[5] *Ex S. Auguſtin. de vita Chriſtiana c.6. in princ.*
[7] *Ex Apocal. cap.3. v.1.*
[8] *Tit. cap.1. v.16.*
[9] *S. Greg. Hom.29. in Aſcenſion. Dom.*
[10] *1. Corinth. c.13. v.8.*
[11] *1. Joan. c.4. v.18.*
[11] *2. Petr. c.4. v.8.*

dignetur ab Eo, quem Filium Dei vivi primus promulgavit, quemque ſe plus [1] aliis diligere trinâ confeſſione nunciavit; ut ita [2] induti loricam fidei, & charitatis, per bona opera, juxta ejuſdem Petri monitum, [3] certam noſtram vocationem, & electionem faciamus, eique in omnibus placere contendamus, qui nunquam [4] ſuâ gubernatione deſtituit, quos in ſoliditate ſuæ dilectionis inſtituit.

HO-

[1] *Ex Joann. c.21. v.15. & ſeq.*
[2] *Theſſal. c.5. v.8.*
[3] *2. Petri c.1. v.10.*
[4] *Eccleſ. in orat. Dominicæ infra oct. Corporis Chriſti.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila*

HOMILIA

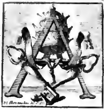
HABITA IN DIE NATALI

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCVII.

ETerni Patris Unigenitus Filius factus eſt filius hominis, ut nos faceret filios Dei: factus eſt [1] ex muliere, factus ſub lege, ut eos, qui ſub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus. Jam itaque non ſumus [2] ſervi, ſed filii: & filii Excelſi (3) omnes; Filii [4] lucis ſumus, & filii diei: non ſumus noctis, nec tenebrarum; Non ſumus ancillæ [5] filii, ſed liberæ: qua liber-

[1] *Galat. cap. 4. v. 4. & 5.*
[2] *Ibid. v. 7.*
[3] *Pſal. 81. v. 6.*
[4] *1. Theſſalon. c. 5. v. 5.*
[5] *Galat. c. 4. v. 31.*

libertate Chriſtus nos liberavit, ut gloriari poſſemus in ſpe [1] gloriæ filiorum Dei. *Quotquot* [2] *autem receperunt eum, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri*. Videte, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, videte [3] qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur, & ſimus. Si autem filii, [4] & hæredes: hæredes quidem Dei, cohæredes autem Chriſti. Omnem profectò verborum explicationem ſupergreditur mira hæc Dei in nos, & ineffabilis dignatio. Cui enim [5] dixit aliquando Angelorum: Filius meus es tu: ego hodie genui te? Hoc nos vocamur nomine: hac nos donamur gratiã: hac nos inſignimur dignitate. Magnum eſt, Dilectiſſimi, [6] hujus muneris ſacramentum, & omnia dona excedit hoc donum, ut Deus hominem vocet filium, & homo Deum Patrem appellet. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri. Deus ergo Pater eſt, nos filii ſumus; Altiſſimi [7] filii ſumus: filii Dei [8] viventis. Si autem Pater ego [9] ſum, dicit Dominus: ubi eſt honor meus? Si nos filii Dei nominamur, & ſumus: ubinam excelſi nominis reſpondemus dignitati? Quicumque [10] ſpiritu Dei aguntur, ii ſunt filii Dei. Quomodo verò ſpiritu Dei is agi dicetur, quem ad ſuperna [11] nitentem, aut adverſa terrent, aut ſecunda corrumpunt? Quomodo terrena mirari poterit, [12] qui ſe cognoverit filium Dei? Quomodo vocabitur filius Dei, cui ea placent, [13] quæ Deo diſplicent, & iis appetit delectari, quibus illum novit offendi? Non eſt hic animus filiorum Dei, nec talem ſapientiam recipit adoptiva nobilitas. Si enim in progenie carnali claris parentibus genitos vitia malæ converſationis obſcurant, & ipſo Majorum ſuorum lumine ſoboles indi-

[1] *Roman. c.5. v.2.*
[2] *Joann. 1. v.12.*
[3] *Ibid. cap.5. v.1.*
[4] *Roman. c.8. v.17.*
[5] *Hebr. c.1. v.5.*
[6] *S. Leo Serm.6. in ſolemn. Nativitat. D.N.J.C.*
[7] *Luc. 6. v.35.*
[8] *Oſea c.1. v.10.*
[9] *Malach. c.1. v.6.*
[10] *Roman. c.8. v.14.*
[11] *Ex S. Leone ubi ſup.*
[12] *Ex S. Cyprian. l. de ſpectac. prope fin.*
[13] *Ex S. Leone ubi ſup.*

indigna confunditur: quantò magis confundi debebit genus electum, & Regium, quod à divinæ ſuæ regenerationis claritate degeneri abjectione recedit? Heu quàm verè, quàm ſæpe, quàm meritò renovat Dominus querelas illas: Filios [1] enutrivi, & exaltavi: ipſi autem ſpreverunt me. Sprevimus ſcilicet Patrem, à quo enutriti fuimus, & exaltati, cœleſtium beneficiorum immemores filii: Filii [2] deſertores, filii [3] diffidentiæ, mendaces [4] filii, filii nolentes audire legem Dei: ſperantes [5] auxilium in fortitudine Pharaonis, & habentes fiduciam in umbrâ Ægypti. Deus hominem [6] diligens ad homines venit: homo Deum contemnens à Deo diſceſſit. Quid ergo querimur funeſta tot armis tempora, ſtrata claſſibus maria, bellis aſperas terras; Quid miramur oppletos cadaveribus campos, diſtrictas fame Provincias, florentiſſimas olim regiones repetitis cladibus vaſtatas? Quid ploramus exundantium aquarum minaces impetus operientes terram, plurimâ, ac repentinâ mortis imagine perterritos populos, miſeras Urbes interno luctante ſpiritu ad excidium uſque commotas? Quid dolemus inteſtinis odiis non minùs, quàm externo milite jactata Regna, luctuoſam undique, ac lacrymabilem Europæ faciem, concuſſam denique, ac penè ruentem Chriſtianam Rempublicam? Juſtè nos corripit iratus Pater, quem injuſtè ſprevimus ingrati filii. Filios enutrivi, & exaltavi: ipſi autem ſpreverunt me. Cauſas itaque malorum hujuſmodi potiùs, quàm mala ipſa doleamus. Doleamus, Dilectiſſimi, vocatos in adoptionem filiorum, filiorum dignitatem non agnoviſſe: doleamus corruptos ſæculi mores, contemptas leges, veterem Eccleſiæ diſciplinam collapſam. Doleamus non ampliùs tutam templorum ſanctitatem, Sacris Altarium Miniſtris reverentiam ſubtractam, frigeſcentem in no-

[1] *Iſaias c.1. v.2.*
[2] *Ibid. cap.30. v.1.*
[3] *Epheſ. c.2. v.2.*
[4] *Iſai. d. c.30. v.9.*
[5] *Ibid. d. c.30. v.2.*
[6] *S. Fulg. ſer. de dupl. Nativ. Chr. poſt med.*

nobis charitatem illam, quæ Chriſti cultores decet. Doleamus filios [1] Sion inclytos, & amictos auro primo excitatis adversùs Sion procellis turpiter blandientes. Doleamus Lapides [2] Sanctuarii diſperſos in capite platearum. Doleamus filios [3] matris noſtræ pugnantes contra nos, ac Matrem ipſam temerè inſultantes: Doleamus peccata noſtra, quibus tot, & tanta Divinæ ultioni fulmina miniſtramus, pulchrâque exuti filiorum chlamyde ad antiquam ſervorum ignominiam redire minimè formidamus. Filii enutriti, & exaltati ſprevimus Patrem; qui ſuam idcircò ſuper nos [4] indignationem effundit, omnemque iram furoris ſui. Sed numquid in æternum [5] projiciet Deus? aut non apponet, ut complacitior ſit adhuc? Numquid obliviſcetur [6] miſereri Dominus? aut continebit in irâ ſuâ miſericordias ſuas? Abſit, profectò abſit, ut hæc unquam cogitemus nimiùm à Patris animo aliena. Non in perpetuum iraſcetur [7] Dominus, neque in æternum comminabitur: Quamvis enim nos [8] amiſerimus quod erat filii, ille, quod Patris eſt, non amiſit. Urgentur Patris viſcera iterum filium genitura per veniam; diſſimulat Judicem, qui vult implere Genitorem: & ſententiam citò vertit in gratiam, qui redire cupit filium, non perire. Redeamus itaque ad Patrem; ad Patrem, qui in [9] Cœlis eſt: ad Patrem, in cujus domo [10] mercenarii multi abundant panibus: ad Patrem, qui *dedit* nobis *poteſtatem filios Dei fieri*. Exulavimus [11] diù à deliciis paternæ domus: illum nunc Euangelicum filium imitemur, qui, poſt quàm [12] peregrè profectus fuerat in regionem longinquam, ibique diſſipaverat ſubſtantiam ſuam, reverſus ad Patrem, clamavit ad eum: *Pater peccavi in Cœlum*, *&* *coram*

te:

[1] *Thren. c.4. v.2.*
[2] *Ibid. v.2.*
[3] *Ex Cantic. cap.1. v.5.*
[4] *Ex Sophon. c.3. v.8.*
[5] *Pſal.76. v.8.*
[6] *Ibid. v.10.*
[7] *Pſal.120. v.9.*
[8] *Ex S. Petr. Chryſolog. ſerm.2. de duobus fil. prodigo, & frugi.*
[9] *Matth. cap.5. v.16.*
[10] *Ex Luc. c.15. v.17.*
[11] *Ex S. Auguſt. Conf. l.2. c.2. circa fin.*
[12] *Ex Luc. d. c.15. v.13. 18. & 21.*

te: jam non ſum dignus vocari filius tuus. Secuti jam illum fuimus Patris deſertorem, ſequamur modò revertentem ad Patrem. Patrem adeamus, Patrem invocemus, clamemus ad Patrem; clamemus ſynceritate [1] fidei, firmitate ſpei, ardore charitatis. Qui enim prædeſtinavit [2] nos in adoptionem filiorum, ac propè eſt [3] omnibus invocantibus eum in veritate, ſi noſtras, quibus illum offendimus, iniquitates humili confeſſione agnoverimus, dignoſque pœnitentiæ [4] fructus fecerimus, induet nos [5] ſtolâ primâ, dabitque divitias miſericordiæ ſuæ, quibus *dedit poteſtatem filios Dei fieri*.

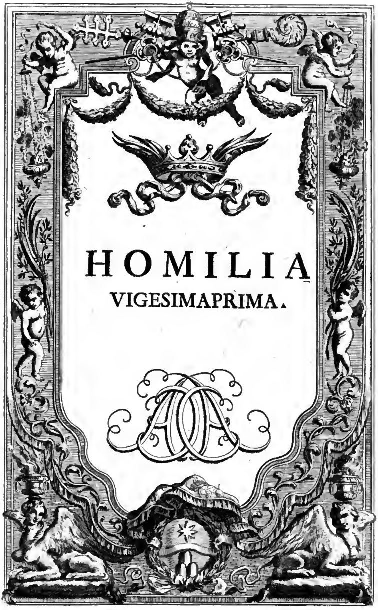

HO-

[1] *S. Auguſt. Epiſt.80. ad Heſychium longè poſt initium.*
[2] *Ephеſ. c.1. v.5.*
[3] *Ex Pſal.144. v.8.*
[4] *Ex Luc. c.3. v.8.*
[5] *Ibid. d. cap.15. v.22.*

Digitized by Google

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inu. et delin. Frãn Aquila incid

HOMILIA

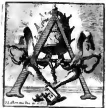
HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCVIII.

Cerbum dolorem è gravi nimium, atque luctuoſâ Magiſtri jacturâ ſuſceptum, grato aliquo pietatis officio lenituræ, *emerunt* Mulieres [1] *aromata, ut venientes ungerent Jeſum*. Sic ſe in ſcholâ Chriſti verè edoctas probarunt. Sic quid agere debeant, qui Chriſtianam profitentur legem, exemplo monſtrarunt. *Emerunt*: hoc eſt, non per fraudes, [2] & ſcelera, ſed ſinè cujuſ-

[1] *Marc. c.16. v.1.* [2] *Ex S. Auguſt. ſuper Pſal.9. poſt med.v.25. pag.27. lit.B.tom.8. edit. Antverpien.1576.*

cujuſquam injuriâ, repenſo pretio, ac juſtitiæ legibus cumulatè ſervatis, compararunt. *Aromata*: bona quidem hujus ſæculi, quæ tamen puriora ſint, nec ab ullo malè oleant flagitii inquinamento. *Ut venientes*: ea ſcilicet ſolo brevis itineris intervallo, non ut ſua, ſed tanquam aliena ſecum habentes; atque ita habentes, ut illorum pondus feſtinantes ad Dominum non retardaret. *Ungerent Jeſum*: non aliàs demùm aromatibus hujuſmodi utentes, quàm ad Chriſti obſequium, & cultum. *Emerunt aromata, ut venientes ungerent Jeſum*. His inſtructæ conſiliis Euangelicæ Mulieres, triſtiſſimæ orbitati ſuæ ſolatium quærentes, atque empta ad ungendum Jeſum portantes aromata, redivivum Dominum, antequam appareret Apoſtolis, ſibi primò nunciari meruerunt. Parum eſt (Venerabiles Fratres, Dilecti Filii) parum eſt Euangelicæ lectionis myſteria recolere, niſi etiam inſtruamur documentis. Admonet nos properantium ad Chriſti tumulum ſanctarum Mulierum hiſtoria, utcumque empta ſint, quæ poſſidemus, nullo ſcilicet criminum patrocinio quæſita, ſed juſto laborum parta ſuffragio: munda utcumque ſint, innoxia ſint, aromata ſint: ſolicito tamen ſtudio cavendum nobis eſſe, ne nimio illorum pondere prægravati, noſtros ad Deum greſſus remorari cogamur. Peregrini, [1] & hoſpites ſumus ſuper terram: non enim [2] hàbemus hîc manentem Civitatem, ſed futuram inquirimus. Per altiſſima montium juga, per obſitas vepribus valles, per rupes invias, & cautes aſperas peregrinamur. Grandi viatico [3] vitæ mortalis iter non inſtruitur, ſed oneratur; Gravem idcircò quamlibet terreni oneris ſarcinam deponere debemus, ut laborioſum hoc iter expeditiùs conficiamus: & ſi quæ adhuc deferre volumus aromata, nonniſi ad ungendum Jeſum, hoc eſt, non ad inanium

volu-

[1] *Ex epiſt. ad Hebr. c.11. v.13.*
[2] *Hebr. c.13. v.14.*
[3] *Ex Minut. Felic. in ſuo Octavio ante ſin. apud Biblioth. Patrum tom.12. part.2. pag.777. col.1. lit.C. edit.1. Colonien.1618.*

voluptatum irritamenta, non ad vanam laſcivientis luxus oſtentationem, ſed ad virtutis tutelam, ad inopiæ levamen, ad Religionis præſidium deſeramus. Quantùm porrò dolenda res eſſet, ſi quæ tam anxiè inquirimus, itineris noſtri ſubſidia empta non fuiſſent? Quantùm, ſi aromata non eſſent? Quantùm, ſi ſuo nos pondere nimiùm onerarent? Quantùm, ſi quò minus nobis reſtat viæ, cò plus viatici quæreremus? Quantùm denique, ſi aromata hæc non ad ungendum Jeſum, ſed ad ejus vulnera crudeliùs exaſperanda parari contingeret? Obverſetur (Dilectiſſimi) obverſetur mentis noſtræ oculis Pater [1] credentium Abraham; qui dives [2] quidem fuit, ut ſacra teſtatur hiſtoria, in poſſeſſione auri, & argenti; quia tamen credidit Deo, [3] & reputatum eſt illi ad juſtitiam, non ſibi dives [4] fuit, ſed aliis, opeſque caducas, quæ [5] diu nobiſcum permanere non poſſunt, ac mentis noſtræ inopiam minimè expellunt, non habere, [6] ſed erogare geſtivit: illas ſic poſſidens, ut ſæpè & oblatas contempſerit, & calcaverit indultas. Fide demoratus [7] eſt in terrâ repromiſſionis, tanquam in alienâ, in caſulis habitando cum Iſaac, & Jacob cohæredibus repromiſſionis ejuſdem; expectabat enim fundamenta habentem Civitatem, cujus artifex, & conditor Deus. Filii Abrahæ ſumus, [8] quia ex fide ſumus: ſemen [9] Abrahæ ſumus, quia Chriſti ſumus; & ſanè non ancillæ [10] filii, ſed liberæ; ſi ergo filii [11] Abrahæ ſumus, opera Abrahæ faciamus: ædificemus [12] nobis, ut fecit Abraham, in hac noſtræ peregrinationis ærumnâ non domos ad habitandum, ſed tabernacula ad deſerendum, utpotè citò hinc evocandi, & in Civi-

[1] *Roman. cap.4. v.11.*
[2] *Geneſ. cap.13. v.2.*
[3] *Ibid. cap.15. v.6. Roman. c.4. v.3. Galat. c.3. v.6. Jacob c.2. v.23.*
[4] *Ex S. Petro Chryſol. ſerm.121.*
[5] *Ex S. Gregor. lib.1. Homiliar. in Evang. homil.15.*
[6] *Ex S. Petro Chryſolog. ubi ſupra.*
[7] *Hebr. c.11. v.9.*
[8] *Ex Epiſt. ad Galat. c.3. v.7.*
[9] *Ibid. v.29.*
[10] *Ibid. c.4. v.31.*
[11] *Ex Joann. c.8. v.39.*
[12] *Ex S. Bernar. ad fratr. de Monte Dei c.12. num.37.*

Civitatem noſtram migraturi? Ille eſt [1] in tabernaculis, qui ſe eſſe in Mundo intelligit peregrinum. Sic teneamus, [2] quæ Mundi ſunt, ut per ea non teneamur in Mundo; Quæ mortalia ſunt, bona poſſideantur, non poſſideant: ſi tamen bona dici merentur, quibus abundare quis poteſt, & adhuc eſſe miſer; ſint temporalia in uſu, æterna in deſiderio; his, quæ manſura ſunt, firmiter hæreamus: per illa, quæ brevi deſitura ſunt, velociter [3] tranſeamus; ut peregrinantibus nobis, [4] & ad Patriam redire properantibus, quicquid de proſperitatibus Mundi hujus occurrerit, viaticum ſit itineris, non illecebra manſionis. Eundum nobis eſt per aquam nimiam in vaſtiſſimo hoc, & pleno ſyrtibus pelago. Caveamus, Dilectiſſimi, ne illud, Ægyptiorum ad inſtar, ingrediamur cum curribus, [5] & equitibus, ſuper quos reduxit Dominus aquas maris. Salubriori conſilio, exonerati ſcilicet [6] & accincti, filiis Iſrael ſociemur, qui, præcedente eos Domino, per Mare [7] rubrum, tanquam per aridam terram, ſicco veſtigio [8] perrexerunt. Ambulemus cum tribus Pueris in medio [9] flammæ, benedicentes Domino; ita nimirùm tranſeuntes per bona [10] temporalia, ut non amittamus æterna. Supervolemus terrenis opibus; quippe quas ſinè anxietate non quærimus, [11] ſinè labore non invenimus, ſinè formidine non tenemus, ſinè dolore non deſerimus. Sic tanquam ſcintillæ [12] in hoc labentis ſæculi arundineto diſcurrentes, fulgere merebimur cum juſtis in perpetuas [13] æternitates: ac poſtquam pias Mulieres non alia, quàm ad ungendum Jeſum, deferentes aromata, ſanctæ imitationis obſequio comi-

[1] *Ex S. Auguſt. in Joan. cap. 7. tract. 28. n. 9.*
[2] *Ex S. Gregor. Hom. 36. in Euang. poſt med.*
[3] *Ex lib. Numer. c. 20. v. 19.*
[4] *S. Leo ſerm. 5. de Jejunio ſeptimi menſis circa med.*
[5] *Ex Exod. cap. 15. v. 19.*
[6] *Ex S. Bernard. ſerm. de quadr. debito poſt init.*
[7] *Ex Epiſt. ad Hebr. cap. 11. v. 29.*
[8] *Ex Exod. c. 14. v. 29.*
[9] *Ex Daniel. c. 3. v. 24.*
[10] *Eccleſ. in Collecta Dom. 3. poſt Pentecoſten.*
[11] *Ex S. Proſpero l. 2. de vita contemplat. c. 13. in fin. & ex S. Bonav. tit. 8. Diata ſalutis c. 1. poſt init. tom. 6.*
[12] *Sapien. c. 3. v. 7.*
[13] *Daniel. c. 12. v. 3.*

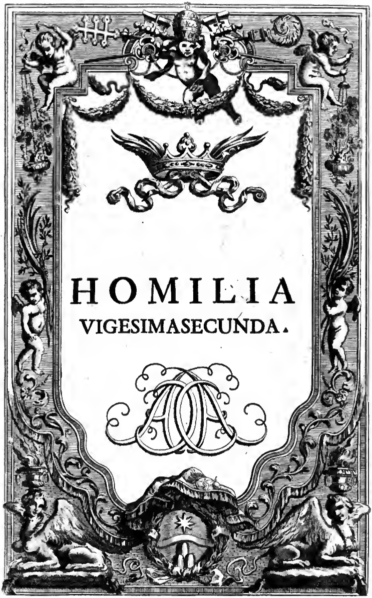
mitati fuerimus, nunciatâ illis ab Angelo Dominicæ Reſurrectionis gloriâ collætabimur.

HOMI-

Digitized by Google

HOMILIA
VIGESIMASECUNDA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

Eq Petrus Leo Ghezzius Inu et delin

HOMILIA

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCVIII.

Supremus Apoſtolorum [1] apex, & Princeps Petrus, præclarâ Divinæ vocis nuncupatione beatus à Domino prædicatur; quippe quem terrena non [2] fefellit opinio, ſed veritas cœleſtis inſtruxit, ut Chriſtum Dei Filium palàm promulgaret, & crederet: *Beatus es* [3] *Simon Bariona, quia caro, & ſanguis non revelavit tibi, ſed Pater meus, qui in Cœlis eſt.* Nunquam ſcilicet

[1] *S.Cyrill.Alexandrin.lib.12.in Joan.c.64.* [2] *Ex S.Leon.ſer.3.in die anniv.ſuæ aſſumpt.* [3] *Matth.c.16.v.17.*

cet ea revelat caro, quæ Pater cœleſtis inſpirat: neque illa unquam vox ſanguinis inſpirare poteſt, quæ lux divina revelat. Prudentia [1] carnis mors eſt. Sapientia carnis inimica eſt Deo. Quicumque ergo [2] voluerit amicus eſſe ſeculi hujus, inimicus Dei conſtituitur: Qui exquirunt [3] prudentiam quæ de terrâ eſt, ſapientiæ, quæ [4] de ſurſum deſcendit, viam ignorant, & ſemitas ejus non inveniunt. Qui carnis vocem ſequuntur, Dei verba non audiunt: nec inſimul ſtare poſſunt terræ leges, & Cœli. Quæ enim [5] ſocietas luci ad tenebras? aut quæ conventio Chriſti ad Belial? Ingrediente [6] Domino Ægyptum, commoventur ſimulacra à facie ejus, & idola [7] conteruntur. Appropinquante Arcâ Dei, [8] ſemel, atque iterum Dagon, abſciſſis capite, & manibus, cadit. Divinis proinde [9] Euangelium vocibus intonat: Non poteſtis duobus [10] Dominis ſervire; clamat Apoſtolus: Non poteſtis [11] Menſæ Domini participes eſſe, & Menſæ Dæmoniorum. Quis jam mendacem [12] Chriſtum facere audebit, Deo, & Mundo ſerviendo? Quis Pauli monitis adverſari præſumet, Angelorum eſcam cum ſiliquis terræ jungendo? Defecit profectò [13] manna filiis Iſrael, poſtquam comederunt de frugibus terræ, nec uſi ſunt amplius cibo illo. Ubi [14] ſcilicet ſuis nos Mundus epulis nutrit, cœleſtis panis jejunam deſerit mentem. Breve, [15] & anguſtum eſt cor noſtrum ad ſupernas delicias capiendas, etiam cum in illas totum extenditur; Quomodò non multò brevius, ſi fuerit ad terrena diſtentum? Brevis eſt Sponſæ lectulus: [16] coanguſtatum eſt ſtratum; ſed bona [17] eſt hæc brevitas, ſancta eſt hæc anguſtia,

quæ

[1] *Roman. c.8. v.6. & 7.*
[2] *Jacob c.4. v.4.*
[3] *Ex Baruch. cap.3. v.23.*
[4] *Ex Jacob. c.3. v.15. & 17.*
[5] *2. Corinth. c.6. v.14. & 15.*
[6] *Ex Iſai. c.19. v.1.*
[7] *Ibid. cap.2. v.18.*
[8] *Ex 1. Reg. cap.5. v.2. 3. & 4.*
[9] *S. Hieron. epiſt.1. ad Heliodor. n.26.*
[10] *Matth. c.6. v.24.*
[11] *1. Corinth. c.10. v.21.*
[12] *Ex S. Hieron. ubi ſup.*
[13] *Joſue c.5. v.12.*
[14] *Ex S. Bernard. epiſt.2. ad Fulconem n.10.*
[15] *Gillebert. Abb. ſer.2. in Cant. n.1.*
[16] *Iſai. c.28. v.20.*
[17] *Ex Gilleber. Abb. ubi ſupra.*

quæ neſcit, niſi dilectum ſuum, hoc eſt, Chriſtum ſuſcipere. In arduis [1] ponit Aquila nidum ſuum: nec Solis territa radiis in præruptis ſilicibus manet, ac in rupibus inacceſſis commoratur; quia tamen indè contemplatur eſcam, & ubicumque cadaver fuerit, ſtatim adeſt, juſſit eam Dominus in veteri lege [2] inter immundas aves recenſeri: monitos propterea nos volens nequaquam ei placere poſſe, qui Solem licet oculis mirentur impavidis, adhuc tamen terram reſpicere non deſinunt, ut cadaveribus paſcantur. Erramus (Venerabiles Fratres, Dilecti Filii) erramus, ſi Cœlum aſpicere, & adhuc terram amare non veremur. Erramus, ſi Arcam Dei [3] juxta Dagon ſtatuere præſumimus. Erramus, ſi cœleſtes [4] dulcedines terreſtri huic cineri, ſi divinum balſamum mortali huic veneno, ſi chariſmata ſpiritus carnis illecebris miſceri poſſe arbitramur. Erramus, ſi carnis, & ſanguinis ſectamur voces, & adhuc ea, quæ cœleſtis Pater revelat, audire poſſe confidimus. Manna Cœli, & fruges terræ ſimul habere non poſſumus. Non poſſumus Deo [5] ſervire, & Mammonæ. Non poſſumus jurare [6] in Domino, & jurare in Melchom. Non poſſumus Solem intueri, & cadaveribus paſci. Non poſſumus in lectulo cordis noſtri ſponſum excipere, [7] & adulterum. Pretioſa [8] eſt divina conſolatio, nec datur admittentibus alienam. Si itaque diem Domini videre cupimus, diem hominis non deſideremus; ſibi ſiquidem [9] adverſantur, & alterutro ſe obſcurant, dies Domini, & dies hominis: quorum dum alter exoritur, alter reconditur; nec ſanè abſque æternæ Sapientiæ conſilio factum fuiſſe putemus, ut licet duos [10] in fronte oculos habeamus, ab uno tamen eos officio diſjungere non poſſimus, nec altero Cœlum, altero terram intue-

[1] *Job. c.39. v.27. 28. 29. & 30.*
[2] *Levit. c.11. v.13. Deuter. cap.14. v12.*
[3] *Ex 1. Reg. c.5. v.2.*
[4] *Ex S. Bernard. ſer.5. de aſcenſion. Domini n.12.*
[5] *Ex Matth. cap.6. v.24.*
[6] *Ex Sophon. c.1. v.5.*
[7] *Ex Iſai. cap.57.*
[8] *Gaufrid. Abb. declamat. ex S. Bernard. cap.55. n.66.*
[9] *Gillebert. Abb. ſer.1. in Cantic. n.4.*
[10] *Ex Petro Cellenſ. l.1. epiſt.21.*

tueri valeamus. Animum idcirco, & oculos in ſuperna defigentes, mentis noſtræ aciem non dividamus ad infima; Ac quoniam [1], quæ ſecundùm carnem ſunt, retinentes in corde, quæ ſecundùm ſpiritum ſunt, in eo habere non poſſumus: ejiciamus quod habemus, [2] ut capiamus quod non habemus; In carne [3] ambulantes, non ſecundùm carnem militemus. Vivamus in hoc ſæculo, ſed non conformemur [4] huic ſæculo: degentes nimirum in eo, quemadmodum Joſeph vixit in Ægypto, manſit Tobias in Ninive, Lot habitavit in Sodomis; fuit Job in terra Hus, commoratus eſt Daniel inter Satrapas Babylonis. Sic ſanè Apoſtolorum Principem imitantes, cui caro, & ſanguis non revelavit, quique Chriſtum reſpiciens, labentes undas non timuit, validis licet [5] ventis Pelagus conturbetur, minacibus jactetur fluctibus mare, ſecuro ſuper aquas ambulabimus pede, ac petræ illius, ſupra quam ædificavit Dominus Eccleſiam ſuam, ſoliditate firmati, ingentia, quibus undique confligamur, mala minimè formidabimus: Si enim cladis [6] cauſa cognoſcitur, & medela vulneris invenitur; Probari voluit Dominus familiam ſuam, & quia traditam nobis diſciplinam pax longa corruperat, jacentem fidem, & penè dormientem cenſura cœleſtis erexit. Maneat [7] ergò incorruptæ fidei robur incolume: Maneat Petri fides ſuper aquas ambulantis, nec aliàs trepidi, quàm cum oculos avertit à Chriſto. Configat [8] carnes noſtras divinus timor, ne nos decipiat carnalis amor: Curramus, [9] Dilectiſſimi, ad propoſitum nobis certamen, non reſpicientes [10] in vanitates, & inſanias falſas, verborum Domini memores: Videte [11] quod ego ſim ſolus, & non ſit alius Deus præter me. Aſpiciamus [12] in auctorem fidei, &

con-

[1] *Ex Roman. c.8. v.5.*
[2] *Ex S. Auguſt. ſer. 368. aliàs 37. ex Homil. 50. cap. 3.*
[3] *Ex 2. Corinth. c. 10. v. 3.*
[4] *Ex Roman. cap. 12. v. 2.*
[5] *Ex S. Ambr. ſer. 47. de fide Petri Apoſtoli cir. med.*
[6] *S. Cyprian. de lapſis in princ.*
[7] *Idem ibidem circa med.*
[8] *Ex Pſ. 118. v. 120. & ex S. Bernard. epiſt. 2. ad Fulconem n. 6.*
[9] *Roman. c. 12. v. 1.*
[10] *Ex Pſal. 39. v. 5.*
[11] *Deuter. c. 32. v. 39.*
[12] *Roman. c. 12. v. 2.*

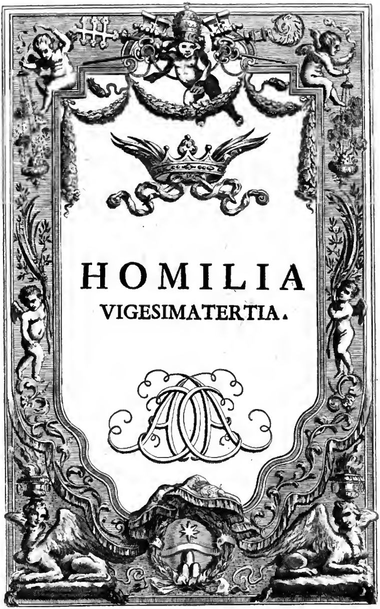
conſummatorem Jeſum, ut ei ſoli [1] placeamus, cui nos probavimus. Si hæc fecerimus, propitius [2] erit Dominus terræ populi ſui; Reſpiciet [3] de Cœlo vineam iſtam, quam plantavit: & ſi ad eum [4] clamare non ceſſabimus, extendet ipſe clamantibus manum ſuam. Fluctuabit Petri navis, ſed non mergetur; ac licet tot, tantiſque Eccleſia turbinibus agitetur, Portæ [5] Inferi adversùs eam non prævalebunt.

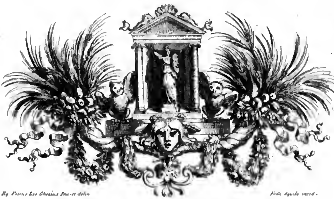

HOMI-

[1] *Ex 2. Timoth. c.2. v.4.*
[2] *Deuter. c.32. v.43.*
[3] *Ex Pſal.79. v.15. & 16.*
[4] *Ex S. Ambroſ. ſer.47. de fide Petri Apoſtoli in fin.*
[5] *Matth. c.16. & 18.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila inci.*

HOMILIA

HABITA IN DIE NATALI

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCVIII.

IN propria venit, [1] & ſui eum non recepe-runt. Venit expectatio [2] gentium, Dominator ſcilicet, [3] quem quærebant, & Angelus teſtamenti, quem volebant. Venit Dux domus Iſrael, Pater [4] futuri ſæculi, Princeps pacis: Rex, legifer [5] noſter venit: unigenitus Dei filius venit; Nec ſecus, ac pluvia [6] in vellus, è Cœlo deſcendens, de Sion venit, venit à Libano, è regalibus [7] ſedi-

[1] *Iſaias c.1. v.11.*
[2] *Geneſ. cap.49. v.19.*
[3] *Ex Malach. c.3. v.1.*
[4] *Iſai. c.9. v.6.*
[5] *Idem c.33. v.22.*
[6] *Ex Pſal.71. v.6.*
[7] *Sapient. c.18. v.15.*

ſedibus venit. In propria venit; ad illos nempe venit, quos, ut Auguſtinus ait, [1] primitùs fecit eſſe ſuper omnes gentes; & ipſi maximè ſui, quia & per carnem, quam ſuſcipere dignatus eſt, cognati. Ad eum populum venit, quem [2] in Terrâ deſertâ, in loco horroris, & vaſtæ ſolitudinis invenerat: quem circumduxit, & docuit, & cuſtodivit, quaſi pupillam oculi ſui. In propria venit; Non enim fecit [3] taliter omni Nationi: pars Domini populus ejus: Jacob funiculus [4] hæreditatis ejus. In propria venit; In eam terram venit, quam innumeris cumulaverat donis, quam inſignium illuſtraverat fulgore gratiarum, quam denique præ cæteris fecerat ſuam, quia præ ceteris dilexerat ut ſuam. Sed ſui eum non receperunt; licet quippe notus [5] eſſet in Judæa Deus, & in Iſrael magnum nomen ejus, venientem Judæa Deum non cognovit, & ſuum Iſrael Reparatorem non recepit: In propria venit, & ſui eum non receperunt. Expoſtulante nimirùm Domino per Prophetam: Cognovit [6] bos poſſeſſorem ſuum, & aſinus præſepe Domini ſui: Iſrael autem me non cognovit, & populus meus non intellexit: filii alieni [7] mentiti ſunt mihi: filii alieni inveterati ſunt, & claudicaverunt à ſemitis ſuis; In propria venit, & ſui eum non receperunt. Qui tamen ſui erant, & in propria venientem non receperunt, meritas tulerunt pœnas ſceleris ſui. Obtexit [8] caligine in furore ſuo Dominus filiam Sion: effudit, quaſi ignem, [9] indignationem ſuam: congregavit ſuper [10] eam mala, & ſagittas ſuas complevit in ea. Facta eſt [11] quaſi Vidua Domina gentium: lugentes viæ ejus: Sacerdotes ejus gementes: Virgines ejus ſqualidæ. Jacuerunt [12] in terrâ foris puer, & ſenex. Foris [13] vaſtavit eos gladius, & intus pavor: Occiſus [14] eſt

[1] *S. Auguſt. in Joan. cap.1. tract.2. n.12.*
[2] *Ex Deutr. cap.32. v.10.*
[3] *Pſal. 147. v.20.*
[4] *Deuter. c.32. v.9.*
[5] *Pſal.75. v.2.*
[6] *Iſai. c.1. v.3.*
[7] *Pſal.17. v.46.*
[8] *Thren. c.2. v.1.*
[9] *Ibid. v.4.*
[10] *Ex Deuter. c.32. v.23.*
[11] *Thren. c.1. v.1.*
[12] *Ibid. c.2. v.21.*
[13] *Ex Deuter. c.32. v.25.*
[14] *Ex Thren. c.2. v.20.*

eſt in Sanctuario Domini Sacerdos, & Propheta. Liberorum carne [1] nutritis Matribus datus eſt cibus ipſa fame crudelior. Exilio, ferro, cæde, ruinâ mulctatus eſt ingratus populus, ſinè Rege, ſinè Regno, ſinè templo, ſinè Deo, per ſordes, & lacrymas, in opprobrium gentium, in execrationem ſæculorum, fœdâ vivacitate duraturus. Has dedit Iſrael pœnas, eò quia [2] non cognoverit tempus viſitationis ſuæ; Hanc criminis ſui accepere mercedem, qui ſui erant, & in propria venientem non receperunt. Abſtulit [3] ingratis Dominus, quod dederat gratis, ablatumque ab eis Regnum [4] Dei tradidit genti facienti fructus ejus. Sed quid jam acriùs, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, quid jam acriùs miſeræ gentis plagas exaſperamus. Quid prolixiùs Judæorum noxas exagitamus, illoſque venientem in propria Dominum non recepiſſe criminamur? Culpas emendemus noſtras, taceamus alienas; neque enim adeò levia ſunt, quæ peccamus, ut aliorum reminiſci crimina, noſtra præterire poſſimus. Nonnè ad nos venit, ac veluti in propria venit, qui miſſus [5] eſt ad oves, quæ perierant, domus Iſrael? Venit, ad nos venit, quippe quos de [6] tenebris vocavit in admirabile lumen ſuum: ad nos venit, in quos tam ingentia Cœli, terræque contulit beneficia: ad nos potiſſimùm venit, quos in hac veræ Religionis arce illuſtrioribus Eccleſiæ ſponſæ ſuæ miniſteriis addixit. Et tamen, licet tot, tantiſque nominibus ſui ſimus, in propria venientem ingrati non recipimus, ac morum pravitate noſtrorum nefariè repellere non erubeſcimus. Quid jam mirandum eſt, ſi tot affligimur malis, quæ peccata noſtra ſuper nos congregarunt? Vidit, Dilectiſſimi, vidit [7] Dominus, & ad iracundiam concitatus eſt: quia provocaverunt eum filii ſui, & filiæ. Defleamus igitur culpas, pro quibus hæc patimur;

[1] *Ibid. cap. 4. v. 10.*
[2] *Luc. c. 19. v. 44.*
[3] *S. Auguſt. relatus à S. Antonino par. 2. ſumm. tit. 3. c. 9. §. 3.*
[4] *Ex Matth. c. 21. v. 43.*
[5] *Ibid. c. 15. v. 24.*
[6] *Ex 1. Petr. c. 2. v. 9.*
[7] *Deuter. c. 32. v. 19.*

V 2

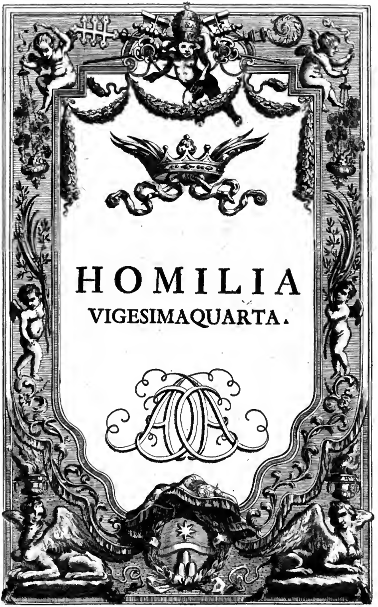
timur; Revocemus [1] ante oculos mentis quidquid errando commiſimus: & quod nequiter egimus, flendo puniamus. Converſionis nobis aditum dolor aperiat, & cordis noſtri duritiam ipſa jam, quam patimur, pœna diſſolvat. Dat profectò, dat tremori noſtro fiduciam, qui per Prophetam clamat: Nolo mortem peccatoris, [2] ſed ut convertatur, & vivat. Si enim nobis (3) propter increpationem, & correctionem Dominus Deus noſter modicum iratus eſt, reconciliabitur iterum ſervis ſuis, ſi dignos pœnitentiæ fructus faciemus. Dilexit nos prior Deus, quia, cùm adhuc inimici [4] eſſemus, Chriſtus pro nobis natus eſt, pro nobis moriturus; ſi igitur amare [5] pigebat, ſaltem redamare non pigeat: nimis durus eſt animus, qui amorem, ſi nolebat impendere, recuſet rependere. In propria venientem non rejiciamus, ſed humili, ac contrito corde recipiamus: Præveniamus faciem (6) ejus in confeſſione, & ſicut Propheta admonet: Levemus [7] corda noſtra cum manibus ad Deum: cognoſcamus denique tempus viſitationis noſtræ, ut, naſcente Domino, gloria (8) ſit in altiſſimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.

HO-

[1] *Ex Regiſt. epiſtolar. S. Gregor. Papæ lib.11. indict.6. epiſt.2.*
[2] *Ex Ezech.c.18.v.32.*
[3] *Ex lib.2.Machab.c.7.v.32.& 33.*
[4] *Ex Epiſt. ad Roman. c.5. v.6.*
[5] *S. Auguſt. in lib.de catech.rudibus c.4.in princ.*
[6] *Pſal.44. v.2.*
[7] *Thren.c.4.v.41.*
[8] *Luc. c.2. v.14.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin *Fran. Aquila incid.*

Digitized by Google

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin — *Hier. Aquetta incid*

HOMILIA

HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCIX.

S*Urrexit, non* [1] *eſt hic; Dicite Diſcipulis ejus, & Petro, quia præcedet vos in Galilæam; ibi eum videbitis*. Magnus eſt teſtis, qui accedentibus hodie ad Chriſti tumulum Euangelicis mulieribus Chriſtum ſurrexiſſe denunciat: *Surrexit, non eſt hic*. Aſpectus ejus ſicut [2] fulgur, & veſtimenta ejus ſicut nix, eſſe illum è Cœlitibus aliquem ſatis oſtendunt. Supra hominem

is

[1] *Marc. 16. v. 6. & 7.*

[2] *Matth. cap. 28. v. 3.*

is eſt, quo viſo animoſa pietas obſtupeſcit, & pavet: *Viderunt* [1] *juvenem ſedentem in dextris coopertum ſtolâ candidâ, & obſtupuerunt*. Jubentur ab illo mulieres omnem, quo correptæ fuerant, timorem excutere: *Nolite* [2] *expaveſcere*. Ingens ſepulchri revolutus lapis devictæ mortis eſt triumphale trophæum: *Et reſpicientes* [3] *viderunt revolutum lapidem; erat quippe magnus valde*. Apertum, & vacuum eſt monumentum, quod obſignatum fuerat cum cuſtodibus: *Ecce locus,* [4] *ubi poſuerunt eum*. Trementis terræ vox, quæ nuper morientem edixerat, redivivum nunc indicat Dominum: *Et ecce* [5] *terræmotus factus eſt magnus*. Inſuetæ rei novitate perculſi *exterriti* [6] *ſunt cuſtodes, & facti ſunt velut mortui*: tot ſcilicet, ac tanta [7] fuere miracula, quæ viderunt, ut & ipſi Dominicæ reſurrectionis teſtes eſſe poſſent, ſi vellent vera nuntiare. Sed quid adhuc quærimus teſtes? Angelus eſt (diſertiùs jam repetamus, & clariùs) Angelus eſt è Cœlo deſcendens, qui Chriſtum ſurrexiſſe teſtatur: *Surrexit, non eſt hic*. Quid jam amplius quæri, aut deſiderari poteſt, ut Chriſtus revixiſſe credatur? Parùm tamen hæc ſunt, magna licèt ſint, & mirabilia: parùm hæc ſunt, niſi Chriſtus ipſe cernentibus omnibus redivivus appareat. *Surrexit, non eſt hic; præcedet vos in Galilæam; ibi eum videbitis*. Parùm eſt, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, parùm eſt, Chriſtum verè ſurrexiſſe, niſi verè itidem ſurrexiſſe videatur. *Surrexit: Videbitis*. Verè Chriſtus ſurrexit, verè etiam apparuit: nec ſemel tantùm, aut uni; ſed ſæpius, ac multis apparuit; ut qui ab omnibus viſus fuerat è ligno pendens, ab omnibus etiam videretur revocatus ad vitam. Surrexit: Apparuit. Grandi erudiamur exemplo, quod nobis monſtratum eſt: *ut* [8] *quo-*

modo

[1] *Marc. c.16. v.5.*
[2] *Ibid. v.6.*
[3] *Ibid. v.4.*
[4] *Ibid. v.6.*
[5] *Matth. 28. v.2.*
[6] *Ibid. v.4.*
[7] *Ex S. Auguſtinus in Pſal.63. v.7.*
[8] *Roman. c.6. v.4.*

modo Chriſtus ſurrexit, ita & nos ambulemus; ambulemus eâ viâ,[1] qua Chriſtus ipſe ambulavit; ita ſcilicet nos gerentes, ut non modò cum Chriſto, tanquam membra cum capite, verè conſurgamus, ſed & ab omnibus vere cum Chriſto conſurrexiſſe videamur. Debemus hoc Deo: debemus Mundo: debemus Nobis. Debemus Deo, ut ad illum, à quo palàm peccando receſſimus, palàm etiam per pœnitentiam revertamur. Debemus Mundo, ut quibus olim, nondum depoſitâ antiqui hominis ſarcinâ, ſcandalo fuimus, induentes jam novum hominem veteris expurgatæ vitæ ſplendidum exhibeamus exemplum. Debemus Nobis, ne fictè, aut ſimulatè agere æſtimemur, quod abſconditum eſſe volumus, neque *epulemur*[2] *in fermento malitiæ, ac nequitiæ, ſed in azymis ſynceritatis, & veritatis*. Si igitur verè conſurreximus cum Chriſto, verè etiam cum Chriſto appareamus. Quomodò enim eum verè cum Chriſto ſurrexiſſe putabimus, qui cum Chriſto redivivus videri aut confunditur,[3] aut veretur? Quomodò dicemus verè illum eſſe cum Chriſto, qui ad Chriſtum pertinere aut erubeſcit, aut metuit? Metuunt profectò ad Chriſtum pertinere, qui deſpici verentur, ſi mala [4] libenter tolerent, ſi nullam injuriarum ultionem quærant, ſi poſſeſſa relinquant, ſi diligant inimicos. Metuunt ſurrexiſſe cum Chriſto, qui irrideri timent, ſi pietatem colant, ſi peccandi pericula declinent, ſi ſtantes labi caveant, ſi lapſi exurgere connitantur. Nonnè hoc eſt Chriſti exempla, Chriſti [5] Euangelium, Chriſti nomen erubeſcere? Recuſat[6] eſſe in corpore, qui Mundi opprobria timet ſuſtinere cum Capite. Non ea ſanè ſuſtinere timuit pœnitens Magdalena, tanto charitatis ardore ſuccenſa, ut etiam inter[7] epulas flere non

cru-

[1] *Ex S. Bernard. ad Paſtor. in Synod. tom. 2.*
[2] *1. Corinth. c. 5. v. 8.*
[3] *Ex S. Cyprian. de lapſis.*
[4] *Ex S. Greg. lib. 10. Moral. in c. 12. Job recent. edit. Pariſ. c. 29. n. 48.*
[5] *Ex Roman. cap. 1. v. 16.*
[6] *Ex S. Auguſt. tract. 87. in Joan.*
[7] *Ex S. Greg. Homil. 33. in Euang. in princ.*

erubuerit. Suſtinere neque illa timuit Propheta Regius, qui propterea fidenter Domino dicebat: *Quoniam* [1] *propter te ſuſtinui opprobrium: operuit confuſio faciem meam*. Confuſio hæc [2] eſt adducens gloriam, & gratiam. Hac itaque confuſione contemptâ, ne timeamus facies hominum obloquentium [3] iniqua, de quibus idem Propheta locutus eſt: *detrahebant* [4] *mihi*, *quoniam ſequebar bonitatem*; timeamus faciem Chriſti vivos, & mortuos judicaturi, quippe qui, cùm venerit in Majeſtate ſuâ, erubeſcet [5] illos coram Angelis ſuis, qui eum coram hominibus erubuerint. Nec ullum iniquo huic rubori patrocinium quæramus ab illis Chriſti monitis, quibus à fermento Phariſæorum, [6] quod eſt hypocriſis, cavere nos juſſit; non enim nefas [7] eſt bona, quæ facimus, ab hominibus videri; nefas eſt illa fieri, ut videantur. Decipit nos dolis ſuis humani generis hoſtis, nec rarò, puriori luci obductâ nube tenebrarum, retrahit nos à virtute, quam finitimi vitii objecta imagine criminatur, impioſque nos eſſe facit, ne videamur hypocritæ. Sit ergo [8] opus in publico, quo nos potiſſimùm in ſortem Domini vocati, ac Eccleſiæ Dei Miniſtri, præbeamus aliis vitæ ſanctioris exempla: maneat intentio in occulto, quâ nimirum Deo, non hominibus placere ſtudeamus. Sic Pater credentium Abraham filium ſuum, non ut ab hominibus videretur, ſed ut Deo obediret, immolaturus, adhuc tamen juſſus fuit à Domino non latebras quærere, ſed terram viſionis adire, & in eâ montem, in quo ab omnibus videri poſſet, conſcendere: *Tolle filium* [9] *tuum unigenitum*, *quem diligis*, *Iſaac*, *& vade in terram viſionis*: *atque ibi offeres eum in holocauſtum ſuper unum montium*, *quem monſtravero tibi*. Ne erubeſcamus, Dilectiſ-ſimi,

[1] *Pſal.68. v.8.*
[2] *Eccli. c.4. v.25.*
[3] *Ex Pſal. 62. v.12.*
[4] *Pſal.37. v.21.*
[5] *Ex Luc. c.9. v.26.*
[6] *Ex eod. c.12. v.1.*
[7] *S. Auguſt. de Sermone Domini in Monte lib.2. longè poſt init.*
[8] *Ex S. Gregor. Hom.11. in Evang.*
[9] *Geneſ. cap.22. v.2.*

ſimi, divinæ voci obedire: Sacrificemus Deo in terrâ viſionis: aſcendamus in montem; pudeat mori, non reſurgere: pudeat in ſepulchro jacere, non lapidem ſepulchri revolvere: pudeat peccati vinculis alligari, non ſolvi. Conſurgamus verè cum Chriſto: appareamus verè cum Chriſto; & [1] qui Paſchalia feſta venerando agimus, hæc ipſa, largiente Domino, moribus, & vitâ teneamus. Sic enim, [2] cùm Chriſtus apparuerit vita noſtra, tunc & nos apparebimus cum ipſo in gloriâ.

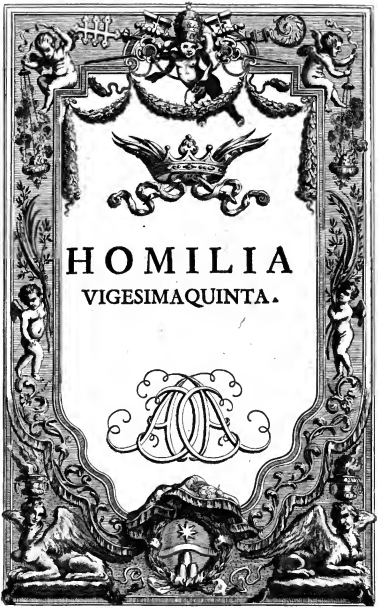

HOMI-

[1] *Eccl. in Collect. Dominic. in Albis.*

[2] *Ex Coloſſ. cap.3.v.4.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin *Fran. Aquila incid*

HOMILIA

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCIX.

Quærenti Domino, quem dicerent homines eſſe filium hominis, reſponderunt Diſcipuli: [1] Alii Joannem Baptiſtam, alii autem Eliam, alii Jeremiam, aut unum ex Prophetis. Cùm verò ab illis ſubinde exquireret, quem ipſi eum eſſe dicerent, omnium nomine Princeps illorum Petrus unâ voce reſpondit: [2] Tu es Chriſtus filius Dei vivi. Hoc ſcilicet inter homines, ideſt

[1] *Matth. cap.16. v.14.* [2] *Ibidem v.16.*

ideſt ſæculi hujus aſſeclas, ac Diſcipulos Chriſti, diſcrimen intercedit, ut illi diſſonis æquè animis, ac vocibus ſemper inter ſe diſſideant: hi verò concordi non minùs mente, quàm linguâ, idem omnes ſentiant, idem omnes dicant, idem omnes velint. Hoc [1] ſymbolum eſt (Venerabiles Fratres, Dilecti Filii) hoc ſymbolum eſt, quo veri noſcuntur Chriſti Diſcipuli. In hoc, [2] in hoc cognoſcent omnes, quia diſcipuli mei eſtis: In hoc: non in vobis collatâ cœlitùs ſuper Dæmones poteſtate, non in tot impiis Ethnicæ ſuperſtitionis ſubverſis ſimulacris, non in tot divinorum arcanorum revelatione, non in tot linguarum mirabili peritiâ, non in tot gentium multiplici converſione, non in tot patratis, naturâ admirante, prodigiis, non in tot patienter toleratis ſuppliciis. In hoc cognoſcent omnes, quia Diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad invicem. Si enim, ajebat Apoſtolus, [3] linguis hominum loquar, & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus ſum, velut æs ſonans, aut cymbalum tinniens. Si habuero prophetiam, & noverim myſteria omnia, & omnem ſcientiam; ſi habuero omnem fidem, itaut montes tranſferam: charitatem autem non habuero, nihil ſum. Si diſtribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, ſi tradidero corpus meum, itaut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodeſt. In hoc cognoſcent omnes, quia diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad invicem. Hinc idem Apoſtolus Corinthiis ſcribens, ſe illis loqui [4] non poſſe, quaſi ſpiritualibus, ſed quaſi carnalibus, proteſtatur. Cùm enim, [5] inquit, ſit inter vos zelus, & contentio, nonnè carnales eſtis, & ſecundùm hominem ambulatis? Jam verò, ſi zelus [6] carnales facit, notat hîc magno cum pavore Chryſoſto-

[1] *S. Jo: Chryſ. Hom. 40. in acta Apoſtol. circa med.*
[2] *Joann. c. 13. v. 35.*
[3] *1. Corinth. c. 13. v. 1. 2. & 3.*
[4] *Ibidem c. 3. v. 1.*
[5] *Ibidem v. 3.*
[6] *S. Jo. Chryſoſt. in epiſtol. ad Corinth. 1. cap. 3. Homil. 8.*

ſoſtomus, & non ſinit eſſe ſpirituales, etiamſi prophetent, & alia faciant mirabilia: quando tanta non adfuerit gratia, quoniam in loco noſtra collocabimus? Cùm ſit inter vos zelus, & contentio, nonnè carnales eſtis, & ſecundùm hominem ambulatis? In hoc igitur, in hoc cognoſcent omnes, quia diſcipuli mei eſtis, nec ſanè ſecundùm hominem ambulantes, ſi dilectionem habueritis ad invicem. Illa eſt hæc mutua dilectio, quâ veluti ſingulari notâ, ac inſigni indicio, à reliquo hominum cœtu ſectatores ſuos ſecerni volens Reparator noſter, æternum Patrem ſuum enixè rogavit, ut tam ipſius Diſcipuli, quàm illi, qui per eos in ipſum erant credituri, omnes unum eſſent: Non pro [1] eis rogo tantùm, ſed & pro eis, qui credituri ſunt per verbum eorum in me: ut & omnes unum ſint, ſicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipſi in nobis unum ſint. Illa eſt hæc mutua dilectio, ex qua illud unum conflatur, & efficitur cœleſtis Sponſi oculis gratum adeò, & acceptum, ut ab illo cor ſuum vulnerari ſentiat, atque deprædicet: Vulneraſti [2] cor meum Soror mea Sponſa in uno oculorum tuorum, & in uno crine colli tui. Illa eſt hæc mutua dilectio, quæ puſillum fidelium gregem, latentem priùs, ac timidum, tam valido ſuarum afflatu flammarum roboravit, ut per illatas ſibi à Tyrannorum rabie clades, ac mortes, mori dediſceret, viveretque feliciùs, cùm eſſet [3] multitudinis credentium cor unum, & anima una. Illa eſt hæc mutua dilectio, per quam Sancta Dei Eccleſia, pulchra, & [4] decora, ſicut Jeruſalem, terribilis etiam oſtenditur, ut caſtrorum acies ordinata: ſicut enim [5] caſtrorum acies tunc terribilis redditur, cùm ita fuerit undique cir-

cum-

[1] *Joan. c.17. v.20. & 21.*
[2] *Cantic. cap.4. v.9.*
[3] *Act. c.4. v.32.*
[4] *Cantic. c.6. v.3.*
[5] *Ex Rupert. Abb. lib.6. in c.6. Cantic.*

cumſepta, ut locus in eâ vacuus, per quem hoſtis ingredi poſſit, minimè relinquatur: ita nos per charitatem ſemper conjunctos, nunquam per diſcordiam disjungi neceſſe eſt, ne locus aperiatur in acie, unde ad feriendos nos valeat hoſtis intrare. Nuſquam ſiquidem timendæ nobis ſunt externæ hoſtium inſidiæ, niſi internis contentionibus noſtris viam illis pandamus, eâdemque linguarum diſcordiâ, qua grande olim Babylonicæ Turris rudimentum eluſum jacuit, Chriſti etiam ædificium deturbare contendamus. Supra petram conſiſtens, nullo unquam externarum virium impetu fracta, ſed ſuiſmet roborata periculis, immota ſemper ſtetit Eccleſia: internis agitata motibus, nutavit ſæpiùs, ac tremuit. Externum [1] bellum non extimeſco, ſic in ſuo inquit Apologetico Nazianzenus, nec belluam illam metuo adversùs Eccleſias nunc excitatam, licèt ignem minetur, licèt gladios, licèt feras, licèt præcipitia, & voragines, licèt omnes, qui unquam furore præcipites acti ſunt, ſævitiâ, & crudelitate ſuperet, licèt jam inventis ſuppliciis acerbiora alia comminiſcatur. Unum adversùs hæc omnia remedium habeo, unum ad victoriam iter: gloriabor in Chriſto. Quod autem ad civile, ac domeſticum bellum attinet, quo me vertam, neſcio. Interna Gregorius metuit jurgia, externa bella non timet. Heu quoties Rebeccæ vocibus, quibus illa doluit, dum in ejus utero collidebantur parvuli, conqueri etiam debuit Eccleſia: ſi ſic [2] mihi futurum erat, quid neceſſe fuit concipere? Quoties ſpirantes [3] minarum, & cædis hoſtes contempſit impavida: pugnantibus inter ſe filiis mœrens ingemuit: Si ſic mihi futurum erat, quid neceſſe fuit concipere? Sed utinam modò fas eſſet antiquis hiſce

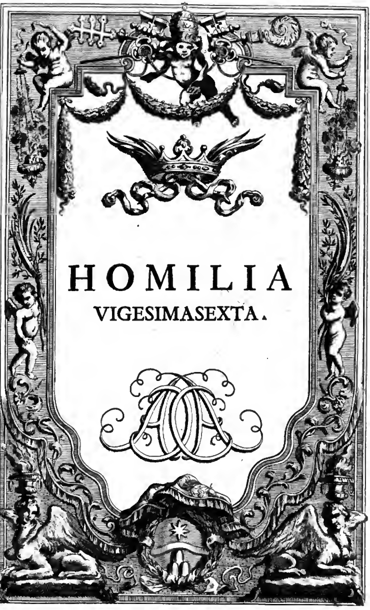
[1] *S. Gregor. Nazianz. Apologet. orat. 1. num. 145.*
[2] *Geneſ. cap. 25. v. 22.*
[3] *Ex Act. Apoſt. c. 9. v. 1.*

hiſce querelis ſilentium indicere. Durant adhuc nimiùm contentiones, & jurgia: utinam parvulorum eſſent, & non Gigantum: Rixantur adhuc in utero Matris diſcordes Filii, in hoc concordes, ut Matris viſcera dilanient; unde illa acerbiùs, ac aliàs unquam, exclamare compellitur: ſi ſic mihi futurum erat, quid neceſſe fuit concipere? Filii, Eccleſiæ Filii, dilecti Filii, illuſtres Filii: jam noſtra ad vos convertitur oratio. Fulget Eccleſia veſtrarum luce virtutum, ſicuti Regina [1] in veſtitu deaurato circumdata varietate. In veſte [2] iſtâ, ut Auguſtini verbis utamur, varietas ſit, ſciſſura non ſit. Vos lapides eſtis, quibus Sanctuarii moles conſiſtit; non poteſt non periclitari ædificium, ſi lapides disjungi contingat. Eſtis invicem [3] membra; non poteſt [4] concordiam habere cum capite, qui diſcors voluerit eſſe cum membris. Eſtis invicem fratres; non poteſt apud Summum [5] Patrem in numero Filiorum haberi, qui in Fratrum charitate non fuerit. Ne igitur ambuletis ſecundum homines, quorum vana ſemper ſunt, incerta, fallacia, ac diſcordantia judicia: Alii Joannem Baptiſtam, alii autem Eliam, alii verò Jeremiam, aut unum ex Prophetis; Unâ Petri linguâ loquamini, ut non [6] in contentione, & æmulatione, ſed id ipſum [7] dicatis omnes, ac ſitis perfecti in eodem ſenſu, & in eâdem ſententiâ; unanimes idem [8] ſapite, cor unum, & animam unam, adeôque & vocem unam habentes, non [9] quæ ſua ſunt, ſinguli conſiderantes, ſed ea, quæ aliorum, ſoliciti demum [10] ſervare unitatem ſpi-

[1] *Pſal.44. v.9.*
[2] *S. Auguſtinus in d. Pſal.44. n.24.*
[3] *Ex Epheſ. c.4. v.25.*
[4] *Ex S. Auguſt. ſer.57. de verb. Domini in med.*
[5] *Ex S. Leone ſer. 11. de Quadrag. in fin.*
[6] *Roman. c.13. v.13.*
[7] *1. Corinth. cap.1. v.10.*
[8] *2. Corinth. c.13. v.11.*
[9] *Philipp. cap.2. v.4.*
[10] *Epheſ. cap.4. v.3.*

ſpiritus in vinculo pacis. Hæc ſi feceritis, irruant licèt Inferi portæ, nihil timendum erit Eccleſiæ.

HOMILIA
VIGESIMASEXTA.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

HOMILIA

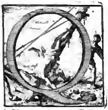
HABITA IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO DOMINI MDCCXI.

Uærentes Chriſtum mulieres conſurrexere diluculò: Anticipaverunt [1] vigilias oculi earum, ut Dominum invenirent: Detulerunt manè ad Sepulchrum aromata, ut [2] ungerent Jeſum. *Valde manè* [3] *una Sabbathorum veniunt ad Monumentum*. Manè ſiquidem, manè quærendus erat ille, qui dixit: *qui manè* [4] *vigilant ad me, invenient me*. Hinc quia omnibus vigilantior,

[1] *Pſal.76.v.1.* [2] *Marc. c.16. v.1.* [3] *Ibid. v.6.* [4] *Proverb. cap.8.v.17.*

tior, & cùm [1] adhuc tenebræ eſſent, jam ad Chriſtum quærendum egreſſa, anteivit cæteris Magdalena, feliciori inter illas ſorte, meruit hæc prior eſſe teſtis divinæ reſurrectionis: *Apparuit* [2] *primò Mariæ Magdalenæ*. Sic olim Bethleemici Paſtores, cuſtodientes [3] vigilias ſuper greges ſuos, divini Solis exortum ſibi præ cæteris ab Angelo nunciari meruerunt, & primi vagientem inter homines Deum agnoverunt; erant ſcilicet in regione [4] illa vigilantes, auditâque Cœlitum voce venerunt [5] feſtinantes. Vigilabant ſimiliter Magi remotioris Orientis habitatores, cùm ſtellam viderunt; nec ſanè ſtellam vidiſſent, niſi vigilaſſent: *Vidimus* [6] *ſtellam ejus in Oriente*. Et quia ſtatim ac novi ſyderis claritatem viderunt, nullâ interpoſitâ cunctatione venerunt: *Vidimus ſtellam*: [7] *venimus adorare*: cœleſtem Infantem ſtellâ Duce invenerunt, & inventum ad Fidei magis facem, quàm ad Solis lucem oblatis muneribus adorarunt. *Qui manè vigilant ad me, invenient me*. Meritò propterea Propheta Regius ad Dominum clamare conſueverat. *Prævenerunt* [8] *oculi mei ad te diluculò*: *In matutinis* [9] *meditabor in te*: *manè exaudies* [10] *vocem meam*: *manè* [11] *aſtabo tibi, & videbo*: *manè* [12] *oratio mea præveniet te*: *Exaltabo* [13] *manè miſericordiam tuam*. Noverat hæc (Venerabiles Fratres, Dilecti Filii) noverat hæc Pater credentium [14] Abraham, cùm noctu [15] ſurrexit cœleſti voce excitatus, ut jubenti Deo unigenitum filium ſuum, quem diligebat, Iſaac celeri obedientiâ immolaret. Noverat Jacob manè [6] conſurgens, ut in loco, qui domus Dei erat, & porta Cœli, lapidem erigeret in titulum, ac Votum Domi-

[1] *Joann. c.20. v.1.*
[2] *Marc. 16. v.9.*
[3] *Luc. c.2. v.8.*
[4] *Ibidem.*
[5] *Ibid. v.16.*
[6] *Matth. cap.2. v.2.*
[7] *Ibidem.*
[8] *Pſal.118. v.148.*
[9] *Pſal. 62. v.7.*
[10] *Pſal.5. v.4.*
[11] *Ibid. v.5.*
[12] *Pſal.87. v.14.*
[13] *Pſal. 58. v.17.*
[14] *Roman. c.4. v.11.*
[15] *Geneſ. cap.22. v.3.*
[16] *Ibid. cap.28. v.17. & 18.*

mino voveret. Noverat Ezechias, [1] abolitum Dei cultum aperto templo, reſtitutiſque Sacerdotibus ante lucis exortum inſtauraturus: Noverat Joſue, diluculò [2] itidem ſurgens cum bellatoribus ſuis, ut clangentibus tubis Civitatem Jerico expugnaret. Diluculò exurgere juſſus eſt Moyſes, ut ſtaret coram Pharaone: *Dixit quoque Dominus ad Moyſen: Conſurge diluculò*, [3] *& ſta coram Pharaone*. Diluculò liberavit Dominus Iſrael de manu Ægyptiorum: *Jamque* [4] *advenerat vigilia matutina, & ecce reſpiciens Dominus ſuper Caſtra Ægyptiorum per columnam ignis, & nubis interfecit exercitum eorum*. Diluculò offerebat [5] populus vota in uſus Sanctuarii. Diluculò ſurgebat Job, [6] ut Domino pro filiis ſacrificaret. Diluculò demùm decidebat [7] è Cœlo manna, quo filii Iſrael in ſolitudine nutriebantur, & quod ab igne [8] exterminari non poterat, ſtatim ab exiguo ſolis radio calefactum tabeſcebat: ut notum omnibus eſſet, divinâ ita nos edocente ſapientiâ, quoniam oportet prævenire ſolem ad benedictionem Dei, & ad ortum lucis Dominum adorare. Manè: *valdè manè una Sabbatorum veniunt ad monumentum*. *Qui manè vigilant ad me, invenient me*. Manè igitur, Dilectiſſimi, manè quærendus eſt Chriſtus. Manè, hoc eſt, ſinè ullâ cunctatione: Manè, hoc eſt, ante alia quæcunque: Manè, hoc eſt, non expectatâ altitudine illâ diei, quam David formidabat, cùm diceret; *Ab altitudine* [9] *diei timebo*. Hanc diei altitudinem expectare profectò voluit ſuum poſt lapſum infelix hominum Parens, cum in horto voluptatis, etiam poſtquam apertis ejus oculis ſe [10] nudum eſſe cognoverat, necdum adhuc de eo, quod peccaverat, dolens, minaci Dei voce ad auram poſt meridiem deambulantis perculſus fuit.

[1] 2. *Paralip. cap. 29. v. 20.*
[2] *Joſue c. 6. v. 15. & ſeqq.*
[3] *Exod. c. 8. v. 20.*
[4] *Ibid. c. 14. v. 24.*
[5] *Ibid. c. 36. v. 3.*
[6] *Job c. 1. v. 5.*
[7] *Exod. c. 16. v. 13.*
[8] *Sapient. c. 16. v. 27. & 28*
[9] *Pſal. 55. v. 4.*
[01] *Geneſ. cap. 3. v. 7. & 8.*

fuit. At contra ſaniori conſilio diei altitudinem iſtam minimè expectavit Apoſtolorum Princeps, cùm Gallo canente, cujus eſt jacentes excitare, ac ſomnolentos arguere, peccati, quod eàdem nocte commiſerat, admonitus, confeſtim egreſſus eſt foràs, [1] & flevit amarè. Adam delicti conſcius quæſivit latebras: Petrus peccati pœnitens properavit ad lacrymas. Erubuit Adam; Ingemuit Petrus; Hic ut culpam emendaret: Ille ut excuſaret. Adam ſcilicet poſt meridiem deprehenſus pœnam tulit: Petrus Galli cantu excitatus pœnitentiam egit. Delevit hic fletibus peccatum ſuum: ille non modò non delevit ſuum, ſed miſerè tranſmiſit ad poſteros. Timeamus itaque, timeamus cum Prophetâ altitudinem diei, & cum eo clamemus ad Dominum: *auditam fac* [2] *mihi manè miſericordiam tuam. Ad veſperum enim* [3] *demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.* Obtulit Abel Deo holocauſtum matutinum: Obtulit Cain ſacrificium veſpertinum; hoc eſt: Dedit Abel [4] de primogenitis gregis ſui, quod pinguius poſſidebat, & citò: Dedit Cain de fructibus terræ, quod deterius habebat, & ſerò. Reſpexit propterea Dominus ad Abel, & ad munera ejus: ad Cain verò, & ad munera illius non reſpexit. Ne igitur reſervemus Domino effœtæ, ac languidæ ætatis corruptos fructus, & putridos, cum [5] ſcilicet circumdabunt nos dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbabunt nos. Offeramus ei incolumes adhuc, & vegeti ſacrificium matutinum; Non expectemus lucem ſagittarum (6) ſuarum, ac ſplendorem fulgurantis haſtæ ſuæ: cùm irruerit (7) repentina calamitas, & interitus, quaſi tempeſtas, ingruerit. Præveniamus flammas fulgurum, & ſpiritum (8) procellarum, ut Portum teneamus: in diluvio (9) ſiquidem aquarum multarum

[1] *Matth. cap.26. v.75.*
[2] *Pſal.142. v.8.*
[3] *Pſal. 29. v.6.*
[4] *Geneſ. cap.4. v.3. 4. & 5.*
[5] *Pſal.17. v.5.*
[6] *Habac. c.3. v.11.*
[7] *Proverb. cap.1. v.27.*
[8] *Pſal.10. v.7.*
[9] *Pſal.31. v.6.*

tarum ad eum non appropinquabimus; cùm enim Domini verba ſint illa: *quæretis* [1] *me, & invenietis, cùm quæſieritis me in toto corde veſtro*: non utique invenient Dominum, qui eum toto corde non quærent, nec ii verè unquam toto corde illum quærent, de quibus ſcriptum eſt: *Diviſum eſt* [2] *cor eorum, nunc interibunt*. Ut ergò Dominum inveniamus, quæramus eum, dum [3] inveniri poteſt: quæramus toto corde, ut invenire poſſimus: quæramus manè, ut toto corde quæramus. Quæramus cum Euangelicis mulieribus, ambulantes in luce matutinâ. Vigilemus, exurgamus, feſtinemus; Ac quemadmodum juſſi ſunt filii Iſrael agnum comedere [4] feſtinanter, comedamus & nos Paſcha noſtrum cum feſtinatione, hoc eſt, præcepta vitæ [5] ſinè morâ impleamus, cœleſtis patriæ gaudiâ ſinè morâ inquiramus. Nemo torpeat in itinere: nemo ſalutis ſtudia retardet. Scimus nunc nobis fas eſſe peccata noſtra deflere: an id ipſum cras liceat, ignoramus; qui enim [6] pœnitenti veniam ſpopondit, peccanti diem craſtinum non promiſit. Hodie, hodie, ſi [7] vocem Domini audierimus, non obduremus corda noſtra. Ecce nunc [8] tempus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis. Imitemur Principem illum Publicanorum, qui ſtatim ac ejus auribus intonuit Chriſti vox: *Zacchæe* [9] *feſtinans deſcende, quia hodie in domo tua oportet me manere*: feſtinans deſcendit, & excepit illum gaudens. Unde meruit à Domino verba illa audire: *Hodie* [10] *ſalus domui huic facta eſt: eo quod & ipſe filius ſit Abrahæ*. Sumus & nos, Dilectiſſimi, ſumus & nos Abrahæ filii, quia ex fide [11] ſumus, & ſanè non ancillæ filii, [12] ſed liberæ: ſecundùm promiſſionem [13] hæredes; accipiemus autem hæredita-

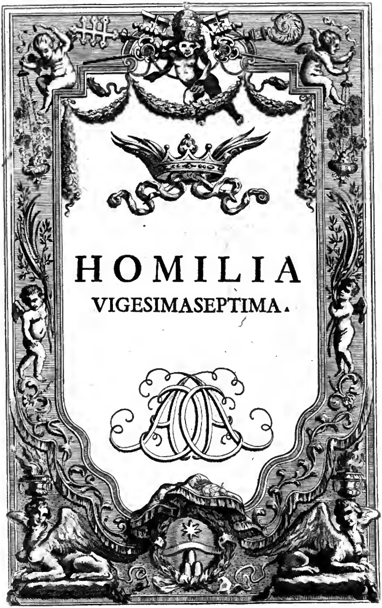
[1] *Jerem. c.29. v.13.*
[2] *Oſea c.10. v.2.*
[3] *Iſai. c.55. v.6.*
[4] *Exod. cap.12. v.11.*
[5] *Ex S. Gregor. Hom.22. in Euang. circa fin.*
[6] *Idem Homil.12. in Euang. poſt med.*
[7] *Pſal.94. v.8.*
[8] *2. Corinth. c.6. v.2.*
[9] *Luc. c.19. v.5. & 6.*
[10] *Ibid. v.9.*
[11] *Galat. cap.3. v.7.*
[12] *Ibid. c.4. v.31.*
[13] *Ibidem c.3. v. 29.*

ditatem [1] incorruptibilem, & incontaminatam, ad quam vocati ſumus, ſi auditâ Chriſti voce quæſierimus eum hodiè, quæſierimus manè, quæſierimus feſtinanter. Sic Chriſtum quærentes, inveniemus eum, ac cum eo [2] inveniemus vitam, & hauriemus ſalutem à Domino.

HOMI-

[1] 1. *Petri cap.* 1. *v.* 4.   [2] *Proverb. c.* 8. *v.* 35.

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inv. et delin. *Fran. Aquila incid.*

HOMILIA
HABITA IN FESTO
SS. TRINITATIS
Inter Miſſarum Solemnia
IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

DIE VIGESIMASECUNDA MAJI MDCCXII.

Poſt Canonizationem SS. Pii Quinti Summi Pontificis, Andreæ Avellini, Felicis à Cantalicio, & Catharinæ de Bononia,

EO DIE PERACTAM.

ECce ego [1] vobiſcum ſum omnibus diebus uſque ad conſummationem ſæculi. His planè verbis æterni Patris unigenitus filius, humanæ reparationis opere completo, aſcenſurus in Cœlum, mœrentibus de ſuo diſceſſu Diſcipulis, ſe omni tempore eis adſuturum ſpopondit: ut Nobis oſtenderet nec ſe Patrem [2] dimiſiſſe, cùm ad nos deſcendit, nec nos deſeruiſſe, cùm ad Pa-

trem

[1] *Matth. cap.28. v.20.*

[2] *Ex S. Leone ſer. 2. de aſcenſ. Dom. circa med.*

trem aſcendit. Loquente ſiquidem per Prophetam [1] Spiritu Sancto, vocatum fuerat nomen ejus Emmanuel, quod eſt interpretatum: Nobiſcum Deus; [2] Implevit propterea Dominus nominis ſui proprietatem, dum nobis pollicitus eſt præſentiæ ſuæ perenne præſidium, ut certi eſſemus nunquam pugnantibus defuturum in terris, qui vincentibus coronam parabat in Cœlis. Ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus uſque ad conſummationem ſæculi. Adeſt Nobis Dominus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, adeſt innumeris divinæ ſuæ providentiæ beneficiis: adeſt ineffabilis ſuæ gratiæ ſalutaribus donis; Nunquam tamen propiùs adeſt, quàm cùm illum longiùs abeſſe reputamus. Solet ſcilicet Dominus in tempeſtate, [3] ac turbine deliteſcere, ut repentè indè proſiliens divinæ ſuæ vocis imperio [4] faciat tranquillitatem: ſciantque omnes [5] invocantes eum in veritate nunquam promptiora nobis eſſe cœleſtia ſubſidia, quàm cùm Nobis magis deeſſe experimur terrena conſilia. Hoc eſt ſupremi rerum Moderatoris ingenium, ut tum maximè ſit ad lenitatem paratus, cùm in brachio [6] forti gladium educit, ut feriat: nec unquam magis ſit exorabilis ad veniam, quàm cùm manum elevat ad ultionem: ut clariùs ſemper ſervatum noſcant omnes, quod promiſit: Ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus, uſque ad conſummationem ſæculi. Præclarum, ac magnum compertæ hujus veritatis datur Nobis hodiè argumentum; Nec ſanè abſque ſupernæ providentiæ conſilio contigiſſe arbitramur, ut quo die divini promiſſi memoriam in Euangelicâ lectione recolimus, noſtro illud experimento cumulatè impletum ſentiamus, ac Dominum in circuitu [7] populi ſui ſemper excubantem agnoſcamus. Perſpectæ Vobis ſunt, Dilectiſſimi, diutur-

[1] *Iſai. c.7. v.14.*
[2] *Ex S. Leone ſerm.2. de Reſurr. Dom. circa med.*
[3] *Nahum cap.1. v.3.*
[4] *Ex Matth. c.8. v.26.*
[5] *Ex Pſal.144. v.18.*
[6] *Ex Jerem. cap.21. v.5.*
[7] *Pſal.124. v.2.*

turnæ, ac multiplices Chriſtianæ Reipublicæ calamitates: Perſpectæ itidem ſunt Eccleſiæ, ac Religionis jacturæ, collabente in dies fidelium pietate graviores. Non eſt propterea, quòd ſingulas, vobis benè illas intuentibus, recenſeamus: ne profunda nimiùm vulnera acerbiùs exaſperemus, ac hodiernæ celebritatis lætitiam importunâ miſeriarum recordatione funeſtemus. Quæcumque tamen, & quantæcumque illæ ſint, compertum hoc eſt, atque exploratum, nihil ad tanta, ac tam acerba mala ſedanda opportunius unquam excogitari potuiſſe, quàm propoſitis heroicarum virtutum documentis frigeſcentem populorum charitatem excitare; noviſque auctis è Cœlo præſidiis Chriſtianæ rei undique periclitanti ſubvenire. Utrumque hodiè præſtare dignatus eſt Dominus, dum eo fermè tempore, quo ſic promerentibus hominum flagitiis, viſitabat [1] nos in virga furoris ſui, ne videretur plebem [2] ſuam repellere, ac hæreditatem ſuam derelinquere, per miniſterium humilitatis noſtræ dedit in lucem gentium, ac tutelam Eccleſiæ ſplendidiſſima lumina ſanctitatis, hoc eſt: Pium Quintum Pontificem, Andream Avellinum, & Felicem à Cantalicio Confeſſores, ac Catharinam de Bononiâ Virginem; in quibus habeant fideles omnes quid intueantur, habeant Epiſcopi, aliique animarum Paſtores impavidam Pii fortitudinem, qua roborentur, aſſiduam vigilantiam, qua excitentur, indefeſſos labores, quibus inſtruantur: habeant in ſortem Domini vocati, ſive inter ſeculi fluctus degentes, ſive in portum religioſæ ſtationis recepti, Andreæ, ac Felicis cœleſtia chariſmata, quæ æmulentur: habeant mulieres Catharinam tam inter aulæ pericula verſantem, quàm ſecurioribus incluſam ſeptis, Chriſtianæ ubique perfectionis Magiſtram, ac Ducem, quam ſequantur: habeant omnes illuſtria exempla, quæ imitentur: habeant fortiſſimum patrocinium, quo cu-

[1] *Ex Pſal.88.v.33.* [2] *Ex Pſal.93. v.14.*

cuſtodiantur. Patri itaque miſericordiarum, [1] ac Deo totius conſolationis, humiles agamus gratias, quòd inter tot, quibus circumdamur, Eccleſiæ, ac Reipublicæ pericula, non fuerit oblitus [2] miſereri, nec continuerit in irâ ſuâ miſericordias ſuas: quòd quæſiverit Viros, qui [3] interponerent ſepem, & ſtarent oppoſiti contra eum pro terrâ, ne diſſiparet eam, & invenerit: quòd demùm exaudiens nos [4] in abſcondito tempeſtatis apertiùs ſemper monſtraverit, ſe nobiſcum verè eſſe velle omnibus diebus uſque ad conſummationem ſeculi. Sed liceat jam nobis ſpes noſtras, liceat noſtra in Vos vota convertere, feliciſſimi Cœlites, quorum magnis nominibus in Sanctorum albo per nos hodie relatis, grandia fideli populo præſidia dantur, & exempla. Reſpicite è Cœlo, ubi de veſtra [5] jam felicitate ſecuri, ſed adhuc de noſtrâ incolumitate ſoliciti, ſublimiores inter Spiritus ambitu ſyderum coronamini, reſpicite Chriſtiani Orbis ærumnas, Eccleſiæ vulnera, pericula Religionis; reſpicite calamitates noſtras, quibus commiſſam Vobis hodie populi noſtri tutelam debetis, curam etiam ſuperis ſplendidam. Ne igitur dedignemini hanc curam, cujus propoſitâ nobis ſpe inter tot adverſa, quibus affligimur, tantâ jam felicitate penſamur, ut de noſtris vulneribus ampliùs non doleamus. Divinam, quâ ſemper exarſiſtis, & nunc exardetis, ac in æternum exardebitis, flammam cordibus noſtris impertimini, ut ab illâ nunquam deflectamus viâ, quam veſtrarum fulgore virtutum ad ſempiternæ felicitatis domicilium, quamclariſſimè præmonſtratis. Lenite iram Dei in [6] furore ſuo terras arguentis. Romanam hanc Sedem cæterarum Magiſtram, & Matrem, quæ vos colit, ac colendos præcipit, defendite. Circumdate [7] hanc no-

vam

[1] *Ex 2. Corinth. cap. 1. v. 3.*
[2] *Ex Pſal. 76. v. 10.*
[3] *Ex Ezech. c. 22. v. 30.*
[4] *Ex Pſal. 80. v. 8.*
[5] *Ex S. Cyprian. lib. de mortalit.*
[6] *Ex Pſal. 6. v. 2.*
[7] *Ex S. Jo. Chryſ. Hom. in SS. duodecim Apoſtolos prope finem.*

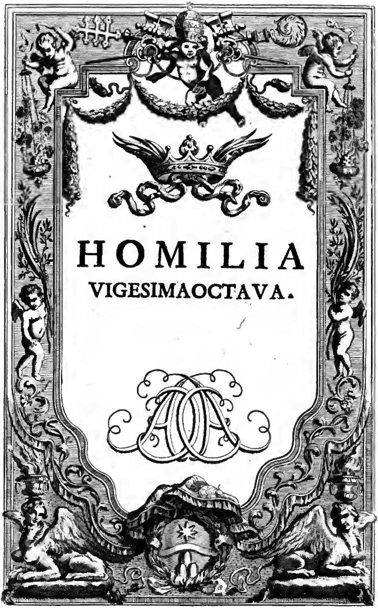
vam Sion, & circumvallate eam; hoc eſt, cuſtodite, munite, precibus firmate. Cuſtodite potiſſimùm, cuſtodite Italiam veſtram, Italiam, quæ vos genuit, quæ vos aluit, quæ vos amavit, quæ Cœlo vos dedit: ſupernæ pietatis latices, ac cœleſtium divitiarum theſauros in populos, qui veſtras laudes enarrant, effundite. Exorate demùm Omnipotentem Principem pacis, in cujus manibus ſunt [1] corda Regum, & ſub [2] quo curvantur, qui portant Orbem, ut Chriſtianos Principes diuturnis nimiùm diſſidiis inter ſe decertantes in priſtinæ charitatis compagem reſtituat, efficiatque, ut fœderatis illorum viribus, atque animis in hac altiſſimâ terrarum ſpeculâ canere poſſimus claſſicum Cœli, non aliàs quàm ad Regnum Chriſti propagandum, plaudente concilio juſtorum, & triumphante Religione: Unde omnis [3] lingua confiteatur, Cœlo etiam, & [4] Terrâ tranſeuntibus, nunquam tranſitura eſſe verba divinæ illius promiſſionis; ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus uſque ad conſummationem Seculi.

HOMI-

[1] *Ex Proverb. c.21. v.1.*
[2] *Job c.9. v.13.*
[3] *Ex Philippenſ. cap.2. v.11.*
[4] *Ex Luc. c.21. v.33.*

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inu. et delin. *Fran. Aquila incid.*

Digitized by Google

Eq. Petrus Leo Ghezzius Inu. et delin — *Fran. Aquila incid.*

HOMILIA

HABITA IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM

PETRI, ET PAULI

Inter Miſſarum Solemnia

IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA

ANNO DOMINI MDCCXVII.

MAgnum adeò, ac mirabile potentiæ [1] ſuæ conſortium Principi Apoſtolorum contulit divina dignatio, cùm primùm ille interroganti Domino Diſcipulos ſuos, quem ipſi Eum eſſe dicerent, fideli confeſſione reſpondit: *Tu* [2] *es Chriſtus Filius Dei vivi*: ut ſatìs mirari non poſſimus ſoli Petro pro ejuſmodi juſtiſſimâ, ac prorſus debitâ, imò & ab aliis editâ confeſſione, ampliſſimum illud, ac ſingulare præmium, quod Nobis Euangelica lectio

[1] *Ex S. Leone ſer. 3. in anniverſ. die aſſumpt. ſua cir. med.*

[2 *Matth. cap. 16. v. 16.*

lectio reſeravit, tributum fuiſſe. Nonne enim etiam Nathanael verè Iſraelita, [1] & in quo dolus non erat, priuſquam ipſemet Petrus, vel alius quiſquam Chriſtum Dei Filium pronunciaſſet, palàm, & apertè ei dixerat: *Rabbi, tu* [2] *es Filius Dei?* Nonne pariter, cùm aſcendiſſet Jeſus in naviculam, omnes, qui in illâ erant, adoraverunt [3] eum, dicentes: *Verè Filius Dei es?* Nonne & Martha dicenti Domino ad eam: *Omnis,* [4] *qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum: credis hoc?* Confeſtim reſpondit: *Utique,* [5] *Domine, ego credidi, quia tu es Chriſtus Filius Dei vivi, qui in hunc Mundum veniſti?* Nonne demum etiam Centurio, ubi vidit Chriſtum in Cruce expirantem, liberâ voce clamavit: *Verè* [6] *Filius Dei erat iſte?* Quare igitur Nathanael, tametſi primus omnium Chriſti divinitatem promulgaſſet, adeôque, ut Auguſtinus advertit, [7] primus ſimiliter inter Apoſtolos recenſendus videretur, non ſolùm primus non fuit, ſed nec medius, nec poſtremus duodenario illorum numero adſcriptus invenitur? Quare itidem, qui in naviculâ erant, licèt Chriſtum adoraverint, illumque Dei Filium confeſſi fuerint, beati à Domino minimè dicti ſunt? Quare demum nec Marthæ fides laudari meruit, nec Centurionis confeſſio celebrari? Soluſque Petrus Chriſtum Dei Filium enuncians, æternæ Veritatis teſtimonio beatus prædicatur, felix ædificandæ [8] Eccleſiæ fundamentum in novi nominis nuncupatione conſtituitur, cœleſtis Regni Claviger declaratur, ligandorumque, ac ſolvendorum arbiter, manſurâ etiam in Cœlis judiciorum ſuorum definitione, præficitur? Scrutemur, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, ſcrutemur ſingillatim rationes, ut myſterium agnoſcamus. Dixit Chriſtum Nathanael Dei Filium:

at ſi-

[1] *Joann. cap.1. v.47.*
[2] *Idem ibid. v.49.*
[3] *Matth. cap.14. v.33.*
[4] *Joann. cap.12. v.26.*
[5] *Ibid. v.27.*
[6] *Matth. cap.27. v.54.*
[7] *Ex S. Auguſtino in Joannis Euangel. cap.1. Tract.7. num.17.*
[8] *Ex S. Hilar. cap.16. in Matth.*
[9] *S.Leo ſer.2. in anniverſ.die aſſumpt.ſuæ cir.med.*

at ſimul etiam dixit Regem Iſrael: *Rabbi, Tu es Filius Dei:* [1] *Tu es Rex Iſrael.* Humanum aliquid ſapere poterat Fides illa, quæ Dei Filium agnoſcebat eum, quem Regem credebat. Agnovit Martha Chriſti divinitatem; ſed tunc agnovit, cùm ab eo Lazarum fratrem ſuum ad vitam revocandum poſtulabat. Adoraverunt Chriſtum, qui in naviculâ erant, eumque confeſſi ſunt Filium Dei; ſed hanc ab eis confeſſionem naufragii timor extorſit. Hoc ipſum confeſſus eſt Centurio; ſed, ut in Euangelio legimus: *viſo* [2] *terræmotu*. Solus Petrus terrena ſpernens, cœleſtia reſpiciens, nullâ caducæ felicitatis cupidine illectus, nullâ cujuſvis diſcriminis formidine territus, ſublimi illâ confeſſione, quam nec caro, nec ſanguis ei revelavit, ſed divinus Pater, qui in Cœlis eſt, [3] Apoſtolico cordi inſpiravit, diverſa opinantibus aliis, Chriſtum Dei vivi Filium promulgavit, & credidit. Mirari itaque deſinamus, ſi ſolus itidem Petrus inſigne illud, ac præclarum ſuæ confeſſionis præmium meruit, quod illi Dominus largitus fuit, cùm dixit: [4] *Beatus es Simon Bariona, quia caro, & ſanguis non revelavit Tibi, ſed Pater meus, qui in Cœlis eſt. Et ego dico Tibi, quia Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam: Et portæ inferi non prævalebunt adversùs eam. Et Tibi dabo claves Regni Cœlorum. Et quodcumque ligaveris ſuper terram, erit ligatum & in Cœlis; Et quodcumque ſolveris ſuper terram, erit ſolutum & in Cœlis.* Meruit hæc, Dilectiſſimi, meruit hæc Petri Fides, ſancta Fides, magnanima Fides, heroica Fides; quippe quæ omnia [5] humanarum opinionum incerta tranſcendens, firmitatem petræ, quæ nullis impulſionibus quateretur, accepit. At ubinam hodie intrepidam hanc, & verè Apoſtolicam Fidem

[1] *Joan. cap 1. v. 49.*
[2] *Matth. c. 27. v. 55.*
[3] *Ex S. Leone d. ſer. 2. in anniverſ. die aſſump. ſuæ.*
[4] *Matth. cap. 16. v. 17. 18. & 19.*
[5] *Ex S. Leone ubi ſup.*

dem invenire poterimus? Procul, [1] & de ultimis finibus pretium ejus. Heu quàm degenerem adulta nunc, aut veriùs annoſa jam Fides, ab eâ exhibet indolem, quam tenera adhuc, & lactens, in ſuâ ſpirabat infantiâ! Quàm diſcolor ab illo nunc tempore apparet, quo pro eâ fortiter aſſerenda invicti Chriſti Pugiles mollia omnia calcabant; aſpera omnia tolerabant! Quàm alieni ſunt hodie trepidi Fidelium greſſus ab eorum celeri curſu, qui magiſterio [2] Apoſtolicæ illius vocis imbuti: *Tu es Chriſtus Filius Dei vivi*: ibant [3] gaudentes à conſpectu Concilii, quoniam digni habiti fuerant pro Nomine Jesu contumeliam pati! Obſcuratum eſt [4] aurum: mutatus eſt color optimus. Sed finem jam dolendi faciamus; atque uberem ſemper, & in nos ipſos perennem divinorum munerum largitatem agnoſcentes, humiles potius agamus gratias Patri Miſericordiarum, [5] & Deo totius conſolationis, qui etiam in diebus noſtris primævæ Fidei inſtaurat exempla, donatque Nobis, ut coram intueri poſſimus fortem, ac conſtantem veræ Fidei Defenſorem, qui carnem, & ſanguinem æterni Patris illuſtrationibns obluctantem vincere novit, & quidquid Mundus aut ad dignitatem auguſtius, aut ad claritatem ſplendidius largiri poteſt, excelſo, ac verè Regio animi robore contempſit, ut illibatam ſervaret ſtrenuam illam, invictamque Fidem, quam Chriſtus in Petro tot præconiis extulit, tot beneficiis cumulavit. Caveamus tamen, Dilectiſſimi, nè hoc ipſum divinæ bonitatis donum, quod tantam huic noſtræ ætati lucem affert, nec ullâ unquam feræ poſteritatis oblivione delebitur, deſidiam noſtram aliquandò redarguat, ubi ſcilicet tam illuſtri exemplo provocati in ſacroſanctæ Religionis officiis torpentes inveniremur, fulgidamque

exi-

[1] *Proverb. cap.31. v.10.*
[2] *Ex S. Leone ubi ſupra.*
[3] *Act. cap.5. v.41.*
[4] *Thren. c.4. v.1.*
[5] *Ex 2. Corinth. cap.1. v.3.*

eximiæ virtutis imaginem oculis noſtris objectam inerti ſuſpiceremus obtutu. Omni propterea animi fervore ſtudeamus Petri Fidem, Regiam Fidem, impavidam Fidem, quam dignâ commendatione proſequimur, ſedulâ imitatione complecti, præclarum illud monitum Beati Gregorii aſſiduè reputantes, & ob oculos habentes: Ille verè [1] credit, qui exercet operando, quod credit.

[1] *S. Gregor. homil. 26. in Evang. poſt med.*

VRBINVM CLEMENTIS XI.P.M. PATRIA

INDEX
SINGULARUM HOMILIARUM
Juxta temporis ordinem diſpoſitus.

HOMILIA PRIMA

H*Abita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini* 1701. f. 1.

HOMILIA SECUNDA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1701. f. 5.

HOMILIA TERTIA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1702. f. 9.

HOMILIA QUARTA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1702. f. 13.

HOMILIA QUINTA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1702. f. 17.

HOMILIA SEXTA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1703. f. 21.

HOMILIA SEPTIMA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſsarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1703. fol. 25.

HOMILIA OCTAVA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1703. f. 29.

HOMILIA NONA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1704. f. 33.

HOMILIA DECIMA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1704. f. 37.

HOMILIA UNDECIMA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſsarum Solemnia in Baſilica Liberiana S. Mariæ ad Præſepe Anno Domini 1704. f. 43.

HOMILIA DUODECIMA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1705. f. 47.

HO-

HOMILIA DECIMATERTIA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Vaticana Anno Domini 1705. f. 53.

HOMILIA DECIMAQUARTA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Liberiana S. Mariæ ad Præſepe Anno Domini 1705. f. 57.

HOMILIA DECIMAQUINTA.

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1706. f. 61.

HOMILIA DECIMASEXTA.

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Vaticana Anno Domini 1706. f. 67.

HOMILIA DECIMASEPTIMA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1706. f. 71.

HOMILIA DECIMAOCTAVA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1707. f. 77.

HOMILIA DECIMANONA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Vaticana Anno Domini 1707. f. 83.

HOMILIA VIGESIMA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1707. f. 89.

Digitized by Google

HOMILIA VIGESIMAPRIMA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1708. f. 95.

HOMILIA VIGESIMASECUNDA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Mißarum Solemnia in Baſilica Vaticana Anno Domini 1708. fol. 101.

HOMILIA VIGESIMATERTIA

Habita in die Natali Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1708. f. 107.

HOMILIA VIGESIMAQUARTA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1709. f. 111.

HOMILIA VIGESIMAQUINTA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Vaticana Anno Domini 1709. f. 117.

HOMILIA VIGESIMASEXTA

Habita in Dominica Reſurrectionis Chriſti Domini inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum Anno Domini 1711. f. 123.

HOMILIA VIGESIMASEPTIMA

Habita in Feſto SS. Trinitatis inter Mißarum Solemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum die Vigeſimaſecunda Maji 1712. *Poſt Canonizationem SS. Pii Quinti Summi Pontificis, Andreæ Avellini, Felicis à Cantalicio, & Catharinæ de Bononia, eo die peractam.* f. 129.

HOMILIA VIGESIMAOCTAVA

Habita in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli inter Miſſarum Solemnia in Baſilica Vaticana Anno Domini 1717. f. 135.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google